

NOVI TEDNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

TITOV POZIV

Kdor je besede predsednika Tita v intervjuju za »Vjesnika poslušal prav, ne le na pol in s slabo vestjo, razume za kaj gre. To je bil poziv na boj proti vsemu, kar ni socialistično, kar ni samoupravno, kar je proti interesom delavskega razreda v naši praksi.

Kaj bi okolišali. Na pot smo šli in vprašali delavce, v imenu katerih in za katerih interes je Tito govoril. Kaj mislijo o Titovem zadnjem nastopu pred javnostjo. Kakšne so njihove predstave o bogataših, kaj mislijo o načinih kopičenja bogatstva, kaj je po njihovem še sprejemljiva nagrada za delo in kako storiti konec temu grdemu prisadu v naši stvarnosti?

Tu je zdaj beseda delavcev: **ELICA FORSTNER**, ki že 25 let za skromno plačo dela v žalskem Juteksu: Ko sem ga poslušala, mi je bilo, kot bi govoril v mojem imenu. Delavci nismo tako zabiti, da bi ne videli okoli sebe ljudi, ki malo delajo, a dobro živijo. V Libojah, kjer stanujem v hiši, ki ji stene v curkih zamaka vlaga, je vikend. Pa kakšen! Bila bi presrečna, če bi imela takšno hišo za stanovanje. Bojim se, da tudi zdaj delavci ne bomo upali z besedo na dan. Bogat je zame vse to brez kreditov. Med temi so taki, ki so začeli iz revščine, kot mi v večini, ki se niso bogati že rodili.

JOZE TURNSEK, strojni ključavničar iz SIP v Sempestru: Bogati so tisti, ki imajo več kot potrebujejo, ki si privoščijo velik luksuz v časih, ko je še toliko ljudi na meji pomanjkanja. Mislim, da je milijon dinarjev največ, kar bi nekdo lahko v naši državi opravičil kot rezultat dela.

ZOFKA HANDEL, merilka v Lastovkic na Polzeli: Petsto jurjev za dobro in pošteno delo je za nas delavce še sprejemljiv dohodek, ki ga strokovnjaku, odgovornemu nihče ne bo očital. Milijonov na mesec si na pošten način nihče ne more zaslužiti. Počistiti je treba kontrolo. Komunisti bomo morali začeti

kazati s prstom: povej državljan, od kod ti imetje. Tudi to ni prav, da imajo ljudje lepa družbena stanovanja, zgradijo pa vile za vikende. Naj grejo vanje stanovat.

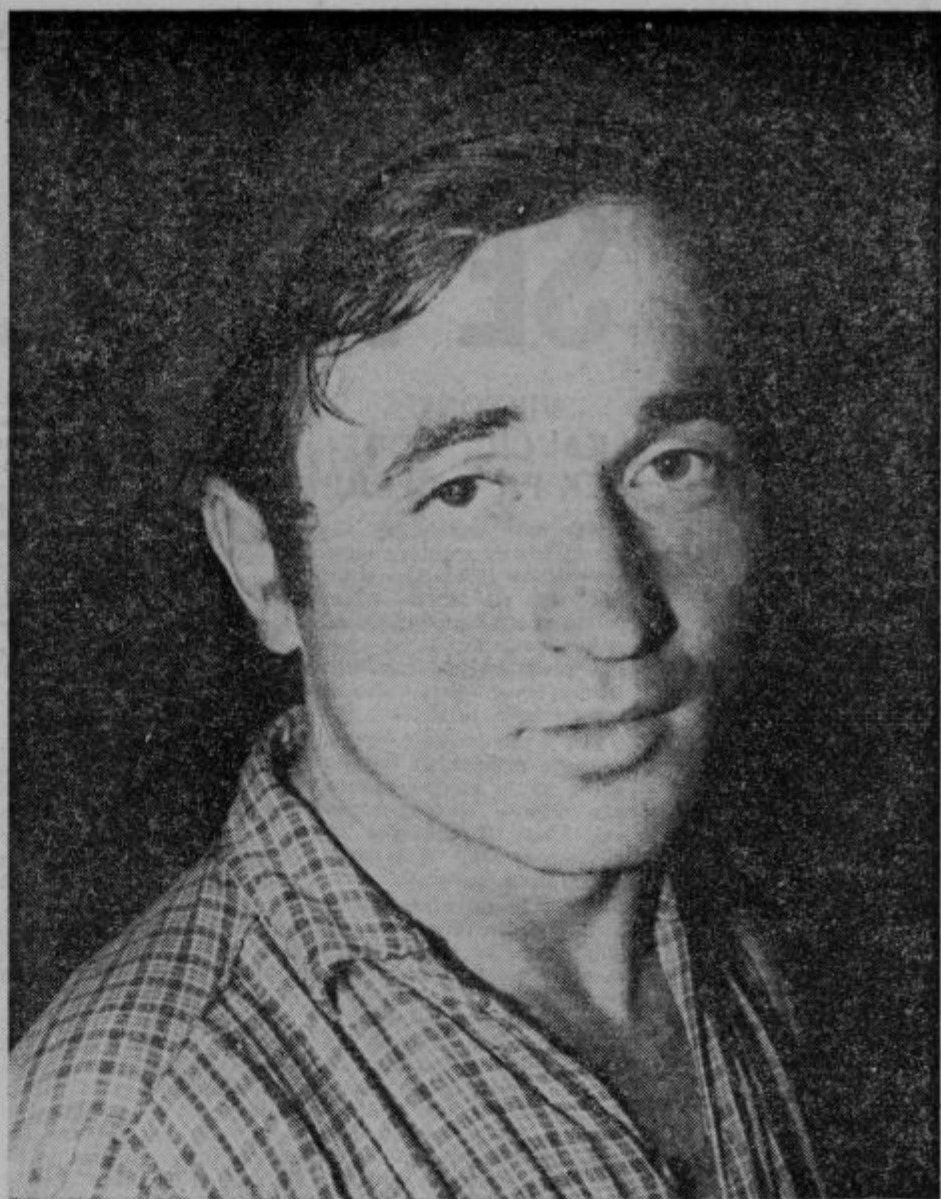
FRANC MALUS, kmetijski tehnik pri »Vino-Smartno«: Tito je bil oster, kot se nikoli doslej. Upam, da bo šlo tokrat zares. Razlikovati moramo dobro situirane, delovne ljudi od bogatašev na tuj račun, na račun družbe. Bogatstvo prihaja s spekulacijo, goljufijo, izkoriščanjem položaja in tudi navadnim kriminalom. Pol milijona je po mojem dovolj soliden dohodek za še tako uspešnega strokovnjaka. Klobuk dol pred delavci, ki si ob majhnem dohodku postavijo streho nad glavo. Pravim, da delavci vse to vidijo, le ne pridejo z besedo na dan, kjer je treba.

ANTON GOLOB, usnjar iz tovarne usnja v Soštanju: Kakorkoli, vsi bogatini so bogati na račun družbe. Dohodek, ki presega 500 do 600 starih tisočakov, je vprašljiv. Tudi med nekaterimi obrtniki so bogatini, ki me ne bodo prepričali, da so bogati od dela svojih rok. Ali izkoriščajo družbo, goljufajo, se prek zvez s korupcijo držijo v sedlu. Kar zadeva reševanje problema, sem žal pesimist. Kaj je s to presneto bančno umolčevnostjo?

KARL PUSNIK, rudar iz rudnika Laško: Ne gre mi v glavo, kako smo se knapi kregali za štiri milijarde kredita, da bi imeli kruh, ko bo premog pošel. Pa takole slišiš, da so pri nas milijarderji, posamezniki ki imajo toliko. 19 let sem rudar in žena je tudi delala pri rudniku. Kaj imam? Nedokončano hiško, pokvarjeno hrbenico od samega dobrega. Če jaz napenjam petne žile za dvesto jurjev, je trikrat več, kot dobim jaz, dovolj za še tako »živino«. Komunisti bodo morali zaropotati in ne pustiti k besedi tiste, ki jim Titov poziv ni po volji. Treba se je lotiti tudi roke, ki roko umiva.

ANICA KOLSEK, tkalka iz laške »Volne«: Nekateri pač znajo, pošteno ali nepošteno, najbrž že nepošteno. Tudi med kraji so prevelike razlike. Bogatini ponekod vlečejo za seboj še druge, drugje pa ni niti za skromno življenje. Tito ima prav, pa tudi to, da njegova beseda premalo zaleže. Nekdo ukrade milijone, potem pa naenkrat ni več pri pravi pameti. Pri pameti nismo delavci, ki se pustimo goljufati, izkoriščati. Dokler s prstom ne bomo kazali za takimi paraziti, bo vedno kdo, ki jih bo skrivaj in z uspehom branil. Verjeti bomo, ko bodo odgovorni prvega močno zavrtili. Kako je to? Tito kritizira, mi kritiziramo, vmes pa božji mir?

Je potreben še komentar na vse te misli. Delavci ne upajo reči? Saj so rekli. Pravkar. **JURE KRASOVEC**

Adi Furman, že deset let kovač v Kovaški industriji v Zrečah. Rad opravlja to delo, čeprav je v starem delu tovarne Foto: D. Medved

Slov. Konjice

PRAZNIK USPEHOV

Današnji občinski praznik prebivalcev Slovenskih Konjic je nov. Odvrgli so spomin na najtemnejši dogodek naše zgodovine, na frankolovske žrtve in izbrali za praznovanje dan zmage in zmagovite bitke pohorskega bataljona.

Današnji praznik je za prebivalce konjiške občine dan uspešnih gospodarskih rezultatov. V zavest ljudi počasi pronicajo zmagovite številke načrtnega gospodarstva. Počasi, a zanesljivo so ubrali pota, ki so jih pripeljala do 65 milijonov letošnje realizacije. Vsi ti dosežki pa so plod trdega dela, saj so večino morali ustvariti sami. Banka jih je s krediti pogostokrat obšla in le zaslugi programirane dela posameznih podjetij gre zahvala, da so danes na trdnih, čvrstih nogah.

Polletni rezultati kažejo, da bo prav v letošnjem letu dosežen rekord v ustvarjanju

presežka v vseh povojnih letih. Svoj obraz so obrnili k delavcu in ko so mu ustvarili dobre gnotne pogoje, je pričel vračati. Letos so bili še na repu osebnih dohodkov v slovenskem merilu, danes že beležijo boljše rezultate. Le malo je še tistih, ki prejemale manj kot tisoč dinarjev osebnega dohodka. In prav tem, so v delovnih organizacijah sklenili, da jim bodo pomagali. V Konusu so razvili solidarnostni sklad, dvignili osebne dohodke, sledili so jim še v Kostroju in tudi v Lipu skrbje v največji možni meri za delavce. Vsa ta velika podjetja pa v pretekli meri vlagajo veliko denarja v investicije, pri tem pa je delež bančnih kreditov zelo majhen. Res je, da bi bilo napak zanašati se na tujo pomoč, pa vendar je včasih mačehovski odnos bančnikov do konjiške občine skoraj nerazumljiv.

Zato pa je danes njihov praznik toliko lepši. Vse, kar so ustvarili, je sad lastnega dela. In kaj je prijetnejše, kot ozreti se na pošteno prehojeno pot? Velikokrat je bila tlakovana s težavami in preveč bi bili optimistični, če bi rekli, da teh več ni. Dokaj dobremu osebnemu standardu bodo dodali s samopriskevkom v prihodnjem letu še urejen družbeni standard. Ljudje so pripravljeni pomagati, saj se zavedajo, da kolikor bodo dajali, toliko bodo prejeli. Nič več, nič manj!

Občani Slovenskih Konjic imajo danes dela prost dan. Zbrali so se na velikem zborovanju v Zrečah, da skupaj proslavo svoje uspehe. Ker zaupajo v moč dela, temu dodajo še trdno voljo in že je pred njimi lepša prihodnost. Narejeni so prvi trdni koraki, postavljeni so temelji, da je ta vera utemeljena!

ZAOSTAJANJE V RASTI

Odborniki zhora delovnih skupnosti Skupščine občine Celje so se pretekli torek zbrali na ločni seji zhora, na kateri so poleg ocene gospodarskih gibanj v celjski občini v letošnjem prvem polletju obravnavali še aktualno problematiko izvajanja sanacijskega programa v Cinkarni in ocenili prizadevanja kolektiva EMO za predvideno integracijo z združenim podjetjem »SKRA«.

Oceno gospodarskih gibanj v prvem polletju je podal načelnik oddelka za gospodarstvo **IVAN PETAVEČER**, ki je še zlasti poudaril prepočasno rast industrijske proizvodnje, njeno stagnacijo in v posameznih primerih celo zaostajanje. Vzrokov za tako stanje je seveda več, dokajšen vpliv imajo na to tudi stabilizacijski ukrepi, po svoje pa nedvomno prispeva tudi prevelika razdrobljenost gospodarstva, še zlasti pa tako imenovanega kovinskega kompleksa. Počasnejši rast pa je zabeležila tudi trgovina, ki se je sicer kot panoga že močno uveljavila v strukturi celjskega gospodarstva. Kot predsednik sanacijskega odbora EMO je poudaril pomembnost predvidene integracije ter nakazal pridobitve, ki bodo v primeru uspešne integracije nastale. **B. S.**

STOP - pop moda shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Najprej nekaj besed o novici, ki je za naš delovni kolektiv, ker pač ustvarjamo dva medija, Novi Tednik in Radio Celje, zelo pomembna — Radio Celje že oddaja tudi dopolne. Naložili smo si veliko nalogo, toda upamo, da jo bomo dobro opravili. V zadovoljstvo vseh poslušalcev. Veseli pa seveda bomo, da se boste oglašili s kakšnimi mnenji in predlogi, kakšna naj bo dopoldanska ura kramljanja.

Presenetljivo lepo se je pričela nagrajna igra Spoznajmo se. Zelo lep odziv. Dobili smo osebo tedna — Jožeta Jerama iz Spodnjih Gor pri Braslovcah. O njem boste prebrali nekaj več v prihodnjem NT. Današnja sliko smo posneli v Velenju. Ko pošljate kupon, ne pozabite napisati naslova osebe, ki ste jo na sliki obkrožili.

Danes praznujejo občani Slovenskih Konjic. Razumljivo je, da zato NT na več mestih poroča o dogodkih iz konjiške občine. Vsem občanom, ki imajo v Slovenskih Konjicah za praznik prost dan, še naše čestitke, da se imajo danes v Zrečah resnično lepo.

VAS UREDNIK

POLEMIKA

POMISLEK
OB NEKI
RAZPRAVI

Na volilni konferenci celjskih sindikatov je o uresničevanju ustavnih dopolnil govoril tudi delegat iz »Topra«. Razložil je dilemo okoli snovanja temeljnih organizacij združenega dela, o tem, da je kolektiv v posebnem položaju, ker ima poleg matičnega podjetja v Celju še tri dislocirane obrate v okoliških občinah. Povedal je tudi, da se v obdobju razprav in priprav v »Topru« nagibajo k štirim, po tehnološkem, proizvodnem in obračunskem principu zakroženim TOZD.

Pomislek pa zbuja njegove nadaljnje misli. Sporočil je, da se politične organizacije v občinah, kjer ima »Topra« svoje obrate, oglašajo za zahtevo, da bi te enote bile samostojne TOZD. Proti temu je protestiral, dejal, da je kolektiv proti tovrstnim pritiskom ter da si kolektiv lasti pravico o tem odločiti sam. Od tega se je moč strinjati za zahtevo, da bo o bodoči samoupravni organizaciji odločal kolektiv. Ni pa povsem res, da bi aktivnost političnih dejavnikov v ostalih občinah tako zlahka označili s pritiski, vmešavanjem itd. Člani teh zunanjih obratov so člani sindikata, ZK, mladine, SZDL itd., povezani v tamkajšnje občinske organizacije. Mar poziv pomeni, da v akciji, ki jo vodi predvsem sindikat in ZK, politične organizacije ne smejo blizu? In ob tem še to. Kolektiv se bo šele odločil, je pa že skoraj dovršeno dejstvo, da mimo omenjenih štirih TOZD ne bo pete, šeste ali celo sedme. Če torej v razpravah kolektivov dislocirani obrati ne bo možnosti razprave tudi o teritorialni možnosti, potem to pomeni lahko pritisk iz matičnega podjetja, ki je spriču mnogih dejavnikov mnogo bolj UCINKOVIT in posledičen. Takšno stališče delegata ni bilo seveda upravičeno, če bi obstajali dokazi po dezinintegracijskih težnjah, a če bi, bi bilo treba govoriti o tem in s te platforme.

V preteklih letih so se na vseh ravneh začele razvijati oblike tesnejšega sodelovanja med občinskimi celjske regije. Ta cilj zasledujejo sindikati, ZK, SZDL, občine in mnogi drugi. Razprava pa, ki jo postavljamo pod vprašaj, ni kamen, ki bi ga mogli vzdreti v to zgradbo.

JURE KRASOVEC

KONJICE

PROGRAM
SINDIKATA

Občinski sindikalni svet Slovenske Konjice pripravlja za drugo polovico oktobra enodnevni seminar za predsednike in tajnike osnovnih sindikalnih organizacij ter za svoje člane. Osrednji del razprave bodo posvetili vsebinskim, kadrovskim, organizacijskim in ostalim pripravam za bližnje občne zbere osnovnih sindikalnih organizacij, ki bodo od letošnjega novembra do februarja prihodnje leto. Istočasno bodo govorili tudi o delovnem programu konjskih sindikatov za naslednje mesece, ki ga bo pripravila posebna petčlanska komisija, imenovana na nedavni volilni konferenci za volitve delegatov 8. kongresa slovenskih sindikatov.

V. L.

Šolstvo v regiji na rešetih

ŠE VEČ VLAGANJ V KADRE

VIKTORIJA
KAVČIČ, ODDELEK
PA V CELJU:

Na vaše vprašanje, kaj storiti v naši regiji za večjo intenzivnost izobraževanja pri integraciji sil ter za boljšo mrežo in strukturo šolstva na našem področju, bi se omejila predvsem na vprašanje šolanja pedagoškega kadra za potrebe naše regije.

Vsa prizadevanja okrog urejanja materialnih pogojev naših šol in vzgojno-varstvenih ustanov morajo nujno vključevati tudi ustrezno kadrovske politiko. Stari pedagoški izrek se glasi: »Šola pade in vstane z učiteljem!« To spoznanje velja še toliko bolj danes, ko postaja vzgoja otrok vse bolj stvar družbe kot celote. V zadnjih letih smo s pomočjo naših družbeno političnih skupnosti in občanov precej izboljšali materialne pogoje za delo naših šol. Ob tem pa se nam že pojavlja velik primanjkljaj usposobljenih pedagoških delavcev predvsem za predšolske ustanove, za podaljšano bivanje in v zadnjih dveh letih za razredni pouk na odročnih šolah. Podobno se nam je dogajalo ob reorganizaciji osnovnošolske mreže, ko smo na višji stopnji uvajali predmetni pouk za vse učence brez dovoljnega števila usposobljenih predmetnih učiteljev. K sreči smo takrat polnili vrzeli z absolventi učiteljskega študija, ki so, sicer usposobljeni za razredni pouk, prevzemali ob težkih okoliščinah delo na predmetni stopnji. Danes pa je situacija že taka, da učiteljev sploh ni in marsikje si ravnatelji belijo glave, kako zasesti prazna delovna mesta, oziroma koga naj postavijo v razred, v oddelek podaljšanega bivanja ali v predšolski oddelek. Ob vsem tem tudi ne smemo prezreti, da zgradbo za šolo ali varstveno ustanovo lahko postavimo v enem ali dveh letih, vzgojitelja ali učitelja pa šolamo pet ali šest let, slednjega v sedanjem sistemu celo še več let.

Odgovornosti za tako stanje nikakor ne smemo naprtiti občinam. Globalni pregled nad potrebami kadrov v trenutni situaciji in v daljši časovni perspektivi kakor tudi nad dotokom novih pedagoških moči iz šol morajo imeti republiški šolski organi, ker leti odločajo o sistemu in mreži šolanja kadrov za potrebe republike v celoti. Če bi ustrezni republiški organi prislusnili opozorilo in sugestijam s terena in ustrezno ukrepali že pred nekaj leti, da bo po ukinitvi učiteljskega dotoka učiteljev zelo zmanjšan in da sta za naglo širjenje vzgojno-varstvenih ustanov dve vzgojiteljski šoli premalo, bi danes ne imeli tako žgočih problemov, kot se nam že kažejo.

Cepprav tudi celjsko področje čuti posledice te kratkovidnosti, je bil storjen z ustanovitvijo pedagoškega šolskega centra v Celju pomemben korak k izboljšanju in normaliziranju stanja vsaj čez nekaj let. Pedagoški šolski center združuje srednjo vzgojiteljsko šolo, gimnazijsko pedagoške smeri in oddelek za razredni pouk, ki ga vodi PA Maribor. Prednosti dela takega centra z vidika cenejšega upravnega poslovanja, racionalnega izkoriščanja materialne baze, ki služi hkrati kar trem študijskim smerem, in

koncentracija strokovnih sil, so očitne. Trenutno je v našem pedagoškem šolskem centru največji problem pomanjkanje prostora, saj se je delo od 12 oddelkov pred dvema letoma razširilo ob skoraj istih kapacitetah na 17 oddelkov na vseh treh študijskih smereh. V letošnjem šolskem letu smo s kabinetno organizacijo pouka in s tem, da začenja instrumentalni pouk že ob 6. uri zjutraj, ostali redni pouk pa teče nepretrgoma od 7. do 20. ure, omogočili vsem prosilcem, da so dobili prostor v šoli. V prihodnjem šolskem letu bomo morali vpis zelo skrbno, ker ob rasti srednje vzgojiteljske šole ne bo dovolj prostora za nove prve oddelke. To bo začetno uspešno delo pedagoškega šolskega centra zelo ohromilo, če se ne bodo že prej našle ustrezne rešitve.

Prva generacija vzgojiteljic bo usposobljena v letu 1976, ker traja šolanje pet let. Veliko zanimanje za ta poklic, ki ga je pokazal že lanski in še bolj letošnji vpis, nam dokazuje, kako potrebna je bila ustanovitev take šole v Celju. Omenim naj, da imamo v prvem letniku te šole učence iz 13 občin naše regije, in sicer: iz občine Celje 12, Laško 4, Mozirje 4, Slovenske Konjice 5, Sentjur 2, Šmarje 12, Velenje 10, Zalec 9, Hrastnik 6, Krško 2, Sevnica 4, Trbovlje 1 in Slovenska Bistrica 1. Kar 74 odstotkov iz kmečkih družin, 10 odstotkov iz kmečkih, ostale pa iz namučenskih. Z ustanovitvijo te šole se je mnogim dekletom odprla lepa življenjska perspektiva, prav tako pa tudi ustanovam za najmlajše, da bodo dobivale ustrezno usposobljene vzgojiteljice.

Dotok na gimnazijsko pedagoške smeri je ves čas normalen, lahko bi rekli celo večji, kot je razpis. Namesto razpisanih 60 učencev smo jih sprejeli letos 90, od teh pa je kar 42 stipendistov RIS. Struktura učencev se po učnem uspehu stalno izboljšuje, k čemur pripomore ugodna stipendijska pomoč republiške izobraževalne skupnosti. Velik problem pa je v tem, da se absolventi tudi naše gimnazije neradi odločajo za poklic razrednega učitelja. Od generacij pred ustanovitvijo oddelka za razredni pouk v Celju se jih je odločilo za to smer kakih 8 odstotkov (v treh letih skupaj okoli 15), ob ustanovitvi oddelka v lanskem šolskem letu pa 25 odstotkov (v absol. številu 20), približno toliko jih bo tudi v tem šolskem letu. Ostalih 75 odstotkov se odloča za predmetni študij in je torej pedagoška gimnazija tudi pomemben vir za učni kader na predmetni stopnji ob upoštevanju, da se iz ostalih gimnazij zelo malo absolventov odloča za pedagoški poklic. Vsekakor pa razmerje med odločitvami za razredno in predmetno stopnjo nikakor ni ustrezno. Poglejmo, zakaj ne?

Do ukinitve leta 1968 je celjsko učiteljske letno usposobilo po 60 učiteljev za razredni pouk. Naš pedagoški teren je imel tako stalen dotok novih moči in zamenjava kadrov, ko so odhajali mlajši na podeželske šole, starejši pa so prihajali iz podeželja v večja središča, je bil vsa leta po vojni stalna praksa. Po ukinitvi učiteljskega centra v tem smislu ni več mogoča. Na razpisana mesta v večjih krajih prihajajo učite-

lji z odročnih šol, za te šole pa novih kadrov ni, oziroma so zelo redki. Razen tega se ob šolah odpirajo oddelki podaljšanega bivanja, ki še dodatno absorbirajo razredne učitelje, saj je največ otrok, ki so vključeni v take oddelke, prav iz nižjih razredov. Menim, da je že teh nekaj podatkov dovolj za ilustracijo, zakaj obstajajo naše najbolj oddaljene šole brez učiteljev.

V Celju imamo oddelek za razredni pouk, torej imajo kandidati možnost dokončati študij skoraj doma. Vendar se naša pričakovanja, da bo odziv boljši, niso v celoti izpolnila. Tudi izbor kandidatov ne ustreza, ker odhajajo najboljši dijaki drugam. V čem je razlog za to? Kadrovanje za učitelja se prične tedaj, ko si kandidat z gimnazijsko maturo pridobi možnost šolanja kjerkoli. Ker je, priznajmo, le precej razgledan, tehta ob svoji odločitvi vse življenjske perspektive, kraja službovanja, možnosti ki mu jih ta poklic nudi: od nadaljnega izpopolnjevanja in napredovanja, osebnega dohodka do možnosti izbire življenjskega tovariša na bodočem službenem mestu. Prvotna čustvena navezanost na poklic, privlačnost vzgojnega dela z mladino in druge vrednote učiteljskega poklica ob takih tehtanjih zbledijo in maturant usmeri svoj življenjski korak drugam. Razmišljanje o sistemu šolanja razrednih učiteljev grede že tudi v to smer, da prekinitev po 4 letih ne bi bila tako ostra, ali da bi se kandidat za učiteljski poklic odločil že morda po 1 ali 2 letih šolanja na gimnazij. Verjetno bi s zgodnejšo usmeritvijo dobili za razredno smer več in boljše kandidate, oblikovanje skozi nadaljnja 4 leta bi bilo lahko vsebinsko boljše povezovalno, enosmerno in verjetno tudi bolj ekonomično. Naglašam, da so to šele razmišljanja, ki jih zahteva dejstvo, da že danes manjka v Sloveniji nad 280 razrednih učiteljev, gimnazijski maturant, pa se zanj ne odločajo. Ne glede na to, kateri sistem izobraževanja razrednih učiteljev bo obveljal, imamo v okviru PŠC v Celju vse možnosti, da se razvija taka ali drugačna varianta. PŠC bo lahko v nekaj letih dajal terenu usposobljene vzgojiteljice kot tudi učitelje za razredni pouk in za podaljšano bivanje, iz same gimnazije pa bo usmerjal izrazito predmetno nadarjene tudi še v študij posameznih predmetov ali na oddelek za specialne pedagoške smeri.

Razen rednega usposabljanja bo PŠC lahko večja tudi razne oblike dodatnega usposabljanja prosvetnih kadrov kar je danes vedno večja potreba. Kljub še nekaterim nerešenim vprašanjem je vloga pedagoškega šolskega centra v osnovnih obrisih dokaj jasno in realno začrtana in naloga vseh družbenih dejavnikov je, da mu čimprej pomagajo iz najhujšega problema, to je iz prostorske stiske.

IVAN PETAVER,
NAČELNIK
ODEDELKA ZA
GOSPODARSTVO
Sob CELJE:

V Celju že dalj časa obstaja interes za ustanovitev vjejšolskih oddelkov, predvsem

pedagoške in ekonomske smeri. O tem se je razpravljalo tudi na posvethih predstavnikov organizacij združenega dela. Le-ti so v celoti podprli prizadevanja občinske skupščine glede ustanovitve teh oddelkov. Interes organizacije združenega dela je bil izražen tudi na posvetu vodij kadrovskih služb, ki ga je sklicala občinska skupščina. Na tem posvetu je bila izražena pripravljenost stipendiranja slušateljev oddelka VEKS v Celju in hkrati nudenja možnosti permanentnega praktičnega izpopolnjevanja v njihovih organizacijah.

V suučetnih prizadevanjih je šlo torej prvenstveno za to, da se ustanovi tak oddelek, glede finansiranja oddelka pa se je smatralo, da se bo le-to vršilo po principu, ki velja v republiki za visokošolske ustanove. Kot pa je znano, republika ni pripravljena finansirati oddelka in se je zato občinska skupščina odločila, da ga finansira sama.

Menim, da so naše organizacije združenega dela pripravljene skupno z občinsko skupščino finansirati oddelek VEKS v Celju, vendar smatram, da je osnovni problem v ustreznem statusu oddelka, ki bi zagotavljal tudi verifikacijo le-tega kot visješolske ustanove.

MITJA PIPAN,
ANALITIK ZA
ŠOLSTVO SOB
CELJE:

Prizadevanja za ustanovitev rednega oddelka VEKS v Celju, ki izvirajo iz leta 1970, prav gotovo ne potekajo zaradi spoznanj o resnični potrebi celjske regije po teh kadrih. Naj to trditve ilustriram samo s podatkom iz letošnjih ugotovitev republiškega zavoda za zaposlovanje. Analiza

kaže, da že danes na območju širše celjske regije primanjkuje 601 ekonomist in 50 diplomiranih ekonomistov, do leta 1973 pa bi po navedbah delovnih organizacij potrebovali 450 ekonomistov in 290 diplomiranih ekonomistov. Letno 150 ekonomistov z obstoječim sistemom šolanja prav gotovo ne bomo mogli zagotoviti, če npr. upoštevamo, da je v študijskem letu 1970-71 bilo v Ljubljani in Mariboru iz Celja vpisanih skupno 80 študentov (9 v četrtem letniku) ekonomistov.

Odgovor na vprašanje, kako izboljšati deficit, je bil nedvoumen. Z olajšanjem študijskih pogojev, s približanjem študijskega mesta. Jasno nam je bilo, da ustanoviti visješolski oddelek ni enostavno, da to zahteva rešitev vrste vprašanj, kadrovskih kot materialnih. Zato so bile priprave temeljite. Zagotov-

ljen je bil ustrezen prostor od učilnic do kabinetov. Tudi s študijsko knjižnico je bilo dogovorjeno, da študentom omogoči čimboljše pogoje. Res je sicer, da prostorski pogoji v prvem letu študija niso bili najboljši zaradi znanne stike v celjskih šolah. Še v letošnjem letu pa so zagotovljeni ustrežnejši prostori, ki smo jih dobili z izgradnjo nove posebne šole. Dokončno bo to vprašanje rešeno v izgradnji nove osnovne šole na Otoku, ko bi višje šolstvo (tudi pedagoška akademija) dobilo svoje prostore v II. osnovni šoli. Tudi kadrovske se razmere ugodno razvijajo, saj so že v preteklem študijskem letu predavali domači strokovnjaki. Predvidoma lahko tudi v II. letniku ob mentorstvu vodij kateder predava v 3. semestru 80 odstotkov, v 9. pa 50 odstotkov domačih predavateljev. Ob upoštevanju, da bomo imeli do leta 1975 vsaj 9 magistrstov ekonomije in 1 doktorja, je jasno, da kadrovske vprašanje ne predstavlja pomembnega problema. Odprto ostaja še vprašanje statusa oddelka. Oddelek, ki sicer je v okviru VEKS Maribor, se ni dobil statusa rednega dislociranega oddelka. Zato mora občinska skupščina Celje v celoti finansirati njegovo delovanje, kar pomeni letno za oba letnika 600.000 din.

Nedvomno bo ob upoštevanju potreb, sprejetem konceptu policentričnosti razvoja Slovenije in glede na izvrstne študijske rezultate, ki jih oddelek dosegal, tudi to vprašanje zadovoljivo urejeno, čimer bo omogočeno, da si celjska regija pridobi strokovnjake na tistem področju, kjer je pomanjkanje najhujše. Nadaljevanje prihodnjic

CELJE

POGOVOR O
DOPOLNILIH

Skladno s sklepi II. seje občinske konference ZKS Celje je večer komite organiziral razgovor o nekaterih strokovnih dilemah pri uresničevanju ustavnih dopolnil v trgovskih delovnih organizacijah. Na vprašanja je članom ZKS s področja trgovine odgovarjal Zvonko Dragan, predsednik komisije za družbenoekonomske odnose pri CK ZKS.

RADIO CELJE
DOPOLDNE

Vsem poslušalcem celjskega radia sporočamo, da nas lahko odslej poslušate tudi vsak dan dopoldne — od 8.10 do 9.00 ure. In kaj vam pripravljamo? Poleg skrbnega spremljanja vseh pomembnih dogodkov na našem območju in posebnih zapisov občinah, krajih in ljudeh, še prikupno zabavno glasbo in kramljanje. Ura dopoldanskega programa predstavlja novo možnost, da bo naš radio, seveda z vašim sodelovanjem, drage poslušalke in poslušalci, postal še bolj regijski, informativno bogat in resnično vaši!

UREDNIŠTVO NT
IN RADIA CELJE

Konjiški samoprisevek

NACRTI DO 1978

Občinski praznik je kajpa da dobra priložnost za dogovarjanje o novih načrtih. Konjičani so se že odločili, da gredo v akcijo. Sprejeli so program gradenj in obnove šolskih objektov, domov kulture in komunalnih objektov splošne porabe na območju občine vse do leta 1978. In od kod denar? Iz sredstev samoprisevka, z deležem delovnih kolektivov in občine. Prihodnje leto aprila poteče krajevni samoprisevek, ki so ga sprejeli pred štirimi leti. Predvidevajo, da bo vloženo v posamezne šolske objekte (dograditev osnovne šole D. Jereba, obnova II. osnovne šole Konjice, obnova podružnične šole Spitalič in v druge šolske objekte) 3.812.498 din. Od tega je šlo nekaj malega tudi za kulturo in telesnovzgojno dejavnost. Vsa sredstva, ki so bila zbrana iz samoprisevka, bodo do aprila 1973 znašala okrog 3.399.757 din, uporabljena pa bodo tako, kot je bilo predvideno z načrtom. Prispevki delovnih organizacij bodo dosegli vsoto 4.723.097 din, najeta občinska posojila pa 1.687.646 din. Z vsemi temi solidarno zbranimi sredstvi postaja konjiška občina bogatejša, otroci pa nedvomno srečnejši, saj postajajo njihovi šolski prostori vsak dan prijetnejši.

Konjiška solidarnost pa se prihodnje leto ne bo končala. Vedo, da iz rednih proračunskih sredstev ne bi zmogli resničiti vseh zamislj. Stalno naraščanje cen ne omogoča dosledne realizacije sprejetega programa. Potrebe pa so vsak dan večje. In Slo-

venske Konjice nočejo zaostajati v razvoju. Šolstvo, kultura in komunala zahtevajo čedalje več vlaganj. Višji družbeni standard pa je zahteva tega trenutka. Ker imajo mnoge nove naložbe širši družbeni značaj in ne zadevajo le posameznih krajevnih skupnosti, bodo šli v konjiški občini v novo akcijo — da se samoprisevek podaljša po dosedanjih stopnjah in merilih, prispevna stopnja iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja in pokojnin pa se naj bi zvišala od 0,75 % na 1 %. Pomembna odločitev, da novo zastavljen program ne bi prevzel nobenih obveznosti iz prejšnjega načrta gradenj in adaptacij. Pač pa bo občina najela posojila in z njimi dokončno uresničila objavljeni program iz leta 1968.

Poleg sredstev iz samoprisevka bodo občanom za širše družbene potrebe na voljo tudi sredstva gospodarskih organizacij. Te bodo še naprej plačevale 1 % od dodatnega prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja v občinski sklad za družbeni standard. Tako bi v prihodnjih petih letih (od 1973. do 1978.) zbrali 20.000.000 din, v Vitanju 1.755.912, v Zrečah 3.577.438 in v Ločah 2.838.569 din. V skupno vsoto dveh starih milijard pa so všteta tudi najeta občinska posojila.

Zbrana sredstva bodo vložena na osnovi predlogov samoupravnih interesnih skupnosti v naslednja področja: v osnovno šolo, v kulturo in telesnovzgojno dejavnost in v komunalo. In kaj predvide-

va program? Prevzeli bomo samo nekatere večje naložbe: dograditev III. faze osnovne šole Dušana Jereba, dograditev II. osnovne šole, obnova posebne šole, razširitev zreške šole in dograditev prizidka loški osnovni šoli, ureditev šole v Vitanju in več drugih šol (Skomarje, Zbežlovo, Ziče itd.). Obnovljeni bodo kulturni domovi v Slovenskih Konjicah, Ločah, Vitanju, Zičah, Stranica in Tepanju. Komunalnih del pa bo izredno veliko — od asfaltiranja ulic do ureditve vodovodnih in kanalizacijskih potreb, telefonskih napeljav, mostov in drugega. Potreba je mnogo. Preveč za omenjena sredstva.

Občinsko slavje je pravšnja priložnost, da občani Slovenskih Konjic že danes sklenejo dogovor o solidarnosti v prihodnjih petih letih. Slepili bi se, če bi rekli, da bo odločitev lahka. Toda spoznanje, da bi lahko v občini združenimi močmi resnično mnogo naredili, odtehta vsako kolebanje. Kajti — vprašajmo se! Komu so namenjene boljše in lepše šole?

Za koga bodo obnovljeni kulturni domovi? In kdo si želi asfaltiranih cest, mostove, telefonske napeljave, rekreacijske prostore, vodovode in... Odgovor je najbrž lahek. Vse to pa se da doseči — če se bo resnično še krepila zavest o solidarnem, družbenem dogovarjanju, o tem, da moramo nekaj žrtvovati, če hočemo več imeti. In to so občani v konjiški občini že dokazali.

J. V.

KONJICE

SINDIKAT ZA VEČJE OD

Dokaj razgibana razprava na nedavni volilni konferenci pri občinskem sindikalnem svetu v Slovenskih Konjicah, na kateri so izvolili tri delegate za osmi kongres slovenskih sindikatov, je pokazala, da so se tjejni udeleženci resno zavzeli za konkretne naloge ter njihovo reševanje.

Ko so govorili o samoupravljanju in ustavnih amandmajih so na podlagi odgovorov v nedavni anketi ugotovili, da so sicer v vseh večjih delovnih organizacijah k temu že pristopili, da pa kaj daleč od oblikovanja ustreznih strokovnih komisij in načelnih razprav še niso prišli. Udeleženci konference so zato predlagali, da bi morali pripraviti skupni posvet predstavnikov samoupravnih organov in političnih organizacij iz podjetij ter tako na konkretnih primerih iskati primerne odgovore in rešitve.

Medtem ko so člani konference zelo ugodno ocenili gospodarska gibanja na območju občine v prvih šestih mesecih letošnjega leta, pa so menili, da bo treba nekoliko več sredstev nameniti za osebne dohodke. Konjiška komunala, ki je po razvitosti v prvi polovici lestvice med osmimi občinami celjskega območja, pa je v osebnih dohodkih precej nižje. Glede samega nagrajevanja pa so grajali postopek linearnega povečanja osebnih dohodkov. Res je sicer, da pri tem ostanejo enaka razmerja, toda oni z višjimi osnovami dobijo več od tistih z manjšimi. To pa seveda povečuje in ne zožuje socialnega razlikovanja.

Na konferenci so predlagali, da bi morali v sindikalnih organizacijah že zdaj začeti politično akcijo, kako in kam usmeriti sredstva, ki bodo iz letošnjega poslovanja ostala gospodarskim organizacijam pri zaključnem računu. Predvidoma se bo v skladi zbralo okoli 60 do 70 milijonov dinarjev ter bo potrebno resno razmišljati, kako ta denar res smotrno in koristno uporabiti. Precejšen delež bodo podjetja dala za razširitev proizvodnje, modernizacijo tehnologije ter nabavo stavbe in opreme, vendar pa bo določen del moral iti za objekte družbenega standarda. Poleg ostalih gre tu še posebej za stanovanjsko izgradnjo, saj je poteklo že kar precej let, odkar je bil zgrajen zadnji stanovanjski blok v družbeni lastnini. Če pa hočemo v občino dobiti nove kadre, pa je stanovanje navadno vedno med prvimi pogoji, ki jih kandidati postavljajo.

Na letošnjem osmem kongresu slovenskih sindikatov bodo člani sindikalnih organizacij iz konjiške občine zastopali trije delegati, in sicer: Vlado Bajda iz podjetja Kostroj, Franc Jakob iz trgovskega podjetja Dravinjski dom in Slavica Pokorn iz kombinata Konus v Slovenskih Konjicah.

Člani konference so še predlagali, da bi Tone Kropušek tudi v naslednji mandatni dobi ostal predsednik slovenskih sindikatov, za podpredsednika so predlagali Jožeta Globačnika in Iva Tavčarja, za tajnika pa Slavica Grčarja. V. L.

M. S. — D. M.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

SPOŠTOVANI TOVARIŠ JOŽE ČEH, PREDSEDNIK SVETA ZA ZDRAVSTVO PRI OBČINSKI SKUPŠČINI ŠENTJUR PRI CELJU

Zadnja razprava o stanju zdravstvene službe na seji občinske skupščine v Šentjuru ne more biti epilog vsega, kar so na račun te službe izrekli občani. Dolge vrste čakajočih občanov in otroci v šolah, ki že daleč časa — ali nikoli — niso doživeli rednega zdravniškega pregleda, je vzrok za to samo v šentjurski organizaciji zdravstvene službe?

naš otrok učil, mora biti zdrav. V zdravstvu poznamo tudi preventivo.

Zato vam v imenu številnih občanov Šentjurja, dovolite, zastavljam vprašanje. Kdaj bo mogoče končno urediti probleme zdravstva v Šentjuru, s čigavo pomočjo in kdaj bodo šentjurski otroci povabljeni na redne zdravniške preglede.

MILAN SENICAR

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

SPOŠTOVANI TOVARIŠ BERNI STRMČNIK, NOVINAR NOVEGA TEDNIKA

Pravilna je vaša ugotovitev, da je bila organizacija ZK v občini Mozirje skozi vse obdobje v središču družbenih dogajanj in prizadevanj za hitrejši gospodarski in družbeni razvoj občine. Vendar pri tem nismo zanemarili vprašanja razvoja organizacije, njene številčne rasti, pomlajevanja in izboljšanja številčne rasti, pomlajevanja in izboljšanja strukture članstva. Stanje, ki ga pri nas ne imenujemo kriza, ne izhaja iz neaktivnosti in neučinkovitosti ZK. Je odraz objektivnih možnosti in pogojev za razvoj organizacije ZK v naši občini. Normalno je, da se ZK jača in obnavlja z mladimi ljudmi. Teh je bilo v preteklih letih pri nas zelo malo. Zaposlenost je do preteklega leta padla. Mladi so odhajali na delo v sosednje razvitejše občine ali še dalje. Po končani šoli se niso vračali v občino, ker ni bilo delovnih mest. V zadnjem času pa dosegamo boljše uspehe na področju zaposlovanja. V občini ostane več mladih in tudi delovne organizacije bolj skrbijo za svoje kadre. Ta prizadevanja počasi izboljšujejo neugodno strukturo zaposlenih.

članstva. Drugi cilj pa je postaviti organizacije ZK v tistih delovnih organizacijah, kjer jih sedaj še ni.

Program komisije, ki je zelo konkreten, vsebuje poleg ostalega tudi načrt pomlajevanja in izboljšanja socialne strukture članstva. Napravili smo analizo strukture članstva in poiskali poglobljene vzroke za odpis članstva. Največ novih članov vstopa v ZK iz vrst neposrednih proizvajalcev. Posebno skrb posvečamo sprejemanju prosvetnih delavcev v ZK in mladim kadrom, ki prihajajo iz srednjih in ostalih šol. Tu občutimo pomanjkanje marksistične vzgoje mladine na šolah. Ze daleč časa opažamo, da v naših vrstah nimamo članov, ki so bili sprejeti v ZK v času šolanja na srednji šoli ali fakulteti. Vemo pa, kako velikega pomena je pravilna vzgoja mladega človeka v času oblikovanja njegovega nazora. Uspehi pri sprejemanju, doseženi v tem letu, so glede na pretekle zadovoljivi. Glede na potrebe po mladih in svežih silah v ZK (predvsem še v proizvodnji), pa še vedno nismo zadovoljni z rezultati našega dela. V devetih mesecih tega leta je v naši občini vstopilo v ZK 16 novih članov, to je nekaj manj kot 9-odstotno povečanje članstva. Največ smo sprejeli delavcev mlajših od trideset let. Starostna struktura se v zadnjem letu že nagiba v prid mladih, saj je 20 odstotkov članov starih do 27 let.

V prihodnje bomo morali za realizacijo zastavljenih nalog prenesti skrb za razvoj organizacije iz ožjih krogov v krajevne organizacije in v delovne kolektive. Le kolektivno prizadevanje celotnega članstva ZKS bo dalo takšno organizacijo Zveze komunistov, ki jo v tem trenutku družbenega razvoja občine nujno potrebujemo.

JOŽE RAKUN, predsednik komisije za organizacijo in razvoj ZK pri obč. konf. ZKS MOZIRJE

Obrtniki govorijo

DAVKI ŠE, TODA...

Milan Podlunšek

Ja, ti davki, čujemo marsikaj vzdih. Toda, ali so resnično davki tisti, ki najbolj tlačijo obrtnike, na primer krojačke?

MILAN PODLUNŠEK, mož in žensko krojaštvo osebno se ne morem pritoževati čez davke, saj mora imeti tudi družba. Najbolj tlačijo obrtnike prispevek, med njimi je najtežja položna socialno zavarovanje. Sindikat je odločil, da mora pomočniku plačati za redno uro najmanj 8 dinarjev, moja režijska ura pa je ceniku 11 dinarjev. Potem vem veste, koliko ostane,

Jožica Podlesek

Res je, da shajamo, vendar niti pomisliti ne moremo, da bi delali samo osem ur. Večkrat sem v delavnici od jutra do večera, tudi ob nedeljah.

JOŽICA PODLESEK, žensko krojaštvo: »Davki so kar v redu, le ostale dajatve so tako visoke, da je obrtniku težko. To je socialno, proračunski prispevek in še dodatno stanovanjski prispevek. Teža je preveč. Cenik ostaja že več kot leto dni isti. Dela je dovolj, vendar je režijska ura zelo nizka, samo 12 dinarjev. Od tega dam pomočnici 8 dinarjev. Imam tri pomočnice. Izračunala sem, da mo-

Bernard Boršič

ram imeti poleg osebnih dohodkov vsak mesec še 4.000 dinarjev, da pokrijem vse ostale obveznosti. To pa je veliko.

BERNARD BORSIČ, možko krojaštvo: »Ne morem reči, da bi bili davki prehudji, večji problem za nas, obrtnike, je socialno zavarovanje. Ceniki so prenizki, ker so že daleč časa zamrznjeni. Režijska ura je trinajst dinarjev. Drugače ni prehudno. Vse bi še šlo, če bomo lahko kmalu popravili cenike, saj dela je dovolj, še posebej sedaj, pred Novim letom.«

Po prazniku velenjske občine

NAŠ DA - ZA JUTRI!

»Naš da«, geslo, s katerim so obeležili minulo praznovanje občinskega praznika, ni nastal ob tokratnih prireditvah in delovnih zmagah. Njegove korenine segajo nazaj, četudi so ga prvič napisali ob razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samopriskpevka.

Velenjski »naš da« je nastal v času boja proti okupatorju in se nadaljeval v tistih letih po vojni, ko so se zlasti rudarji odločili, da spremenijo svoje mesto in zgradijo novega. In potem se je nadaljeval vsa leta doslej in tako bo tudi po vsej.

V vzdušju solidarnosti in pripravljenosti za reševanje skupnih nalog so se našli tudi nekdanji udarniki, četudi so mnogi izmed njih mislili, da so pozabljeni. Pa niso bili!

Isti motiv je preveval zbor velenjske mladine, ki se je odločila, da s svojim delom, učenjem in izvenšolsko aktivnostjo, prav tako prispeva svoje delež k oblikovanju novega človeka in nove doline ob Paki.

Ob prazničnih dneh — glavni je bil osmega oktobra v spomin na prvi partizanski napad na Soštanj 1941. leta — so imeli med drugim tudi zborovanje v Soštanju, na katerem je govoril član predsedstva SFRJ, Mitja Ribičič. Vrh tega so imeli minulo nedeljo slavnostno zborovanje v Lokovici nad Soštanjem, kjer je o pomenu praznika spregovoril predsednik občine

Borci tretjega bataljona VDV brigade so dobili svoj domicil v velenjski občini.

ske konference SZDL, Martin Primožič in kjer so sprejeli domicil nad tretjim bataljonom VDV brigade. Podelili pa so še tri Kajuhove nagrade. Ta občinska družbena priznanja so dobili: klub likovnikov velenjske občine, avto-moto društvo Saleške doline in Stane Ravljen za več kot 25 letno aktivno družbeno politično delo.

Ob prazniku so slavili še dve delovni zmagi. Odprli so nov izvozni vpadnik velenjskega rudnika v Pesju ter tretjo fazo soštanske termoelektrarne.

Vsem ko je kolektiv rudnika z novim jaškom odpravil ozko grlo v izvozu premoga

iz jame in tako omogočil, da se bo lahko proizvodnja lignita od sedanjih 3,7 milijona tone povečala na 5 milijonov, je Saleška dolina postala z delom tretje faze termoelektrarne v Soštanju (njena moč je 275 MW) najmočnejši termoelektrični center pri nas in na Balkanu. In še več. Z zgraditvijo tretje faze in predvideno gradnjo četrte, je skrb za prodajo velenjskega lignita odpadla. Večino premoga prevzela termoelektrarna.

Od vseh teh in drugih uspešnih — otvoritev nove tovarne za proizvodnjo strešnikov so preložili na poznejši čas — ki so se uveljavljali zlasti ob prazniku velenjske občine. pa

so prišla tudi opozorila in zahteve, da naj dobita rudarstvo in elektrogosposodarstvo enakopraven položaj v našem gospodarskem življenju. Prav tako so bile izredno kritične besede direktorja rudnika, inž. Ludvika Maliča, da nekateri ocenjujejo rudarski kolektiv kot nesposobnega, ker v tem času ne izpolnjuje vseh zahtev za reševanje družbenega standarda v dolini. Besede so zadele. Toda zdaj se, da so bile izrečene bolj pod vtisom trenutnega stanja. Težko je namreč razumeti, da bi ljudje v Saleški dolini pozabili na pionirsko delo velenjskih rudarjev v letih po vojni, saj se lahko novo Velenje zahvali predvsem njim, da je dobilo svetle in široke ulice, velike in sodobne bloke in druge naprave. Če so nekateri na minulo delo pozabili, ravnajo napak! Kakšno bi bilo Velenje, če bi rudarski kolektiv ne zgradil okoli 2.000 stanovanj, če bi bilo brez igrišč, parkov in drugega? Če rudarski kolektiv trenutno ne zmora vlagati večjih sredstev v družbeni standard, to ne pomeni, da tega ne bo storil jutri ali pojutrišnjem. Vsak po svojih močeh. To pravilo velja tudi danes. Sicer pa tarejo rudarski kolektiv še druge lahko bi rekli večje skrbi. Zaradi neurejenih osebnih dohodkov jim manjka okoli 200 rudarjev! Čemu torej nove naprave, če morebiti ne bodo izkoriščene. To pa je osnovni problem rudnika. In ko bo rešil tega, bo prav gotovo segel globlje v žep in prispeval v skupno blagajno za financiranje nekaterih skupnih potreb.

M. BOZIC

Sindikati v Celju

USPEŠNO

Minuli teden je bila v Celju volivna konferenca, povezana s pripravami na 8. kongres Zveze sindikatov Slovenije. Poročilo o najvažnejših političnih akcijah celjskih sindikatov v minulem obdobju, podal ga je predsednik IVAN KRAMER. Je bilo dolg spisek uspešnih pobud, med katerimi je vrsta takšnih, ki so imele odmev po vsej Sloveniji. Takšna je bila leta 1969 akcija o takomenovanem »sindikalnem ministru«, nadalje o stanovanjski politiki, z Bloudkovo nagrado kronana akcija množične dnevne, tedenske in letne rekreacije ali popularni »TRIM«, družbeni dogovor o štipendiranju, integracijski procesi, izobraževanje in obveščanje itd. Tudi pri uveljavljanju samoupravnih sporazumov je bila celjska sindikalna organizacija uspešna — kot tudi v mnogih drugih tekočih in s programi določenih nalogah.

Ob takšnem zbiru uspešno opravljenih nalog sindikalni organizaciji v celjski občini ni treba imeti slabega občutka, ko njeno članstvo v tem času prebira gradivo za bližnji 8. kongres. Tako je mogel z zadovoljstvom ugotoviti predsednik Ivan Kramer, ki je nato nanizal še najvažnejše naloge za prihodnje obdobje, predvsem tiste, ki se iz kongresnih materialov vežejo na celjske probleme.

Zelo tvorne in pomembne misli so na konferenci prispeli tudi vsi razpravljalci. TONE ERJAVEC je govoril o samoupravni praksi in ugotavljal, da se pod plaščem samoupravljanja skrivajo pogosto povsem samoupravne odločitve. RISTO GAJSEK je svoj prispevek usmeril k problemom delitve osebnega dohodka in nakazal nujnost dogajanja samoupravnih sporazumov, jih dopolniti s splošnimi kriteriji o tem, kaj je normalen delovni uspeh. IGOR PONIČVAR je bil med drugim mnenja, da je sicer draga državna uprava tudi pogosto neučinkovita, zlasti inšpekcije, pa tudi pravosodje. Organom, ki se borijo proti nepravilnostim in kriminalu mora družba nuditi vso podporo in skrbeti za spoštovanje njihovih poslanstev. MARTIN RAZBORSEK iz »Metke« je razpravljal o edino možnem načinu odpravljanja nočnega dela za ženske, to je modernizacija proizvodnje, medtem ko je IRENA BONČINA posredovala tudi podatek, da je v Celju še najmanj 1.200 žensk, ki delajo ponoči v 12 delovnih organizacijah, od katerih so le tri dobile in zaprosile za uradno dovoljenje. Malone vsi so razpravljali tudi o uveljavljanju ustavnih sprememb, med temi tudi delegat iz »Toprak«, s katerim si dovoljujemo polemiko v posebnem sestavku.

K razpravi se je priglasil tudi predsednik slovenskih sindikatov TONE KROPU-

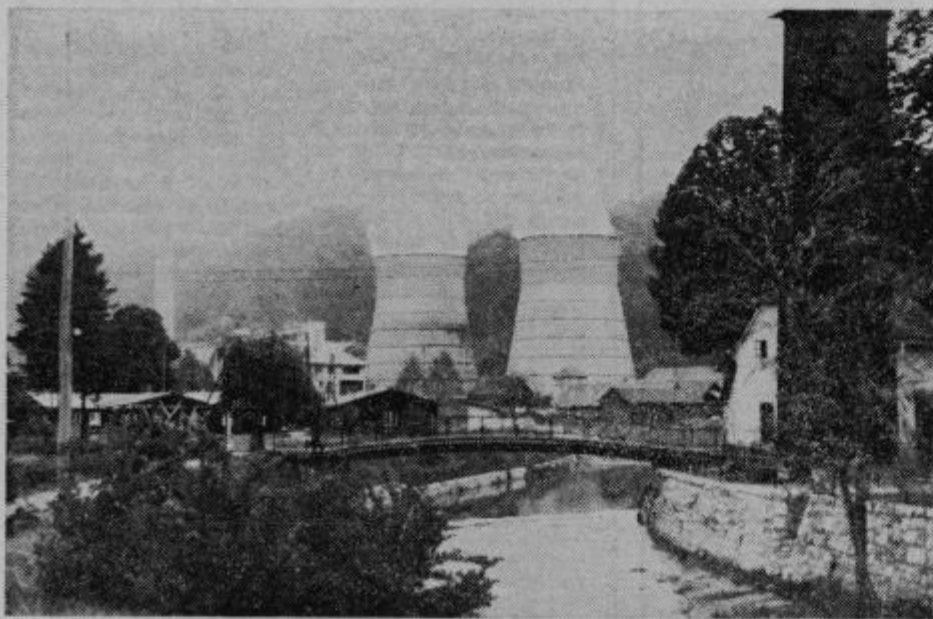
SEK. Njegov prispevek k razpravi je bil tako bogat in zanimiv, da se bomo njegovim mislim v predkongresnem obdobju še večkrat poslužili, namenili pa mu bomo tudi četrtkovo oddajo »aktualnosti« v sindikatu na dan izida našega časnika in sicer v rubriki Celje.

Tone Kropušek je ilustrativno nakazal potrebo po organizirani bitki delavskega razreda v pričujočem obdobju revolucije in v še vedno značilni protislovnosti družbe. Samo dejstvo, da imamo družbeni lastninski odnos nadpretežnim delom proizvajalnih sredstev še ne pomeni, da že imamo socializem, nas od tega loči dejstvo, da odločanje o rezultatih del, da to bistveno družbeno moč še vedno opravljajo predstavniki v imenu pravih, zakonitih interesov.

Velik del svojega govora je predsednik Tone Kropušek posvetil vprašanju izobraževanja, solstvu, strokovnemu in družbenemu usposabljanju mladine ter odraslih. Večja skrb za gradnjo družbenega stanovanja, skrb za ustrezno pokojnino, nočno delo žen, še številni so bili problemi, ki jih je v svojem prispevku mentalni, razlagal in napovedoval.

Na konferenci so ostro sodili dejanje 23 poslancev gospodarskega zbora nedavno v skupščini, poslali so protestno pismo ob dogodkih na perjenih proti Slovencem v Avstriji, izvolili 20 delegatov za 8. kongres slovenskih sindikatov in predlagali kandidature za bodoči republiški sindikatov. J. KRASOVEC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Zgodovinski posnetek na soštansko termoelektrarno, kajti objektov, ki jih kaže slika na desni strani, ni več.

Naši znanci

PIŠE:

B. STRMČNIK

OPERACIJA NA KUHINJSKI MIZI

Čeprav se je Hitlerjev »svetovni imperij« že krhal na vseh koncih, posebno velike brige pa so mu povzročali jugoslovanski partizani, v letu 1944 še nikakor ni kazalo, da bi šla vojna hitro h koncu. Borbe so na naših tleh plamtele na vseh koncih in krajih in vedno hujši so bili udarci, ki jih je doživljal nemški vojaški stroj. »Veliki Reich« je doživljal krizo.

Je pač bilo tako v tistih letih, da je z nočjo narasla aktivnost tistih, ki

so se preko dneva morali skrivati pred Nemci. Pa se je spet primerilo, da je proti večeru potrkalo na Gusteljno okno, kot že mnogokrat dotlej in še marsikdaj kasneje. Prišli so mu povedati, da višje gori »v grabnu« leži hudo ranjen partizan in po njem bo, če mu ne bodo pravočasno preskrbeli ustreznih zdravniških pomoči. Gustelj je malo počakal, da se je dodobra stemnilo, da so se Nemci umaknili v varna zavetja zidov, nato je skupaj z ženo ter KARLINO HOHKRAUT krenil v smer, kjer naj bi ležal nesrečni partizan. Niso dolgo iskali. Ze ob prvem pogledu na ranjenca je Gustelj zmaževal z glavo. Bil je ranjen med noge in stegna so bila dobesedno razcefrana. Ranjenec je bil v

GUSTELJ TEICHMEISTER

globoki nezavesti in kazno je bilo, da je izgubil že dosti krvi. Previdno so ga dvignili ter odnesli proti Stari pošti.

»Kaj ste ukrenili?« sem se pozanimal in v mislih sem videl zaskrbljeni Gusteljnov obraz, zaskrbljen je bil glede usode ranjenca, zaskrbljen, da bi v hišo ne prišel nepovabljen gost...

»Kaj pa naj bi stori? Takšnega, kakršen je bil, ni kazalo spravljati nikamor. Najprej smo morali ustaviti krvavenje in vsaj malo urediti zevajoče rane, saj je meso štrlelo na vse strani. Žena je pripravila mizo v kuhinji in položili smo ga nanjo. Z navadnim nožem in škar-

jami sem porezal tisto, kar je še komaj viselo, nato pa zevajoče rane dobesedno zatlačil z vato. Zenski sta mi pomagali, da smo potem vse skupaj še povili. Vedel sem, da mora nemudoma dobiti zdravniško pomoč, drugače mu ne bo pomoči. Toda to ugotoviti ni bila nobena kunšt, kunšt je bila ranjenega partizana spraviti k zdravniku. Ubadal sem se in razmišljal! Kam ga bom spravil, sem že vedel, le kako in če bo uspelo, da nag ne bi kdo videl, le tega nisem mogel vedeti. Sicer pa, časa za oklevanje ni bilo...«

In res, Gustelj ni okleval in je ranjenca sredi

noči, ne da bi kdo videl ali kar koli postumil, spravil naravnost v bolnišnico v Trbovlje! V Trbovlje iz Rimskih Toplic, vse prej kot sala!

»Zakaj ravno tja, Gustelj. To je bilo ja izredno nevarno!« sem ves presenečen dodal.

»Razlogi so tehtni. Ze med mojim »kirurškim« posegom sem ugotovil, da bo morala moj poseg pošteno popraviti še večja kirurgova roka, drugače, bodo komplikacije še hujše. Drugi razlog pa je bil v tem, da so v tej bolnišnici delali zdravniki, ki so vsa leta takorekoč nosili glavo v torbi. Ranjenca sta sprejela dr. Jenštrle in dr. Krastnik. Jaz sem s tem svoje opravil in se vrnil, verjemite da precej olajšan nazaj domov...«

»Ste kdaj ugotovili, kdo je bil in kakšna je bila njegova usoda?« sem seveda povprašal.

»Lej ga hudiča, kaj ti nisem povedal, kdo je to bil? Ranjeni partizan je bil STANKO KORBER. Vse kaže, da sva z dr. Jenštrlori kar dober kirurški tandem, kajti zmaževal se je. Kasneje je bil vratar v Steklarni v Hrastniku, danes pa je prav gotovo še v penziji. Nemalo sem bij presenečen, ko sem po vojni dobil iz stekla izdelano brzo-strelko, ki mi jo je v znak hvaležnosti poklonil Stanko. Se danes jo hranim kot drag spomin!«

Vojne pa ni in ni hotelo biti konec, čeprav so vsi to težko čakali, čeprav je »Reich« že trepetal v zadnjih krčih...

(Se nadaljuje)

Bralci pišejo

SLABA REKLAMA ZA »IZLETNIK«

Izvršni odbor Osnovne organizacije sindikata VVZ in DD želi, da v celoti objavite dopis: »IZLET NA DOLENJSKO«, katerega smo poslali dne 28. VI. 1972 upravi Izletnika Celje z željo, da nam kot opravičilo dajo vsaj pismeni odgovor. Na dvakratno osebno intervencijo pri odgovornih uslužbenecih podjetja (Stoklas, sekretar), še do danes nismo dobili odgovora. Zato je izvršni odbor sprejel sklep, da se pismo v celoti objavi in služi kot opravičilo 54 nezadovoljnim izletnikom.

Priporočamo se, da objavite pismo »IZLET NA DOLENJSKO« in kratko obrazložitev.

Izvršni odbor osnovne organizacije sindikata VVZ in DD Celje

IZLET NA DOLENJSKO

V začetku junija smo rezervirali 54 sedežni avtobus pri Izletniku v Stanetovi ulici. Zeleli smo iti na izlet 18. VI. 1972. Takrat so nam rekli v vaši turistični poslovalnici, da je 18. junija 54 sedežni avtobus oddam in da ga lahko dobimo 25. junija. Zato smo izlet preložili za teden dni. Izletniku smo dostavili naročilnico za 54 sedežni avtobus in takrat so izjavili, da bo avtobus 54 sedežni in zato zbrali tudi 54 prijav za iz-

smo imeli rezervirana kosila. Morali smo plačati kosilo tudi za ljudi, ki niso odšli na izlet.

Želimo, da 54 nezadovoljnim izletnikom daste obrazložitev, kako je lahko prišlo do tako neodgovorne situacije, čeprav nam s tem ne morete povrniti prostega dne, ki bi ga lahko prijetneje preživeli.

Izvršni odbor osnovne organizacije sindikata VVZ in DD Celje

POZDRAVI IZ PIRANA

Iz Pirana, kjer smo na skupinskem izletu invalidov, poleg nas pa je tudi partizanska mama Terezi-ja Trebovc, Gorličica pri Sentjuru, vas vse lepo pozdravljam.

Zvesta bralka

Odgovor: Lepo, da ste se spomnili na nas. Mamobomo ob prvi priliki obiskali, drugo leto pa nas povabite zraven...

MEMO DOVOLJ O ZNANIH LJUDEH

Pred dnevi sem postal pred reliefnim spomenikom pri podjetju Zlatarna v Celju. Ponazarja dejavnost tega podjetja, v resnici je pa to še nekaj več. To je dejansko spomenik delu, ustvarjalcu, proizvajalcu in takih spomenikov je menda prav malo po Sloveniji. Vsekakor hvalevredna pobuda — posnemanja vredna.

Ob tem sem se spomnil še na nekaj drugega. Ulice so poimenovane po zaslužnih ljudeh iz bližnje in daljne preteklosti. Zdi pa se mi, da smo kljub temu v tem precej površni. Pri tem bi samo ponovili predlog, ki ga je nekdo že objavil v tedniku TT, da naj bi na začetku ulice, kjer se označi nova ulica, namestili table, kjer bi predstavili človeka, po katerem se ulica imenuje. Smatram namreč, da so nekateri zaslužni ljudje zapostavljeni. Primer: večina Slovencev ve, kdo je bil Prešeren, Gre-

gorič, Trubar — manj pa zato vemo o zaslužnih ljudeh iz minule vojne. Prepričan sem, da bi z anketo, ki bi ugotavljala, koliko in kaj vedo o človeku, prebivalci posameznih ulic, spravili ogromno ljudi v zadrego. Zato predlagam, da se postopoma zamenja vse napisne table tako, da bi nam te zaslužni ljudi dostojno predstavili. Kljub poimenovanju so namreč neznanj, ker pač res ni mogoče vedeti o vsakem vse. Tako bi mesto poudarilo svojo lokalno zgodovino pa seveda tudi širšo.

Nadajke bi predlagal, da bi na hišah, kjer so živeli posamezniki, ki so bili igralci, politično zaslužni bodisi pisatelji, gledališki ljudje, prav tako odlični spominjske plošče. V Celju je npr. živel nekaj let tudi general Rudolf Maister. Skromna ulica na Bregu je sicer dobila njegovo ime, sedaj ob stoletnici pa bi verjetno bilo umestno, da se namesti tam, kjer je prebival, tudi spominjska plošča. Enako je tudi z Vladimirjem Levstikom, njegova spominjska soba je sicer v študijski knjižnici, z njegovo zapuščino, prav pa bi bilo, da se ga spomnimo tudi s spominjsko ploščo, če že za spomenik n. denarja. Pa tudi na druge bi morali pomisliti, saj je med poborniki slovenske gimnazije bil tudi Dečko. Ima sicer poimenovano ulico, toda kaj vedo prebivalci Celja o njem?

Tak način menda ne bi bil predrag, toda mesto bi s tem ogromno pridobilo. Celjska zgodovina je bogata in burna, dala je dovolj zaslužnih ljudi, da se jih spomnimo na vsaj skromen način.

Ko sem premišljeval o spomeniku pred Zlatarno — ki je dejansko spomenik delu — sem se spomnil tudi na prizadeven Likovni salon, ki že vrsto let predstavlja likovne vrednosti in umetnostne stvaritve. Nisem najbolj prepričan, da Celjani dovolj cenijo prizadevanje. Spomnij sem se pa tudi Forne vive v Portorožu, Kostanjevici, razstav v Trebnjah in Ravnah na Koroškem.

Morda bi se pa le dalo poseči z likovnimi ustvar-

janjem likov iz naše literature. Dovolj imamo likov, ki nam jih je dal Jurčič (Deseti brat, Martinek Spak, Dolfe) Finžgar (Pod Svobodnim soncem, Izток, Irena, pevec Radovan) Prešeren (Krst pri Savici) France Levstik (Martin Krpan). Pa tudi konec Celjskih grofov še ni likovno obdelan. Najsi so besede: Danes Celjski grofje in nikdar več bile resnično izrečane ali ne, prerokba se je izpolnila.

Nemci so osebe in živali iz Grimmovih pravljic postavili v like, so v parkih, Na Skandinaviji je polno likov iz Andersenovih pravljic. Romeo in Julija, ki ju je Italijanom poklonil Shakespeare, sta postala turistična industrija Verone. Domiselni Italijani pač znajo vnovčiti tudi tuje likovne stvaritve in pri tem krepko zaslužijo.

Morda pa bi v Celju za čeli kot prvi posegati v našo literarno dediščino in tako zapolniti občutno vrzel v naši likovni ustvarjalnosti. Sem za vsak izmed, toda na domače vrednosti le preveč pozabljam.

HERMAN MUSEC, Celje

DVOJNI PRAZNIK IN ŠE KORAK NAPREJ

Pionirji IV. osnovne šole v Celju so 29. septembra hkrati s pionirsko delovno konferenco in s praznovanjem 30-letnice pionirske organizacije praznovali letos še desetletnico obstoja svoje šole.

Poleg zgodovinskega poročila o ustanovitvi pionirske organizacije pred tridesetimi leti in o nastanku šole pred desetimi leti so pionirji 4. in 5. razredov poskrbeli za svečano vzdušje z glasbenim nastopom.

Po tem prvem delu pionirske konference so pionirji poročali o raznolikem in bogatem delu v preteklem šolskem letu. Toda kaj se skriva za trditvijo: raznoliko in bogato delo? Čeprav je naštevanje pusto in dolgočasno tako med pisanjem kot med branjem, postane neka trditvev opravičena šele takrat, kadar ji

dajo vsebino stvarni podatki.

Na šoli je bilo v preteklem šolskem letu 829 pionirjev in 203 mladinci. V Veseli šoli je sodelovalo 80 pionirjev, a v razpisu Smejte se z nami je tekmovalo v izvajanju šaljivih iger, risanju in s šaljivimi zgodbami 60 pionirjev.

Največ pionirjev — 731 je sodelovalo v raznih tekmovanjih prometnega krožka, odkoder so se tri skupine t.j. 12 učencev prebile v občinsko tekmovanje in zasedlo tri prva mesta, a en učenec je tekmoval na republiškem prvenstvu.

Naslednja tekmovanja z najštevilnejšo udeležbo so bila v šolskem športnem društvu in v tekmovanju za bralno značko. Tako je v šolskem športnem društvu sodelovalo v atletiki, košarki, rokometu in v orodni telovadbi 223 pionirjev in mladincev. Letošnji mladinski državni rekord v skoku v višino je dosegel mladinec Čop Boris, a republiška prva mesta v skoku v daljavo in v štafeti 4x60 m so dosegli mladinci Renar, Kolar in Kokol. V hitrostnem drsanju je tekmovalo 100 pionirjev, a v umetnostnem drugo mesto v občinskem prvenstvu. V smučarski šoli je sodelovalo 124 učencev, a v pivalni šoli 135 učencev.

Dramski krožek je sodeloval v štirih šolskih proslavah, za Dan žena je gostoval v Novem Celju in za ZB na Dolgem polju, nastopil v novoletnih prireditvah v cinkarni, Etolu in na terenu, nastopil s samostojno predstavo v Pionirskem domu, a v naši besedi, kjer je nastopilo 60 pionirjev z izvirnim delom Darinke Joštove Malo za šalo, malo za res, je ta krožek dobil pohvalo za izvirnost in aktualno tematiko.

V šahovskem krožku je sodelovalo 53 učencev, v likovnem krožku 10 pionirjev, v fotokrožku so trije pionirji sodelovali na republiški razstavi Pionirski foto 1972, na občinski reviji pevskih zborov je pelo 60 pionirjev in mladincev, v tekmovanju matematike je sodelovalo 55 učencev, od teh je 7 pio-

nirjev doseglo Vegova priznanja.

V tekmovanju za bralno značko pa je osvojilo značke 241 pionirjev.

Poleg nad tisoč prostovoljnih ur za urejanje okolice so pionirji zbrali 4460 kg divjega kostanja, 3440 kg odpadnega papirja in 350 litrov borovnic.

Po poročilu o opravljenem delu so pionirji izvolili svoj novi odbor in sprejeli načrte za nadaljnje delo krožkov.

Značilnost letošnje pionirske delovne konference je znoten premik naprej, ki se kaže v izrazitem pristopu k samoupravljanju. Vzgojno delo učiteljev in posebej mentorja te pionirske organizacije Marice Kalčič je postalo ob konferenci uredniško prav z oživitvijo te osrednje pridobitve naše sodobne družbe.

DARINKA VIŽJAK-FORTUNAT

ŠE O GOLOTI

S člankom Amalije Kranjec z dne 14. 7. t.l. se mnogi ljudi strinja. Jaz osebno se spominjam, da so okupatorji naše ranjenice iz Bohorja na pol gole vlekli in to v najhujši zimi in dostikrat se je dogajalo, da so okupatorji naše talce sleh zaradi tega, da so jih sramotili, deloma pa zato, da je njihov bič bolj zalegal, gotovo pa ne zato, da bi bilo to častno.

Danes pa, če hoče nekdo hoditi nag, ni treba nobene hrabrosti in šoiske izobrazbe. Vsak kulturni človek je lep, če je lepo oblečen, nag pa naj bo tam, ko tak spada.

PERČIČ JOŽE

TEKMOVANJE PIONIRSKIH ODREDOV

Občinska zveza DPM Zalec je v počastitev 30-letnice pionirske organizacije priredila v septembru tekmovanje pionirskih odredov iz šol žalske občine. Med tekmovalci je bil tudi naš odred. Ta odred se imenuje Ivan Kopriva iz Petrovc. Tekmovali smo v spoznavanju zgodovine pionirske organizacije in ugotavljanju, kaj predstavljajo slike iz scenarija o pionirski dejavnosti med NOB in pri izgradnji domovine, ki so nam jih projicirali na episkop. Druga tema je zavzemala mladinsko literaturo s tematiko NOB. Pri tretji temi smo odgovarjali na vprašanja o narodnih herojih iz Spodnje Savinjske doline. Četrta vprašanja so bila vzeta iz delovnih programov pionirskih odredov in iz pravil o pionirski organizaciji.

Pred tekmovanjem je zapel mladinski pevski zbor iz Griž, da bi nam pregnal tremo. Na tekmovanje smo se skrbno in z veseljem pripravili. Vsi pionirski odredi smo se dobro odrezali. Morda bi morala strokovna komisija posvetiti več pozornosti tekočemu in pravilnemu izražanju predvsem pri vprašanjih iz literature. Motilo me je tudi to, da so nekateri pionirji na to slovesno prireditev prišli brez pionirskih emblemov. Ob zaključku prireditve nas je pohvalil predsednik občinske zveze tov. Satler in nas nagradil z lepimi knjižnimi nagradami.

Andreja Lešnik, učenka 6. razreda osnovne šole Petrovce

let. Zaradi sigurnosti smo v soboto dopoldne 24. 6. 1972 vprašali na Izletniku v Stanetovi ulici, če je vse v redu glede 54 sedežnega avtobusa. Oseba, ki je dala informacijo, je izjavila, da smo lahko brez skrbi in da bo 54 sedežni avtobus dne 25. 6. 1972 ob 5. uri zjutraj pred gledališčem.

Na dan našega planirnega izleta, se je zgodilo naslednje: Namesto 54 sedežni avtobus smo dobili 40 sedežnega. Tako je 14 potnikov ostalo brez sedežev. Nastalo je veliko nezadovoljstvo. Nekaj potnikov se je vrnilo nazaj domov in je odstopilo od izleta. Šest se jih je odločilo, da bodo stali v avtobusu. Morali smo spremeniti planirano pot vožnje in se odločiti, da se bomo po najkrajši poti vrnili nazaj v Celje.

Vodja izleta ni mogel potnikom pojasnjevati izleta, ker ni imel avtobusa mikrofona. Tako smo potovali brez cilja, brez razpoloženja. Takšno vzdušje nas je pripravilo do tega, da je postalo slabo tudi ljudem, ki še nikoli niso bruhali v avtobusu. Na poti smo se ustavljali neplanirano, posedali po gostilnah in to je bila naša poučna ekskurzija.

Na težave smo naleteli tudi v Novem mestu, kjer

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Pravzaprav še sama ne vem, kako se je začelo. Na vlak sem se vedno vozila v skromni družbi prijateljic in vedno je bil prostor še za enega — vse do teden, ko je prvič prisedel on. Nisem se posebej zanimala zanj, a ko je prišel tudi opoldne in še nekajkrat zatem, sem polagoma spoznavala njegove zelene modre oči, njegove nakočrane lasne in njegove nasmehe. Najbrž so prijateljice to opazile, pa so me zapuščale druga za drugo. In nekega dne sva ostala sama.

Tisto opoldne zame ni bilo navadno opoldne, ki se ponavlja dan za dnem. Zaujal je sijalo lepo majsko sonce in tudi v mojem srcu se je prebudila prva pomlad ljubezni. Začutila sem, da mi srce bije v neznanj sladkosti, v pričakovanju nekaj velikega, nekaj lepega, kar še nikoli nisem doživela.

Zazrla sem se v njegove oči, ki so tokrat izžarevale nekaj enkratnega in kar zmorejo le njegove.

Katero srce bi ob ljubečem pogledu ostalo hladno? Zardela sem, kot da bi bil greh gledati lepe oči. Nenadoma, še sama nisem vedela kdaj, me je prijel za obe roki. Vprašujoče oči so se srečale, ustnice pa so same hotele druge k drugim. Ni se bilo mogoče ustavljati! Dolgega poljuba mi ni ukradel, darovala sem mu ga. Nekič čisto na dnu srca sem rahlo vztrepetala. Toda to ni bil trepet pred strahom, ampak pred nezamerno srečo. Tokrat je bila sreča samo za naju. Nisva je motila s pogovorom. Molčati — to je bilo lepše in prijetnejše. V tem molku so bile skrite misli vseh dni, ki sva jih preživela skupaj na vlakcu.

Na postaji, kjer je moral izstopiti, mi je želel: »Adijo!»

Vlak je odpeljal, jaz pa sem skozi okno gledala njega, dokler ni postal čisto majhen in naposled izginil.

Nisem vedela, da mi je »adijou rekla za slovo — »adijou za vedno.

Drugi dan ni prisedel, tudi tretji in četrti in peti ne in tako je še sedaj.

»In srce!»

Nihče me o tem ne vpraša, a srce ne more molčati. Preveč je bilo sreče in upanja v njem, da bi utihnilo! Vsakdanji gost mojega srca sta žalost in bolečina, ki se ponovno odpirata zjutraj in opoldne, ko srečam njega v družbi nove prijateljice.

Ni mu mar zame. Le kaj bi mu pomenilo dvoje otožnih oči?

Vem! Pozabil je, da je tudi v teh žalostnih očeh bil pred nedavnim pogled, pol želja in veselja.

Zdaj, ko je moje mlado srce ranjeno in si zopet pridobivam prijateljice, mi ni žal, da sem mu darovala edini in prvi poljub. Res! Nisva si tisti dan obljubila zvestobe, niti nisva drug drugega vprašala: »Ali me ljubiš?« Toda — ali je za ljubezen treba spraševati, ko se vendar razume vse brez besedi! Takrat govori srce, ki razume molk.

Moje žalostne misli večkrat prekine verz: »Mogoče pač tako ustvarjen je naš mali svet, da vselej malo časa traja sreča dveh...« Morda je to res in ob tem v srcu znova in znova sklenem, da moram ostati trdna. Hočem mu dokazati, da bo moje srce zopet občutilo! Tokrat mogoče v pričakovanju velike in trajnejše ljubezni.

JOŽICA S. iz N.

Žalsko gospodarstvo

KRIŽEM MED USPEHI

Poročali smo že, da so delovne organizacije na področju industrije v žalski občini letos dosegle pomembne gospodarske dosežke. Da bi naše bralce nekoliko podrobneje seznanili z doseženimi rezultati, smo se odločili za krajši prikaz dosežkov, pa seveda tudi problemov v podjetjih s področja industrije. Industrija je v prvem polletju povečala celotni dohodek za 42%, kar je precej nad republiškim povprečjem, ki znaša 25% povečanje. Še zlasti pa je pomembno, da se je povečal tudi dohodek, in sicer za 40%, v primerjavi z 21% v vsej Sloveniji. Že ta dva podatka pričata o izjemnih dosežkih žalske industrije.

»Montana« zaostaja

Med podjetji, ki so v prvem polletju zabeležila slabše poslovne rezultate kot lani, je »Montana«. Poslovali so z nizko stopnjo rentabilnosti in dosegli najnižji ostanek dohodka med vsemi industrijskimi podjetji v občini. Letos aprila so preusmerili proizvodno zaradi opustitve proizvodnje premoga, tako da so nastali v strukturi celotnega dohodka veliki premiki. Dosežen ostanek dohodka je minimalen in zadošča le za odplačilo kreditov za osnovna sredstva in trajna obratna sredstva, ki zapadajo v odplačilo v tekočem letu. Investicija v kamnolom v Libojah bo predvidoma zaključena v letošnjem letu, tako da se obetajo za prihodnje leto boljše rezultate.

V Libojah konjunktura

Delovni kolektiv Keramične industrije v Libojah je, izkoriščajoč konjunkturo na tržišču ter ob postopni preusmeritvi proizvodnje v bolj kvalitetne proizvode, pa ob nekoliko izboljšanim tehnološkim postopku, dosegel v letošnjem prvem polletju boljše poslovne rezultate. Povečala se je tudi rentabilnost in akumulativnost, ugodni pa so tudi premiki v strukturi delitve celotnega dohodka. Podjetje ima še vedno velike težave z nelikvidnostjo, kar jim poslovanje seveda močno otežuje. Zaradi pomanjkanja denarnih sredstev je imelo podjetje tudi težave z izplačilom osebnih dohodkov, pri čemer je nastajala nekajdnevna zamuda.

»Ferralit« prema-guje težave

Kljub močni konjunkturi je pomanjkanje obratnih sredstev pogojilo, da podjetje sicer nekoliko zaostaja za republiškim povprečjem svoje panoge. Dodatne težave z oskrbovanjem z reprodukcijskim materialom pa niso mogle preprečiti občutnega poveča-

nja celotnega dohodka, ki je kar za 34 odstotkov večji kot ob lanskem polletju. S posebnimi prizadevanji je kolektiv dosegel ugodne premike v strukturi delitve dohodka. Kljub dobrim rezultatom pa ima kolektiv še vedno težave z likvidnostjo, čeprav v manjšem obsegu kot lani.

»SIP« med najboljšimi

Po doseženih rezultatih se SIP Sempeter uvršča med najboljša podjetja v gospo-

strijska podjetja v občini in po doseženih rezultatih na zaposlenega zavzema vodilno mesto med delovnimi organizacijami enake proizvodne dejavnosti v celjski regiji. Rentabilnost, akumulativnost in doseženi dosežki so daleč nad povprečjem sorodnih podjetij našega območja. Kolektiv primanjkuje obratnih sredstev, težave pa imajo tudi z oskrbovanjem z reprodukcijskim materialom. Tudi v tem kolektivu so osebni dohodki že presegli mejo 2.000 din. Celotni dohodek v prvem pol-

Delavec iz žalske SIGME pri varjenju.

darstvu občine in tudi v kovinski industriji celjske regije, čeprav ob nekaterih slabših ekonomskih kazalcih, kot so jih dosegli lani. Celotni dohodek je porastel za 31 odstotkov, močno pa je porastla tudi amortizacija, kar je nedvomno odraz hotenja kolektiva po novih naložbah v nadaljnjo razširitev proizvodnje. Poslovni sklad, posebno delež, ki se uporablja za obratne namene, je izredno porastel, izboljšala pa se je tudi likvidnost podjetja. Poprečni osebni dohodki so že presegli 2.000 din, kar je za kovinsko industrijo več kot ugodno.

Odlična »Minerva«

Minerva sodi trenutno med najbolj akumulativna indu-

letju je podjetje povečalo za 53 odstotkov, dohodek pa celo za 95 odstotkov!

»Garant« in nov asortiman

Zanimivo je, da je podjetje v lanskem prvem polletju poslovalo z izgubo, letos pa je doseglo odlične rezultate. Nedvomno je k temu največ pripomogel spremenjen asortiman in uspešen nastop na tržišču. Celotni dohodek so povečali za 45 odstotkov, povečana sredstva za reprodukcijo pa so si zagotovili med drugim tudi s štirikrat višjo stopnjo amortizacije, kot je predpisana. Močno so okrepili lastna obratna sredstva, toda kljub povečanim kreditom imajo še vedno določene pro-

bleme z denarnimi sredstvi. Družbeni proizvod na zaposlenega je porastel za celih 58 odstotkov.

»Juteks« in stare težave

Podjetje že nekaj let sem posluje s sorazmerno nizko stopnjo rentabilnosti, kar za tovrstno tekstilno industrijo in pri sistemu ter režimu cen ni nič posebnega. Pomembne rezultate je kolektiv dosegel predvsem na področju izvoza, ki so ga letos več kot podvojili in v prvem polletju že dosegli skoraj pol milijona dolarjev. Tako politiko jim narakuje potreba po uvozu surovin, prizadevajo pa si tudi pri izboljšavah strojnega parka. Osebni dohodki, so kljub povečanju še pod povprečjem panoge in so sorazmerno nizki — 1.350 din.

TT Prebold hitro napreduje

Podjetje je doseglo dobre finančne rezultate, kar gre predvsem na račun spremenjenega oziroma dopoljenega proizvodnega asortimana, kjer so dali absolutno prednost kvalitetnejšim proizvodom. Na novo so uvedli proizvodnjo plačnih nogavic, pri čemer dosegajo dober zaslugek. Število zaposlenih je že preseglo tisoč delavcev. Velike težave pa je kolektiv povzročila devalvacija in podražitev reprodukcijskega materiala, sicer bi bili že itak lepi dosežki še nedvomno veliko večji. Zelo dobri rezultati pa so bili doseženi tudi v izvozu, saj se je leta v primerjavi z lani več kot podvojil. Podjetje ni imelo večjih težav z nelikvidnostjo, saj so za obratna sredstva uporabljali tudi sorazmerno velik ostanek dohodka.

Tovarna nogavic — večje kapacitete

Kolektiv je znatno povečal rentabilnost vloženih sredstev in zaradi konjunktura na domačem tržišču povečal proizvodnje zmogljivosti. Boljša tehnična opremljenost in več zaposlenih so pogojili dobre rezultate, saj se je fizični obseg proizvodnje povečal za 15 odstotkov, celotni dohodek pa je porastel kar za 64 odstotkov, kar je svojstven rekord! Dosegli so tudi nekatere premike v cenah, kar je uspehe le še obogatilo. Delitve dohodka se je izboljšala, zato so porastli tudi skladi.

BERNI STRMCNIK

turizem

Cetudi vodi k Celjski koči več poti, je v zadnjem času najbolj priljubljena in najbolj obremenjena tista preko Štor in mimo Sletine, po kateri lahko vozijo tudi avtomobili. Tistih, ki jo peš ubirajo mimo Fecovnika, mimo Apnenika, je vse manj. Pot čez Hudičev graben pa ne priporočamo. Pot namreč ni oskrbovana niti označena in zato niso redki primeri, da tudi dobri poznavalci tega območja pogosto zaidejo. Škoda, kajti Hudičev graben bi lahko ostal tak, kot je bil nekoč. Očitno pa zdej ni več planinskih delavcev, ki bi takim potem posvečali ustrezno pozornost.

Celjska koča pa je tudi sicer izgubila na privlačnosti. Stopila je v senco Golt. In to je škoda. Z večjo pozornostjo tistih, ki kočo oskrbujejo, bi lahko postala znova bolj obiskovana. To velja tudi za zimsko obdobje. Pogoji za to pa je vsaj skromno urejevanje in vzdrževanje smučarskih terenov.

DVA NOVA PROSPEKTA

Po podatkih celjske turistične zveze je naše območje dobilo ob koncu letošnje sezone dva nova turistična prospekta, za Laško in Atomske toplice.

Oba sta prišla več kot na ročana, saj je Laško dobilo zadnji prospekt pred desetimi leti, za Atomske toplice pa je to sploh prvi.

To je seveda penzijska usluga.

V tem ko so s cenami v manjših krajih več ali manj skromni, saj jih drži jo od 50 do 70 dinarjev, so nekoliko visoke na Golteh. Tu so od 55 do 130 dinarjev. V penzionu Matjaž v Mozirju, ki ga oskrbuje Izletnik, bo penzijska cena 80 dinarjev, pri privatnikih v istem kraju pa 65 dinarjev.

ZIMSKI CENIK

Zima trka na vrata in tako so tudi pri celjski turistični zvezi pohiteli in izdelali cenik za letošnje zimsko sezono. Cene so zelo različne in odvisne od mnogih činiteljev, tako tudi od urejenosti kraja, objekta in podobno. Gibljejo pa se od 50 do 130 dinarjev na dan.

V GRADEC ZA 1. NOVEMBER

Kot že nekaj let nazaj, pripravljata celjski Izletnik tudi letos za prvi november, za dan mrtvih, avtobusni izlet v Gradec. Avtobus bo izletnike popeljal na graško pokopališče, kjer bo žalna svečanost pri spomeniku žrtvam fašizma.

PREVEČ ALI PREMALO?

V turistični rubriki zadnje številke našega lista smo načeli vprašanje tradicionalnih turističnih prireditelj v Celju. Jih je preveč ali premalo, smo vprašali in hkrati povabili bralce našega lista, da z odgovori na vprašanje skušajo osvetliti problem, ki je za Celje več kot aktualen.

To prošnjo in vabilo bralcem, turističnim delavcem in drugim ponavljamo tudi danes. Pišite nam, kaj mislite o tradicionalnih turističnih prireditvah v Celju. Jih je preveč ali premalo, in katere bi naj imeli?

BERNI STRMCNIK

PO SAVINJSKI POTI

Med pomembnejše pridobitve na področju turizma je vsekakor potrebno prišteti tudi z letošnjim letom urejeno takojmenovano »SAVINJSKO POTO«. Planinsko društvo iz Zabukovice je že predčasno dalo iniciativo, da se markira posebna pot, ki bi povezovala planinske postojanke okoli Savinjske doline. Pobuda ni naletela na gluha ušesa in k delu so pristopila tudi okoliška planinska društva.

Ob tej priložnosti je PD Zabukovica izdalo tudi Vodnik po Savinjski poti z opisom doline. Publikacijo je uredil BOZIDAR JORDAN, s prispevki pa so sodelovali MILAN NATEK, ŠTEFAN KOČAR, FLORJAN SMON in STANE STORMAN. Zemljevid celotne poti pa je izdelal JERNEJ VEBER. Poleg tega, da bo brošura pomembno pomagala planincem, saj bodo med drugim našli v njej bogat opis poti in doline (ima tudi prostor za vtisovanje kontrolnih žigov), pa bodo po njej prav gotovo z veseljem posegli tudi naši učitelji, saj bodo v njej našli skoraj vse, kar je potrebno mlademu rodu povedati o Savinjski dolini.

Zabukoviški planinci pa bodo v nedeljo, 15. oktobra ob 10. uri dopoldne, v koči na Homu imeli tudi skromnejšo slovesnost, posvečeno peti obletnici izgradnje doma na Homu. Ob tej priložnosti bodo podelili značke planincem, ki so prehodili slovensko planinsko transverzalo, oddolžili pa se bodo tudi vsem, ki so kakorkoli pripomogli k urenitvi ideje o naši lokalni transverzali, Savinjski poti. Prizadevni in marljivi člani PD Zabukovica vas vabijo, da se jim čimštevilneje pridružite ob njihovem praznovanju.

B. STRMCNIK

OTO MARTINJAK

Dve leti čez štiri desetletja so se globoko zare-

zala v obraz Oto MARTINJAKA, sekretarja osnovne organizacije ZK lesno industrijskega obrata Slovenske Konjice. Dve leti že uspešno opravlja težavno nalogo, a ker je zrastle s politiko, saj se z njo ukvarja že od mladih nog, mu navajenost na politično delo omili vse zapreke, ki se postavljajo pred njim. Pravi, da komaj še pomni tiste čase, ko je pričel z delom v mladinski organizaciji, ko je postal član ZK leta 1953, ko je delo nenehna spremljevalka njegovega življenja. Zato je komaj zdej pričel misliti na osebni standard, zato je postala alfa in omega njegovega življenja zdej uresničljiva želja — lastna hiša. V njo bo popeljal svojo družino, ki je do zdej pogrešala poglavarja, ker je bil vedno za-

poslen z družbenimi stvarmi.

Po poklicu lesni tehnik je Oto Martinjak veskoci zadržan vez med delavci in strokovno službo. Čeprav je doma v Slovenski Bistrici, tam pa ima LIP svoje obrate, je danes poznan tudi v Slovenskih Konjicah. Zivo se zanima za potrebe kraja, kjer ima mesto tudi njegovo podjetje. Les, to je njegova domena, poznavanje, sortiranje, kakovost. Poznavalec, praktik in esteti.

Ni naključje, da je izbira poklica pogojena v eni drugi strasti, ki je trenutno, ob zaposlenosti, v ozadju. Zapisan je planinarstvu, če ne v živi aktivnosti, pa globoko v srcu. Narava mu je od nekdaj živa vez med poljanom, ki si ga je izbral, in ljubeznijo do planinskih poti, ki so ga peljale

obrazi

v razmišljanje. Danes Martinjak z malo nastajajočimi ugotovitvami, da se je zapustil, da se je zapisal vsakdanjim sčrbenim in vzgoji dveh sinov. Naj mu ne bo žal, saj je oboje dobro naložena investicija. Temu naj dodamo še zaupanje njegovih delavcev, ki ga cenijo in sliko človeka je skoraj popolna. Pravim skoraj, ker bi ji še lahko dodali skromnost, saj o svojem delu nerad govori. Tako nerad, da misliš, da mu je vse odveč.

Pa je živahno stopal po izlizanih poteh svojega podjetja, ki mu je zapisan z vdano, tiho privržnostjo.

Z. STOPAR

Ali res previsok cilj?

Med programskimi cilji za delovanje slovenskih sindikatov dokument za kongresno razpravo v deseti točki bereno naslednjega: »Doseči moramo brezplačno osnovno šolanje za vse in postopno uvažanje celodnevnega varstva. Odpraviti je treba vse oblike šolnine, tudi za delavce, ki se izobražujejo na stopnji osnovne šole zunaj rednega šolskega sistema... Učbeniki naj bodo sestavni del družbenih investicij v osnovno šolstvo. Najkasneje v štirih letih je treba zagotoviti brezplačne učbenike za vse razrede in vse učence osnovnih šol.

Tudi enajsto in dvanajsto poglavje je posvečeno temeljnemu izobraževanju, odpravi osipa, zagotovitve osnovne izobrazbe vsem do 35 let starosti, štipendijske politike itd.

Tako dokument. In že so tu prvi odmevi. Na volilni konferenci sindikata v Laškem so nekateri podvomili v realnost tega cilja. To pa spričo težavnosti položaja v občini, ki že sedanja materialno obveznost težko izpolnjuje. Na konferenci v Celju se temu vprašanju ni posvetil noben od razpravljavcev iz sindikalnih osnovnih organizacij, zato pa toliko bolj izbrpno predsednik republiškega vodstva sindikatov Tone Kropušek.

Poudaril je, da je tak cilj postal nujen in da se sindikati zavzemajo za to, da bi vsi otroci imeli kolikor je mogoče enak start v življenje. Če recimo v Avstriji, ki je po narodnem dohodku enaka Sloveniji, uvažajo brezplačno šolanje na vseh šolah do univerze, smo mi v položaju, ko to lahko zagotovimo v krajšem obdobju vsaj za obvezno šolstvo.

Kako s sredstvi ob tako raznoliki razvitosti? To naj bi bila solidarnostna akcija, kot je bližnja odločitev izenačitve zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov, akcija, ki jo bo morala speljati slovenska družba v celoti, zlasti pa delovne organizacije.

Pomislite, češ, čemu bi dobili brezplačna učila tudi otroci premožnejših, imajo tudi profitezo. Davčni sistem nam po sebi omogoča diferenciacijo. Ali po konkretnih besedah, Toneta Kropuška: »Če bo kdo v obliki davščine plačal deset učbenikov, je pač vseeno, če bo enega dobil njegov otrok brezplačno.«

Zanimiv je predlog, da v splet brezplačnega šolanja sodi tudi izredno šolanje delavcev, ki v rednem osnovnem šolanju niso dokončali osemletke. Leti so obsoje ni ostati na najnižji lestevici družbene delitve dela in dohodka, kar je treba odpraviti. Leti naj bodo vključeni v redni sistem izobraževanja tudi kot slaba vest šolskih oblasti, ki dovoljujejo tolikšen osip in ne poskrbijo dodatnega dela z učenci, ki jim učenje dela težiave.

Cilj je tu, bilo bi prav, če bi bil na kongresu sprejet. Toda še eno je, kar bi sodilo v splet teh vprašanj. Bilo bi prav, če bi šolske oblasti z založniškimi hišami pri izdaji učbenikov in učil dosegle stopnjo, da bi veljavnost učbenikov doživela le nekoliko daljše obdobje. Tako postopno menjavanje učbenikov satvarja vtis, da se založniška podjetja vedno znova finančno krepijo s proizvodnjo knjig, ki enostavno morajo biti.

Ivo Seljak - Čopič razstavlja v likovnem salonu

Druga razstava razstavnega programa celjskega Likovnega salona za leto 1972/73 predstavlja dela slikarja Iva Seljaka-Čopiča iz Ljubljane, ki bodo v Celju razstavljeni mesec dni. Na otvoritvi prejšnji teden se je zbralo precej mladine, ki si je z zanimanjem ogledala likovna dela, akvarele in risbe umetnika, ki predvsem ploskovno obvladuje svoj likovni prostor. Na sliki: Ivo Seljak-Čopič ob otvoritvi. Foto: D. Medved

Več o filmski vzgoji

Pretekli petek je bilo v Celju področno posvetovanje o filmski vzgoji. Posvet je sklicalo republiško Združenje filmsko vzgojnih delavcev skupaj z Zvezo kulturno prosvetnih organizacij. Kljub zelo pičli udeležbi so se vendarle dogovorili za nekatere skupne akcije. Najprej pa nekaj besed o udeležbi! Organizatorji so povabili k udeležbi predstavnike Občinskih konferenc ZMS, Občinskih zvez DPM, ZKPO, Zavoda za šolstvo, Pedagoškega šolskega centra in še nekatere. Med udeleženci nismo opazili niti enega predstavnika ZMS in DPM (razen republiške predstavnice), iz Laškega je bil prisoten predstavnik Občinske konference SZDL, iz Celja so se udeležili v glavnem člani odbora za filmsko vzgojo ter dva člana predsedstva ZKPO in nekateri šolniki na čelu z Jožetom Lipnikom z Zavoda za šolstvo (tudi on je moral predčasno zapustiti sešatek). Iz osmih občin se je posveta udeležilo vsega 10 ljudi. Nekateri so opravičevali slabo udeležbo z istočasnim sestankom slavistov opravila niso bila povsem prepričljiva. Ali so za filmsko vzgojo odgovorni samo slavisti? Ali je mogoče to odraz pomembnosti filmskovzgojnega dela? Kje so bili tisti različni prijatelji mladih, ki »načelnoskrbijo za razvoj mladega

človeka, ko pa pride do konkretne akcije, jih kratkomalo ni. Kot že rečeno, so se kljub relativno zelo skromnem odzivu le dogovorili, da bodo ustanovili področno združenje filmsko-vzgojnih delavcev, ki si bo prizadevalo odpraviti več kot pereče probleme filmske vzgoje. Izkoristili bodo nekatere celjske izkušnje, ki bodo več kot dobrodošle, saj so ugotovili, da smo prišli najdalj. Res je, da je ta filmska vzgoja še dokaj enostarsko usmerjena (zajete so vse celjske in okoliške osnovne in srednje šole), da smo v zadnjem letu vključili tudi celjske amaterske filmarje in da je nemajhen prispevek celjskega Kinopodjetja. Skoraj nič pa nismo napravili za vzgojo odraslih in za delavsko mladino, toda dosedanji uspehi nas uvrščajo med najpriaznevnejše — drugod, razen Ljubljane, pa skoraj ničesar ni. Ugotovili so, da si filmska vzgoja le počasi utira pot v šole, pa še to ne kot samostojen predmet — je v okviru estetske vzgoje in odvisna od trenutne kadrovske zasedbe. Tam, kjer slučajno imamo človeka, ki mu pomeni film nekaj več, tam se najde čas in tudi denar. V Celju v glavnem nimamo problemov z vodstvi šol. Nekajletna prizadevanja kažejo pozitivne rezultate. S. ZVIJEJ

Teden srečanj s slovenskimi pesniki in pisatelji

Novi tednik organizira v sodelovanju z občinskimi sveti ZKPOS teden srečanj s slovenskimi pesniki in pisatelji od 13. do 18. novembra. V omenjenem tednu se bo zvrstilo šest literarnih večerov, in sicer vsak dan v drugem kraju, z drugimi avtorji. Tako bi se bračcem predstavilo preko dvajset slovenskih književnikov. Teden srečanj je posvečen 100-letnici Slovenskega pisateljskega društva in mednarodnemu letu knjige. Namen literarnih večerov je predvsem v tem, da se ustvari neposreden stik z ustvarjalci pisane besede in bračci, predvsem tistimi, ki nimajo možnosti čestokrat posegati po izvirni domači literaturi. dm

iz dnevnika slg

V soboto zvečer ob pol osmih bo v celjskem gledališču prva letošnja predstava KULTURNA AKCIJA, ki je namenjena članom delovnih organizacij v mestu Celju. Na sporedu bo noviteta celjskega rojaka Miloša Mikeln STALINOVI ZDRAVNIKI, ki je doslej tako pri kritiki kakor pri občinstvu naletela na zelo lep odziv.

Namen predstave KULTURNA AKCIJA je v tem, da bi neposredno iz vrst delavcev animirali čim večje število obiskovalcev, jim nuditi v zimskih mesecih kulturno razvedrilo in jim omogočiti s precejšnjim popustom obisk tudi pri občinstvu naletela na zelo lep odziv.

Prepričani smo, da bodo obiskovalci gledališča ob sobotah zvečer v okviru KULTURNE AKCIJE, ki jo začnemo, sprejeti v sindikalnih organizacijah ne samo kot poskus, marveč kot živa težnja in želja po resničnem kulturnem življenju.

Kaj pravi avtor Miloš Mikeln med drugim o svojih ZDRAVNIKI. »Ta drama je poskus Stalinove biografije, osebnosti, ki je sooblikovala podobo XX. stoletja, ki pa je biografsko, kot človek, popolna neznanca in uganka. Seveda je to hkrati poskus biografije stalinizma... Vsi stvarni podatki, ki so v zvezi z nastopajočimi zgodovinskimi osebnostmi, so verodostojno dokumentirani. Na primer Leninova oporoka, ki pri nas še ni bila objavljena...«

Na sobotno večerno predstavo — 30% popusta — vabimo tudi vse zamudnike, ki tega zanimivega dela v režiji Mirvana Herzoga še niso utegnili videti. Vabimo jih na samo predstavo, vabimo pa tudi k vpisu abonmaja, ki je še na voljo. J. Z.

Odlični filmi v Celju

Celjski filmski repertoar bo v oktobru in novembru ponudil ljubiteljem sedme umetnosti nekaj odličnih filmskih stvaritev. Za tem tednu bodo v Metropoli predvajali izredno ameriško sodobno dramo avtorjev novega vala — film Pet lahkih skladb. Zgodba močno spominja na življenje slavnega »supernika brez razloga« — Jamesa Deana. V Unionu bo v drugi polovici meseca na sporedu avstrijski film Patton, delo, ovenčano z več oscaji in z navidežno antimilitaristično ostjo. V Metropoli bodo prihodnji teden zavrteli sodobno zgodbo iz življenja mladih. Imenovali so jo Kobilica ali po izvirniku — Kobilica. Omeniti moramo še film Catch 22.

Zelo dobro je poskrbljeno tudi za mlajše kinoobiskovalce. V Demu so od ponedeljka dalje vrtili Disneyev film Knjiga o džungli, za njim pa pridejo še na vrsto Bamby, Gulliverjeva potovanja in v prvih dneh novembra slovenski film Ketece. Čeprav so v predvidenem programu tudi komercialni in kvalitativno slabši filmi, pa bomo v celjskih kinematografih gledali tudi nekaj zares odličnih del. Posebno zadovoljno pa je lahko mlajše občinstvo. J. V.

Tekmovanje zborov

V soboto in nedeljo bo v Mariboru po dveh letih ponovno tekmovanje slovenskih pevskih zborov. Odrasli zbori se bodo pomerili v kategorijah moških, ženskih in mešanih zborov. Vsak zbor mora zapeti po eno obvezno in dve pesmi po lastnem izboru.

S celjskega območja se bodo tekmovanja udeležili moški zbor iz Laškega, Komorni moški zbor iz Celja in mešani pevski zbor France Prešeren iz Celja. Vsi trije ansambli so se v zadnjih tednih pospešeno pripravljali, da bi kar najbolje nastopili na tem tekmovanju najboljših slovenskih zborov. Spričo tradicije, ki jo ima celjsko zborovsko petje tako med mladimi, kot med odraslimi zbori, lahko upamo, da se bodo pevcil s tega območja dobro odrezali. —o—

Pomen celjskega muzeja

Poročali smo že o restavriranju celjskega muzeja. Se vedno sta obiskovalcem na voljo le prazgodovinska zbirka in lapidarij. Vse drugo restavrirano muzej bo pridobil še nova zanimiva n že dolgo pričakovana oddelka: sobo z etnografsko zbirko svetovne popotnice Alme Karlinove in sobo z deli celjskega baročnega slikarja Galla.

Posebna atrakcija bo soba Alme Karlinove, za katero vlada že zdaj kar največje zanimanje. Zbirka bo javnosti prvič predstavljena. Pred letom dni je pri Mladinski knjižnici izšel slovenski prevod njegovega potopisa Samotno popotovanje, dela, ki je bilo nekaj mesecev v središču pozornosti. V zbirki so predmeti velike kulturne vrednosti, ki jih je popotnica dobivala v dar na svojih številnih potovanjih. Zbirka Alme Karlinove je predvidena za pritičje, kjer so bili pred preselitvijo prostori študijske knjižnice. Prostore ima zdaj še v najemu Slovenijales, ki je v njih uredil skladišče. Manj znano pa je, da hrani celjski muzej velike dragocenosti, ki bi, če bi bile razstavljene, privabile v Celje še mnogo več turistov. Med največje dragocenosti štejemo vsekakor posamezne liste iz grafične zbirke, ki obsega dela starih mojstrov. Hranijo tudi nekaj del najbolj znanih slikarjev, npr. Dürerja, Rubensa in nekaj primerkov stare japonske grafike, ki so jih razstavili pred kratkim v Rogoški Slati. Ostala zbirka pa ni bila razstavljena že več let. Zato obstaja želja, da bi v restavriranem muzeju bila razstavljena tudi grafična zbirka in bi dobila tudi svoj stalni razstaveni prostor. Največja dragocenost celjskega muzeja pa je šivanka iz Potočke zijalke, ki je nastarejša na svetu.

Ze dolgo je znano, da je celjski muzej eden najzanimivejših v naši državi, saj hrani raritete, ki bi bile tudi v največjih muzejih na častnem mestu. Zato javnost že nestrpno pričakuje dan, ko bo muzej slovesno odprt. Če bo dovolj finančnih sredstev, lahko pričakujemo otvoritev na državni praznik. B. J.

Godba na pihala v Slovenskih Konjicah. Po dolgoletnih peripetijah in neustrezni gmotni pomoči v preteklih letih je godba na pihala maja letos ponovno zaživela. To so jim omogočile gospodarske in prosvetne organizacije, pa tudi posamezniki. Danes igrajo na občinskem prazniku, ki bo obenem tudi njihov osebni praznik. Čast in obenem vzpodbuda za nadaljnje delo.

Vrtljak dogodkov

CELJE

Tovorna postaja v Čretu

V ponedeljek popoldne je predsednik celjske občinske skupščine, inž. Dušan Burnik po pozdravnih besedah predsednika delavskega sveta mariborskega železniškega transportnega podjetja, Slavka Rosija, odprl novo tovorno postajo Celje — Čret.

Z ureditvijo postaje v Čretu je bilo opravljeno najvažnejše delo v okviru celjskega železniškega vozlišča. Spet nov korak naprej k postopni obnovi in modernizaciji železnice. Z ureditvijo Čreta je Celje dobilo objekt, ki se funkcionalno izredno vključuje v industrijski predel mesta. Nove naprave ne pomenijo samo zboljšanje dela na tovorni postaji, temveč so izreden prispevek celjskemu gospodarstvu sploh.

Z otvoritvijo tovarne postaje v Čretu pa dela niso končana. Elektrifikacija proge do Sentilja še vedno čaka. Pravijo, da bo opravljena do leta 1974. V Čretu pa bodo poleg tega zgradili in uredili še potrebne delavnice, črpalnice tekočega goriva za lokomotive, naprave za opremo in vzdrževanje naprav in tudi tirne naprave.

Celoten kompleks tovarne postaje v Čretu ima 4.200 kv. metrov skladiščnih površin, od tega 1.740 kv. metrov operativnih. Zda lahko hkrati delajo pri 24 vagonih, prej pri 14. Postaja ima tudi vsa sodobna transportna sredstva za prevoz blaga, zateh 21 tirov itd. Ustvarjeni so torej pogoji za hitre usluge.

Z ureditvijo tovarne postaje v Čretu pa bodo sprožili še druga dela, ki jih zajema posebna pogodba med železničarji in celjsko občinsko skupščino. Pri tem mislimo zlasti na ukinitve dosedanjih naprav ob ulici XIV. divizije in drugih.

Celje je s novo tovarno postajo v Čretu dobilo nujno potreben objekt. P njejovi zasnovi je tudi ves predel Čreta dobil novo zunanjo podobo in človek se kar težko znajde sredi novih objektov, tirov, skladišč in cest.

MB

Predsednik celjske občinske skupščine, inž. Dušan Burnik, odpira novo tovorno postajo v Čretu.

LJUBLJANA

Koliko manj razvitim?

Mirko Jamar, pomočnik generalnega direktorja Ljubljanske banke, je na vprašanje, koliko denarja je LB razdelila nerazvitim območjem in kam ga je namenila, odgovoril:

Na podlagi predloženih zahtevkov so bile skupno s podružnicami izdelane finančne konstrukcije za investicije v posameznih podjetjih. Na podlagi teh konstrukcij, ob upoštevanju kreditov iz združenih sredstev LB, bi imeli po posameznih območjih takle obseg investicij, s katerimi bi bilo doseženo takole povečanje celotnega dohodka, akumulacije in novih delovnih mest:

Občina	Predračunska vrednost investicij	Kredit LB	Povečanje po rešenosti (v 000 din)	Celotni dohodek	AM in skladi	Nova delovna mesta
Murska Sobota	52.568	17.400	42.109	11.491	196	
Gornja Radgona	52.196	11.300	85.754	27.825	400	
Lendava	45.219	17.600	167.253	28.806	520	
Šmarje pri Ješah	56.748	23.060	59.960	12.557	440	
Sentjur pri Celju	23.298	10.700	39.134	4.944	110	
Cranjci	44.350	15.140	59.320	7.164	404	
Brezice	18.973	5.700	16.577	6.220	16	
SKUPAJ	293.362	100.900	470.117	99.007	2.086	

Perspektive so torej lepe tudi za naše območje.

CELJE

Delagati za kongres sindikatov

Na volilni konferenci sindikatov v celjski občini so za bližnji 8. kongres izvolili naslednje delagete: EDVARD LESNIK (železarna Štore), KRISTINA AZMAN (Činkarna), JOZICA ŠIFER (EMO), KONRAD KAVČIČ (Klima), ZDENKA KODRIN (ETOL), JOZE JAKLIN (LIK Savinja), MARLIJA URANKAR (TOPER), TONE ERJAVEC (AERO), DOROTEJA RATAJC (Zlatarna), FRANC VRBNJAK (Ingrad), IVAN ANDREJAS (Vodna skupnost), MILAN BREČL (Opekarni), IVO STRMEČKI (Cestna podjetje), JANEZ GOLOUH (Prevoznišvo), MARIJANCA PECAR (kultura skupnost), VIKTOR HAJ-SINGER (Zdravstveni dom), IGOR PONIČVAR (Občinski sind svet), RISTO GAJSEK (Poslovno združenje za trgovino), MILICA KOREN (Hotel Evropa) in BRANKO MARTIČ (Občinski sindikalni svet).

Naše šole vsepovsod

IN ŽIVLJENJE UTRIPA

Zadnjih nekaj let se je v šolstvu žalske občine marsikaj spremenilo. Kar težko bi našli občino, ki je v zadnjem obdobju dosegla tolikšen premik pri ustvarjanju novih pogojev šolanja otrok. Rezultati samoprispevka so že vidni v mnogih krajih. Vznikle so nove šolske zgradbe, zrastle prizidki, mnoge šole pa so v celoti menjale svoj notranji in zunanji videz. Odločitve, kam naj se namenimo za pričujočo reportažo, je bila po svoje težka. Na kakšni izmed novih šol bi bilo videti marsikaj zanimivega. Na tistih, ki še čakajo na preureditev, bi lahko pisali o mnogih problemih, čeprav bodo kmalu rešeni. Pa smo se odločili za nekako sredino, pri čemer pa nas je seveda vodilo še marsikaj drugega. Obiskali smo osnovno šolo SLAVKA ŠLANDRA v PREBOLDU in o marsičem velja zapisati nekaj vrstic.

STOLETNA TRADICIJA

Začetki šolstva v Preboldu segajo tako daleč nazaj, da smo bili pravzaprav ob tem kar nekoliko presenečeni. Prva šola je bila ustanovljena v tem kraju v 16. stoletju, vodil pa jo je pater Pavel. V 18. stoletju so ustanovili enorazrednico v Dolenji vasi, kjer je bil pouk v Skrjančevi hiši, poučeval pa je vaški mežnar, ki je moral biti za tiste čase kar precej šolarne mož, da je lahko poleg cerkvenih opravil še vaški mladež modrost v glavo vtepal...

Dvorazredno šolo je Prebold dobil prav tako v 18. stoletju, pouk pa je bil v današnjem Vedenikovem marofu. Leta 1810 je kraj že dobil trirazrednico v posebni šolski zgradbi, ki so ji petdeset let kasneje prizidali še eno učilnico. Petrazredno šolo so v Preboldu dobili leta 1890, ko so pri cerkvi postavili novo poslopje. Današnja zgradba je bila postavljena leta 1910, kasneje pa so jo še nekoliko prizidali.

Tradicija organiziranega šolstva v Preboldu je torej več kot častljiva in le redki so kraji, ki se lahko pohvalijo s tako bogato šolsko zgodovino. Nič čudnega torej, če je tudi šolska kronika, tista najstarejša, ki mora biti nadvse zanimiva, našla svoj prostor v vitrinah šolskega muzeja. V vsem tem dolgem obdobju je bila šola vseskozi v središču življenja in od to se šolali mnogi slovenski naprednjaki. Iz vrst njenih učencev pa so izšli tudi številni revolucionarji iz naše novejšje zgodovine. Narodni heroj Slavko Šlander, Vera Šlander in Mica Marinko so prav gotovo najbolj znani med njimi.

Danes poučuje na šoli v dveh izmenah 27 učiteljev, od katerih je sedem predmetnih. Kolektiv je že vrsto let po-

znan po svoji homogenosti in enotnosti, kar seveda omogoča kvalitetno delo in pomembne dosežke. V dvajsetih oddelkih si nabira učenost 561 učencev, na šoli pa imajo organizirano tudi celodnevno varstvo otrok. V zvezi s tem je ravnatelj šole STOJAN VRHOVEC povedal naslednje:

PRIZADEVEN IN ENOTEN KOLEKTIV

»Dejstvo, da je v kraju veliko delavskih družin, nas je prisililo k temu, da smo ustanovili celodnevni varstveni oddelek, pa čeprav za to nimamo ustreznih pogojev. Preko trideset otrok najde tod zavetje pod pedagoškim nadzorom. Omejeni prostori nas silijo, da imamo varstvo v prostoru, kjer je sicer jedilnica. Na šoli imajo učenci poleg malice tudi možnost kosila in mnogi se ga seveda poslužujejo.»

»Kakšne učne rezultate dosegate na šoli?« smo se pozanimali.

»Učni rezultati se iz leta v leto izboljšujejo in osip se vidno zmanjšuje. Lansko šolsko leto je na primer izdelalo kar 97,6 odstotka vseh vpisanih učencev, osip pa je okoli 25 odstotkov. Vendar velja pri tem upoštevati, da ni daleč čas, ko bo še bolj padel.»

»In kolektiv, kako bi ga ocenili?«

»Prizadeven, marljiv in predvsem enoten. Vemo, kaj je naše delo, radi ga opravljamo in delo si pošteno razdelimo. Učitelji radi poprimejo povsod, kjer je treba, tudi izven šole so nekateri kar precej aktivni. Vsi pa seveda za to nimajo možnosti. Šola danes terja celovito osebnost in angažiranega učitelja. Trudimo se!«

Šola v Preboldu pride po prioriteten listi na vrsto za prizidavo v letu 1974. Enajst

učilnic je vsekakor premalo, sodoben pouk pa terja tudi kabinete, delavnice, da o telovadnici ne govorimo. Kot je predvideno, bo šola s prizidkom pridobila 4 nove učilnice, dve delavnici in telovadnico, ki je bodo prav gotovo najbolj veseli vsi, ki že vrsto let aktivno delujejo v Šolskem športnem društvu. O tem pa nekaj več kasneje.

Problem svoje vrste predstavlja na šoli tudi kuhinja in jedilnica, vse pa bo več ali manj rešeno, ko bodo dobili prizidek. To je prav gotovo pomembno, saj že danes v njihovi kuhinji pripravljajo okoli sto kosil, kar pomeni, da se na šoli hrani vsak peti učenec.

TEŽAVE S PROSTORI IN PREVOZI

»Omenili ste prevoze. Kakšne težave pa imate s tem?«

»S prevozom otrok iz Marije Reke, kjer smo ukinili podružnično šolo, je povzel ravnatelj Vrbovec, »nimamo težav, ker imamo svoj kombibus, ki ga vozi hišnik. Težave pa nastajajo pri prevozi otrok, ki so vezani na takolimenovane delavske avtobuse. Zjutraj nekako še gre, problem pa je z odhodi, ker gredo avtobusi prej, preden se konča pouk. Mnogi učenci tako izostajajo od zadnje ure pouka, sicer bi morali domov pešati. Najslabše pri tem pa je, da so v celoti prikrajšani še za izvenšolske aktivnosti, ki so seveda po pouku. Z avtobusnimi podjetji nikakor ne pridemo na kraj in vse kaže, da še dolgo ne bomo.«

»Pa kljub temu številni otroci, tudi iz oddaljenih krajev, sodelujejo v raznih krožkih, ki jih imate na šoli. Kako je to mogoče?«

»To je možno predvsem zaradi tega, ker je marsikaj organizirano tudi ob prostih sobotah. Takrat se otroci vra-

STOJAN VRHOVEC, že dvajset let ravnatelj osnovne šole v Preboldu.

čajo na šolo in se vključujejo v razne aktivnosti.»

»Imate pevski zbor?« me je zanimalo.

»Zal ne, ker nimamo zborovodje, čeprav pa velja omeniti, da otroci pri urah glasbene vzgoje mnogo pojo, kadar pa je potrebno tudi r stopijo. Ta problem bom morali v bodoče ustrezno rešiti.«

»Se nekaj me zanima. Kakšna pa je vez s starši?«

»Več kot odlična. Niso redki roditeljski sestanki, ki so stoodstotno obiskani. Prihajajo tudi očetje. Starši se, razen nekaterih izjem seveda, za napredovanje otrok zelo zanimajo, to pa seveda v veliki meri vpliva na učne uspehe. Šola in dom morata pri vzgoji v korak in pri nas nam je to precej uspelo.«

NAJBOLJŠI V SLOVENIJI

Pisati o šoli Prebold in pri tem izpustiti Šolsko športno društvo, bi bila prav gotovo neodpustljiva napaka. Društvo, v katerega je vključenih tudi 140 odraslih Preboldčanov, je bilo lani proglašeno za najboljšo v Sloveniji. Lovorike jih niso uspavale, nasprotno, to je dalo novega poleta in aktivnost se kaže na vsakem koraku. Poleti so imeli plavalno šolo, tekmujejo v skoraj vseh igrah z žogo in dosega lepe rezultate, ko bo pa zapadel sneg, pa se bodo zapodili po širnih planjavah in rezali smučine. Da si najbolj želijo nove telovadnice, ni potrebno še posebej poudarjati. To bo praznik vseh!

Ni pa športno društvo edina oblika združevanja učencev v svobodnih aktivnostih. Pionirska organizacija, številni krožki pa še fakultativni predmeti, kot je gospodinjstvo, nudijo učencem številne možnosti, da se izživljajo na svojih interesnih področjih.

Prav gotovo je v okviru te reportaže ostalo še marsikaj, kar bi sodilo zapisati o delu in življenju na Preboldski šoli... Sklenemo naj z ugotovitvijo, da je šola v kraju v trdni zvezi z ljudmi, da je sredi življenja, da dosega lepe učnovzgojne rezultate in da se ji skoro obetajo tudi bistveno boljši pogoji, kar vse bo pogojilo še večje zadovoljstvo. Vseh! Učiteljev, otrok in staršev, ki vedo, kaj jim njihova šola resnično pomeni!

BERNI STRMCNIK

Učenci 7. a razreda so bili ravno pri geometriji, ko jih je v objektiv ujela naša kamera.

Volilna konferenca žalskih sindikatov

MED PROBLEMI

Volilna konferenca žalskih sindikatov je bila vreden pregled delovanja sindikalnih organizacij, za katere je značilno, da so že vrsto let sredi družbeno političnih gibanj v delovnih organizacijah. Konferenca je osvetlila vrsto aktualnih vprašanj, ki jim v sedanjem političnem trenutku v žalski občini posvečajo največ pozornosti.

Na konferenci, ki je nakazala tudi smer nadaljnje aktivnosti sindikatov, so izvolili šest delegatov za 8. kongres slovenskih sindikatov, ki bo predvidoma še to leto. Pomembni sklepi in stališča predstavljajo realno oceno družbeno političnih in samoupravnih odnosov ter bodo v bodoče bistveno vplivali na aktivnost sindikalnih organizacij.

Minuli četrtek je bila v Zalcu volilna konferenca sindikatov, na kateri so bila obravnavana mnoga aktualna vprašanja. Uvodni referat v obsežno in vsebinsko zelo bogato razpravo je imel predsednik Občinskega sindikalnega sveta VENO SATLER, ki je kritično ocenil doseženo stopnjo družbeno ekonomskih odnosov v občini ter opozoril na mnoga vprašanja, mimo katerih sindikati v prihodnjem obdobju nikakor ne bodo mogli iti.

Uspešna gospodarska gibanja v občini, posebno v zadnjem letu, so pogojila pozitivne premike tudi na drugih področjih. Splošno napredovanje pa je spremljano tudi s problemi, med katerimi je predsednik žalskih sindikatov, še zlasti izpostavil vprašanje prepočasne uresničevanja ustavnih dopolnil. Ugotovljeno je bilo, da v nekaterih delovnih organizacijah sicer beležijo tudi na tem področju že vidne rezultate, vendar pa za večino velja, da dela pri tem izredno pomembnem področju, prepočasno napredujejo. V nekaterih delovnih organizacijah pristopajo k vprašanju formiranja TOZD vse preveč formalistično, nekritično in s premajhno mero politične odgovornosti. Načeloma so na konferenci sprejeli sklep, da bodo za vse

dislocirane obrate, katerih matična podjetja so zunaj občine, zahtevali, da bodo v bodoče poslovali kot temeljne organizacije združenega dela. Sklenili so resno opozoriti vse tiste delovne organizacije, za katere ugotovljajo, da uresničevanje ustavnih dopolnil ne poteka v skladu s celotnimi prizadevanji v občini.

Verjetno ne kaže posebej poudarjati, da so bila vprašanja nadaljnega razvoja samoupravljanja v občini na konferenci v taki ali drugačni obliki ves čas prisotna. Kot veliko hibo so ocenili to, da v mnogih delovnih organizacijah sicer sprejemajo sklepe po ustreznih samoupravnih poti, vendar kasneje sklepi ostajajo neuresničeni. V neposredni zvezi z oceno samoupravnih odnosov pa je tudi vprašanje družbeno političnega usposabljanja delavcev. Ugotovili so, da se tudi na tem področju stvari ponekod s težavo premikajo, vendar pričakujejo, da bo nedavno podpisani družbeni dogovor o družbeno političnem izobraževanju delavcev le prinesel določene kvalitativne premike tudi na tem važnem družbenem področju.

Tako v referatu, kakor tudi kasneje v razpravi so bili načeti aktualni problemi s področja stanovanjske pro-

blematike. Zelo je bila kritizirana politika nekaterih podjetij, kjer temu vprašanju posvečajo vse pre malo družbene skrbi. Predvsem so v mnogih primerih, kot je to pač vedno v navadi, prizadeti delavci z najnižjimi osebnimi dohodki, saj so le-ti največkrat v nemogočih stanovanjskih razmerah. Sindikati se bodo morali v bodoče v zvezi z reševanjem stanovanjskih problemov spoprijeti s to problematiko z vso silo, ob največji družbeni odgovornosti. Ko pa so na konferenci govorili o družbenem standardu delavcev, so razumljivo začeli tudi vprašanje letnih odmorov in politiko oblikovanja in razdeljevanja regresov. Ugotovili so, da so med podjetji velike razlike, načela razdeljevanja pa v glavnem izhajajo iz linearnega odmerjanja regresov. To pa pomeni, da večina delavcev s slabšimi osebnimi dohodki ne more letovati na morju ali kje druge, pa čeprav so v mnogih primerih ravno delavci iz teh kategorij letnega oddiha najbolj potrebni. Konferenca se je zavzela za to, da v bodoče politiki razdeljevanja regresov posvetijo v sindikatih več skrbi, ter tako omogočijo letni oddih tudi tistim delavcem in njihovim družinam, ki si tega spričo materialnega stanja ne morejo privoščiti.

Volilna konferenca žalskih sindikatov je bila kritičen prerez aktivnosti delovanja sindikalnih organizacij, na kateri so se izoblikovala pomembna stališča. Posebno razveseljivo je dejstvo, da je bilo mnogo razpravljalcev na diskusijo odlično pripravljenih, kar je k kvaliteti konference veliko doprineslo. Če izvzamemo prispevek predstavnika republiškega sindikalnega sveta (ki je precej govoril in skoraj nič povedal) je konferenca pokazala, da so izvoljeni lektorji svojo dolžnost resno vzeli in jo dobro opravili. STRMCNIK

Celje

MESEC VARČEVANJA

UTRINKI S TISKOVNE KONFERENCE PRI CELJSKI PODRUŽNICI LJUBLJANSKE BANKE

Ne samo 31. oktober, za celjsko podružnico Ljubljanske banke velja ves oktober kot mesec varčevanja. To pa je tudi tista priložnost, ki jo banka izkorišča, da s pomočjo tiskovne konference sezna širši krog ljudi s svojim delom, uspehi in načrti.

Celjska podružnica Ljubljanske banke se lahko brez sramu in zadržkov pohvali, da izpolnjuje svoje naloge. S svojim delom se vse bolj bliža ljudem. Mrežo poslovnih enot ima na območju devetih občin, delo pa opravlja v 24 enotah.

Izredno je bilo njeno delo v razširitvi vseh oblik denarnega varčevanja. In še več — celjska podružnica Ljubljanske banke nadaljuje pionirsko delo pri ustanavljanju mladinskih hranilnic v osnovnih šolah. V minulem solskem letu jih je delalo 31. Mladinske hranilnice so zajele 3.600 učencev in zbrale 324.256,38 dinarjev. Toda, važnejša od tega je vzgojna plat, ki jo te hranilnice dajejo. Tu se kujejo že prvi mladi varčevalci in samoupravljalci. V odborih hranilnic delajo otroci sami in tu se srečujejo tudi z odločitvami o razporeditvi prostih sredstev.

V zadnjem poldrugem letu se je število hranilnih vlog pri celjski podružnici Ljubljanske banke povečalo za 18 odstotkov, vrednost vlog pa za 35 odstotkov, vezane hranilne vloge v istem času po številu za 9 odstotkov, po vrednosti za 28 odstotkov, devizni žiro računi po številu za 127 odstotkov, po vrednosti za 217 odstotkov itd.

Izredne uspehe dosega banka pri širjenju kolektivnega varčevanja v podjetjih. V to obliko je vključenih že 26 podjetij s 3.211 varčevalci! Nič slabši, čeprav bi lahko bili boljši, so podatki o stanovanjskem varčevanju itd., itd.

Srečanje z direktorjem celjske podružnice Ljubljanske banke Zdravkom Trogarjem in šefom službe za posle s prebivalci Aleksandrom Videčnim.

TUDI DRUGIČ — GORENJE

Tudi povratno srečanje športnikov Gorenja v Ljubljanske tovarne Saturnus, tokrat v Ljubljani, se je končalo z zmago Velenčanov. Rezultati: nogomet Gorenje: Saturnus 3:2, streljanje — Gorenje: Saturnus 1264:1143, kegljanje — Gorenje: Saturnus 520:513 in namizni tenis — Gorenje — Saturnus 2:5.

»TONE TOMŠIČ« V VELENJU

Nova sezona je prinesla tudi v velenjski kulturni dom novo življenje. Spored gledaliških in glasbenih prireditev so začeli celjski gledališčniki s »Stalinovimi zdravnik«, danes, v četrtek, 11. oktobra, pa bo gostoval v Velenju akademski pevski zbor »Tone Tomšič« iz Ljubljane.

M. BOZIC

Marija Gradec

KDAJ ASFALT?

Kot smo zvedeli, bi se v ponedeljek morala začeti dela pri asfaltiranju ceste iz Laškega proti Marijagradcu. Delavci celjskega cestnega podjetja pa najbrž zaradi slabega vremena niso začeli zakoličevati trase. V Laškem so po želji izvajalca del zbrali skupno delavcev, ki bo pomagala pri zemeljskih delih. Občani marijagraške kra-

jevne skupnosti se prek sveta krajevne skupnosti, SZDL in ostalih političnih organizacij pripravljajo na zbiralno akcijo, ki naj bi poleg samoprispevka »vrgla« še dodatna sredstva, da bi asfalt segel čim dlje v dolino. Se bo zgodilo tisto, česar so se občani bali, da bo slabo vreme onemogočilo gradnjo?

Laško zdravilišče

BO GRADILO

Pred kratkim je kolektiv laškega zdravilišča oddal celjski enoti »Gradisa« gradbeno dela za izgradnjo prve etape zdraviliško-turističnega razvojnega načrta. Ta prvi del, ki ga je kolektiv sfinanciral s pomočjo »Jugobanke«, je najbistvenjši, je temelj vseh nadaljnjih stremeljenj. Investicija, katere začetek se je zaradi objektivnih težav nekoliko skoraj dve leti, naj bi bila končana najkasneje v dveh letih, gradbena dela pa se bodo začela še ta mesec, ko bodo opravljene tudi formalnosti okoli gradbenega dovoljenja itd.

Podjetje »Gradisa« bo na prostoru med glavno zdraviliško stavbo in Savinjo zgradilo nov objekt, ki bo s širokim holom povezan s staro stavbo. V izogib morebitnemu poškodovanju vrelcev stavba bo na klasičnih temeljih. Zaradi po novi metodi pilotiranja na stebreh. V pritličju bo zaprt bazen 24 x 12 metrov, namenjen v prvi vrsti za zdraviliške goste-paciente. Po eni vzdolžni strani bodo v vodo vodile stopnice v dve dolžini. Bazen bo obdajal svetel, širok hodnik. Na njem bo 32 novih kopalnic, šest med njimi prirejenih za sodobno fizioterapijo. Tu bodo še počivali-

šča, garderobe in drugo. Stopnišče in dvoje velikih dvigal bo iz pritličja vodilo v prvo nadstropje, kjer bodo ambulante, telovadnica, fizioterapevtski kabineti itd. Od tu naprej pa bodo v treh nadaljnjih nadstropjih eno in dvoposteljne sobe, skupaj s 140 ležišči. Sobe bodo opremljene s sanitarijami, telefonom, dvoposteljne tudi z balkoni. V vsakem nadstropju bodo prostori za medicinsko osebje, čajne kuhinje in drugo.

Drog bazen in kabine bo napajala termalna voda iz novega vrelca V 4, ki premore vodo 39 stopinj celzija toplote.

Ravnatelj in šef-zdravnik dr. Barle je med drugim povedal tudi to, da gradnja ne bo bistveno motila obratovanja in dela te zdravstvene ustanove, saj »Gradisa« razpolaga z moderno tehnologijo, veliko pa bo delal tudi z montažnimi deli in dovozom iz svojih specializiranih obratov.

Tako se je začela uresničevati poleg nove tovarne v Rečici druga največja gospodarska investicija v občini Laško, investicija, ki je usodnega pomena za hitrejši vzpon zdraviliškega turizma ob sponjem toku Savinje. — ec.

Ob prazniku

SODOBNO V JLA

V soboto so topničarji JLA praznovali svoj dan. Med njimi je bil tudi kapetan I. razreda HUSEIN MASLO, ki ga ljudje v Celju dobro poznajo in izredno cenijo. Priljubljen je tudi med vojaki, ki s svojim kapetanom izvrstno sodelujejo pri pouku v vojašnici. In kar je pomembno, pri tem uporabljajo sodobne metode. O življenju v Celju, pouku v JLA in dnevu topničarjev smo govorili s kapetanom Huseinom MASLOM.

»Kako dolgo ste že v Celju?«

»Točno enajst let. Prej sem bil v Slovenski Bistrici, drugače pa sem iz Glamoča v Bosanski Krajini.«

»Enajst let je dolgo obdobje. Kaj vam pomeni Celje?«

»Osebnost mi Celje pomeni zelo veliko. Tu imam dobre prijatelje, med Slovenci in drugimi. Pravzaprav ljudi v svojem rojstnem kraju ne poznam tako kot Celjane. Celje mi je všeč kot mesto in tudi okolica je zelo prijetna. Tu sem si ustvaril tudi družino in menim, da bom v mestu ob Savinji tudi ostal. Odkrito povedano, Ljubljana je res večje mesto, vendar je v Celju veliko lepše.«

»Kako preživljate svoj prosti čas?«

»Večinoma na Glaziji, kjer skupaj s trenerjem Vladom Glinškom delam s Kladivarjevo mladino. Jasno, če mi to dovoljuje služba.«

»Ker sva že pri nogometu, kaj menite o ZNK Kladivar?«

»To je zdrav in dober kolektiv. Mučijo nas samo finančna vprašanja. Lahko pa rečem, da igra najlepši nogomet v slovenski ligi.«

»V soboto ste artilerici — topničarji — JLA praznovali svoj dan. Kaj vam ta dan pomeni?«

»Veliko, ker sem se že v mladih letih odločil za JLA in še posebej za artilerijo. To je rod, kjer lahko človek pridobi bogato izobrazbo v tehničnem pogledu. Artilerija je danes eden pomembnejših rodov vsake armade in seveda tudi naše, še posebej, če pomislimo, da so tudi raketne enote pod njenim okriljem.«

»V JLA so vse bolj očitne spremembe pri delu za obvladovanje znanja pri novih vojaki. Kaj lahko rečete o novih metodah, ki jih uvajate v Celju?«

»Najlaže govorim o enoti,

in kateri delam. Da se izrazim nekoliko samoupravno: moja enota je nekakšen delavski svet. Nobena stvar, noben problem, tako izobraževalni kot disciplinski, ne rešujemo brez udeležbe vse enote. Sejo vodi predsedstvo, razpravljamo in sprejemamo zaključke, ki jih seveda uresničimo in izberemo novo predsedstvo, ki bo vodilo naslednjo sejo. Še nekaj pomembnega ob tem: seje so kratke.«

»Kako je vojakom všeč takšen sistem?«

»Imajo ga radi, ker jim je zelo blizu, saj so tega navajeni še iz civilnega življenja, ko so delali v tovarnah in drugod.«

»Pouk v JLA, še posebej pa v artileriji, je zaradi dosežkov na tehničnem področju vsak dan težji. Kako obvladujejo vojaki to znanje?«

»Uvedli smo popoldansko

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Kapetan I. razreda Husein Maslo

delo v krožkih. Skupina vojakov novo materijo najprej sama preštudira. Tako ugotovijo, koliko že znajo in kaj se lahko sami nauče. Naslednji dan obdeluje isto temo predavatelj. Nato jo skupno obdelajo, predvsem tisto, kar jim predstavlja še neznanko. Tako je fond porabljenega časa manjši in znanje večje.«

»Kakšne so vaše želje ob dnevu topništva?«

»Predvsem to, da bi še več delali na kontaktiranju prebivalcev Celja in JLA. Tako bi lažje spoznali delo in življenje v armadi, tudi težave, to pa bi veliko pomenilo za mlade, ko nekateri še goje neupravičen strah pred vojsko. Ta pa je dober in tovariški kolektiv.«

MILAN SENICAR

PREKLETI GROFJE

Ta vzklik je iz Kreftove drame »Celjski grofje« in namenil ga je kmet, tlačan, grofom, ker so mu vzeli nevesto. Takšnih in podobnih primerov bi našli še več, saj pričajo o življenju teh mogočnih Celjanov različni zgodovinski viri. Prav gotovo pa je res, da tudi njihovo življenje ni bilo tako rožnato, kot ga vsiljuje grofovski naziv. Rod je nenavadno hitro izumrl in najočitnejša priča nekdanje moči je celjski Stari grad, ki predstavlja resničen simbol neslutene veljave.

Celjski grad. Neka nejasna davčina čepi na skali, sicer v razvalinah in z vzhodnim zidovjem, ki spominja na šrkbine v ustih stare babnice, vendar s ponosnim Friderikovim stolpom. In kljub vsemu stari grad vsiljuje misel, da še vedno s skale, kot z visokega trona z mogočnostjo varuje in vlada svojemu Celju, kot je to bilo nekoč, še pred časi, ko je prihrumel z juga

za Postojnsko jamo in Bledom, čeprav je ob vходу v grajsko restavracijo le skromna tabla z napisom, da so grad postavili žovnečani gospodje in da je bil grad 120 let priča rasti in veljave celjskih grofov.

Torej, iz vsega je razvidno, da je večstoletna razvalina živo prisotna med našimi ljudmi, nastala je že skoraj or-

v »družini«. Vse te ugotovitve so bile podane na osnovi dolgoletnih raziskovanj na gradu.

Simbol obrambe pa še vedno predstavlja Friderikov stolp, ki je Celjanom znan bolj po tem, da je bil v njem zaprt grof Friderik II, ker je ljubil »prepevedano njegove mu stanu« Veroniko Deseni-

žjih nadstropjih manjša okna, v višjih pa večja. To dokazuje da so spodnji prostori služili za skladišča in orožarno, zgornja pa za stanovanje. Stolp je imel nekdanj še posebno obzidje in temelji tega obzidja so bili odkriti šele lansko leto. Na gradu je zanimivo tudi dvojno obzidje na jugozahodni strani. Skratka, vse ugotovitve kažejo na nenehna dela na gradu, posebno pa drobni najdeni predmeti potrjujejo moč in veljavo gradu oziroma gospodarjev, saj dokazujejo, da vse, kar je takrat imela Evropa, so imeli tudi na celjskem gradu. To pa si je lahko dovolil le tisti, ki je bil ekonomsko in politično dovolj močan. Odtod tudi vpliv celjskega gradu na ostale grajske tvorbe ne samo na celjskem, ampak na celotnem slovenskem prostoru.

To pa je seveda le delček burnega zgodovinskega razvoja celjskega gradu in ravno v tem času vstopamo v obdobje, ko nam bodo z načrtnim

CELJSKI STARI GRAD JE BIL ZGRAJEN V 12. STOLETJU. ZGRADILI SO GA GROFJE ŽOVNEČANI, KI SO POSTALI GROFJE CELJSKI LETA 1341. SEDANJI STARI GRAD SO IMENOVALI TAKRAT GORNJI GRAD IN SO GA UPORABLJALI PRED-

Takšne tablice je resnično preskromna informacija o tretji največji turistični točki v Sloveniji. Ko bi turisti lahko videli vsaj še približen tloris gradu, pa imeli možnost tole besedilo (čeprav silno pomanjkljivo) prebrati še v enem tujem jeziku.

ško. Sam stolp stoji na umetno narejeni vzpetini in si je že z izbrano lego poudaril svoj vpliv. Stene stolpa merijo poltretji meter, stolp pa je visok 23 metrov in je imel štiri nadstropja. Posebnost gradnje je tudi v tem, ker stranice stolpa niso enako dolge. Za tisti čas je bilo važno le to, da je bila zgradba dovolj trdna. Vhod, skozi katerega danes vstopa toliko radovednih turistov, je bil narejen šele 1932 leta. Prvoten vhod pa je bil vgrajen v prvem nadstropju in tako ni imel stolp v pritličju, strateško gledano, nobene ranljive točke. Ta vhod je zdaj zazidan, a omenjena korektura je lepo vidna. Če dobro pogledamo stolp, vidimo, da so v ni-

delom strokovnjakov podane številne neznanke tega mogočnega kulturno-zgodovinskega spomenika.

NA SLEDI ZA DEJSTVI

Celjski Zavod za spomeniško varstvo je pripravil obnovitveni načrt gradu, ki je sestavljen iz več faz. Prva določa sondiranje tal do žive skale, tako da bi bile raziskave čim uspešnejše. Seveda ne bo sondiran ves teren, ampak le tam, kjer viri dokazujejo ali postavljajo domnevo, da so bili določeni prostori in na osnovi tega lahko strokovnjaki že pričakujejo, kaj bodo

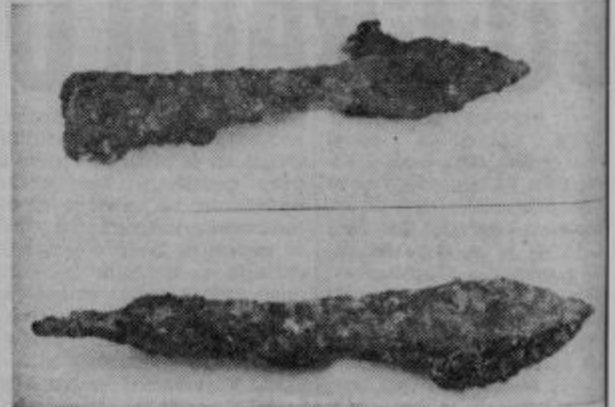
Tudi zidovje priča o življenju na gradu

našli. Zadnja izkopavanja na gradu so nekatere domneve potrdila, saj so bili najdeni predmeti, ki neizpodbitno potrjujejo pravilnost domnev.

Z arheološkimi deli so pričeli 28. avgusta letos pod vodstvom docente arheološkega oddelka ljubljanske filozofske fakultete dr. Tatjane Bregantove. Povedala je, da so rezultati preseglji vsa predvidena pričakovanja. Najdeni so bili predmeti, ki dokazujejo, da je bilo življenje na gradu že celo v 9. stoletju, v 10. pa prav gotovo. Tako stara naseljenost je bila ugotovljena na podlagi izkopavanj v starem grajskem jedru, kjer so bili najdeni leseni koli in ožganine, ki dokazujejo, da je nekdanja lesena zgradba zgorela, bila pa je obdana z zidom, ki mu lahko pripisujemo obrambni ali splošni fortifikacijski namen. Med plastjo steptane prsti in ostankov ožganin ni nobene vmesne plasti, kar dokazuje, da je bil

širijo plasti in dela bodo tekala južno od stolpa i dvorišču. Veliko si obetaj najdenih predmetov v nanah v jarkih. Najdbe iz kov bi lahko razjasnile deljanja v okolici gradu, v njegvi neposredni bližini. Vendar bo z izkopavanji na dvorišču toliko dela, da jarki v slednjem letu po vsej verjetnosti še ne bodo prišli vrsto. Predvsem pa bo treba narediti izčrpno kronologično določbo predmetov, ki so bili najdeni, saj so ti verodostojnejši pričevalci razvojnih del v preteklosti kot zidovje. Sloveniji pa nimamo gradu izdelano kronologijo drobnega materiala. Ta, ki je najden na celjskem gradu, ponovno potrjuje njegovo evropsko vrednost.

Tako se odvija na celjskem gradu proces, ki bo, upajmo vsaj, zadovoljil hotenja predvidevanja strokovnjakov in ki pomeni prvi korak obnovitvenim delom. Ta bo

Železne osti. V zdajšnjem stanju le še simbol orožja, orodja pa simbol tudi vojaške moči.

zid narejen neposredno po uničenju lesene tvorbe, kar pomeni, da so dogajanja telesa nemoteno. Zgornje plasti pa so s predmeti, ki so bili najdeni (oljenka, posoda, keramika, železne osti) dokazale, da je bil tam bivalni prostor, ki pa sodi v poznejše obdobje. Najdeni so bili drobci keramike, ki je pomagala razvozlati starost najdenega tlaka iz grobe apnenčeve malte. V zadnjih dveh izkopavanjih so našli še tretjo in četrto plast. Tako so prišli do žive skale, ki se v celotnem kompleksu nagiba na jugovzhodno stran.

V naslednjem letu bodo z deli nadaljevali in hočejo ugotoviti, v katerih smereh se

povrnila podoba tega edinstvenega in mogočnega kulturno zgodovinskega spomenika v zunanjo podobo nekdanje moči, ki je pravzaprav ne bi mo nikoli doumeli in ne bi cenili, pa čeprav bi s prostodobre volje umaknili k celjskim grofov in prirediteljem dejstvu, da tudi naš tlačan bi brez tega prišel nikamor. In če se sprevidimo tragedijo, da so Celjani čez noč postali brez nasledstva in je prav prišlo Habsburžanom, bi res lahko Celje bilo naj, Dunaj pa Celje.

Besedilo in sli DRAGO MEDVEČ

Oljenka na sliki je bila v zemlji več kot sedemsto let...

Turek in se podal na osvajalni pohod na Dunaj. Ob Celju si je nekajkrat polomil zobe in tudi skozi mestna vrata ni nikdar vstopil.

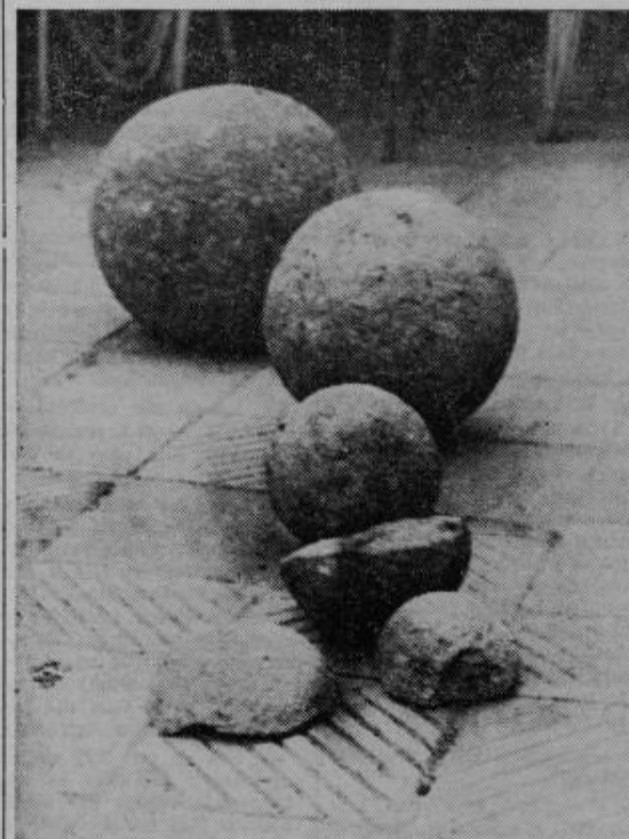
PONOS, KI »KOŠTA«

Pa smo tam, ko marsikdo pravi, da bi bilo dobro, če bi celjski grad le nekdo vzdrževal in se briga za njega, saj ni tako slab in škoda bi bilo, če bi propadal. Res škoda! Takih in podobnih komentarjev je med Celjani veliko, saj je povsem razumljivo, da ni vseeno prebivalcem mesta, kaj bo z njihovim gradom, ki je resnično ponos bogate zgodovine mesta. Sicer je pa težko reči, kaj bi bilo z gradom, če ga ne bi vzdrževalo celjsko Opleševalno in turistično društvo, ki je v vseh letih vzdrževanja vložilo v sive zidovine preko dvesto starih milijonov in če človek postane na savinjskem mostu in pogleda proti gradu, tega niti ne opazi. In če bi naredili med Celjani anketo z vprašanjem, ali se lahko grad podre, dvomim, če bi na anketnih lističih našel kakšen pritrdilni odgovor. Pred dnevi smo brali v Tedenski tribuni, da je celjski grad tretja najbolj obiskana turistična točka v Sloveniji, saj se uvršča takoj

ganska povezava, ne pa samo vizuelna prijetnost, ko oko zaide na skalo, kjer grad domuje. Omenil sem že, da so bili potrebni milijoni in milijoni, da se je vsaj nekaj ohranilo. Tako pa je nastala pobuda, da bi grad bilo potrebno dokončno urediti, za kar bi bila potrebna velika investicija, ki pa bi v prihodnje nedvomno zmanjšala stroške vzdrževanja in po turistični plati prinesla kak dinar več kot dosedaj.

PURCH CYLIE

To je najstarejša omemba gradu, ki datira iz leta 1322, v kasnejših letih pa se je ime menjavalo in lahko zasledimo najrazličnejše nazive, med njimi »vest Cilia«, »castrum Cylie«, »gloss Obercilia«. Zanimivo je, da se je ime »Gornje Celje« pojavilo šele v času Hermana II in na njegovi podobi so se venomer pojavljale nove stvaritve. Pogojene so bile v potrebi stanovanjskega prostora pa tudi iz obrambnih razlogov, saj je znano, da včasih ni bilo treba čakati zunanega sovražnika, ker so se prepričali, kar

V Celju so se razširile govorice, da so našli »velike kamnite topovske kugle«. Pa so služile le katapultu, kamnite so pa res!

Njihovo življenje je materinstvo

VSESKOZI TRDO ŽIVLJENJE

Vrezana v strme stene Podvežaka, med redkimi bukvami in vedno požejskimi macesni, se vije nova gozdna cesta iz Luč pri Vavdnovi kmetiji. Najvišja kmetija v tem delu Podveže, pri Vavdnovi, leži nekaj manj kot 900 metrov visoko. Narava se je že obdala z jesenskimi barvami in zima že trdno trka na vrata.

MARIJA POLASEK, po domače pa kar Vavdnova mama, se je grela ob velikem zidanem štedilniku in tarnala na svojimi leti in boleznijo, ki jo tare v zadnjih letih. Letos maja je dopolnila 84 let, toda kljub rahlemu zdravju se še vedno napoti v dolino, k maši. Takole dve uri porabi, da se peš napoti v vas, nazaj domov pa se ponavadi zapelje, saj se vedno najde kdo, če pa drugi ne, pa zet, da

jo z avtomobilom pripelje na domače dvorišče.

Marija Polasek je bila pred poroko Skodočka, moža pa je spoznala ob nedeljskih srečanjih pri maši v Lučah. Dvajset let ji je bilo, ko se je poročila in kmalu so jeli prihajati na svet otroci. Lepo drug za drugim, vseh dvanajst. Najstarejša hči je danes stara že 63 let, najmlajša pa, ki je ostala doma na kmetiji, Ančka, jih tudi že šteje 38. Vse porode so opravili kar doma, pa tudi babice nikoli ni bilo, le pokojna Vrtnikova Mica iz Luč je tu in tam prišla pomagat. Včasih je pomagal tudi mož, največkrat pa je vse opravila kar Vavdnova mama sama. Od vseh otrok, ki so se rodili tam gorj visoko pod vrhovi planin, jih danes živi še 10, raztreseni pa so po

vsej Sloveniji, tja do Portoroža. Zadnjikrat se je vsa družina zbrala ob očetovi smrti, od takrat prihajajo le še posamič in mama je vsakega obiska vesela. Saj jih tudi radio in televizija ne moreta v celoti pregnati dolgega časa, kajti slabo že vidi in tudi s sluhom ima precejšnje težave.

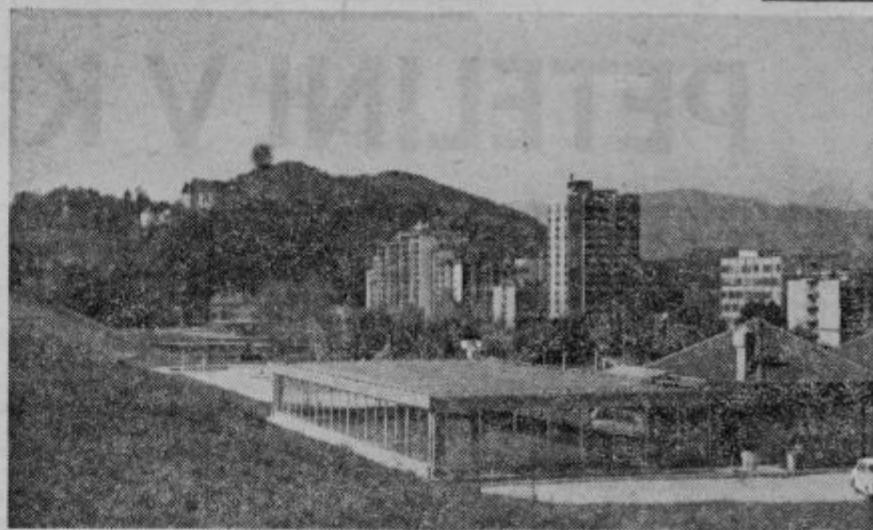
Najtežje, pravi, so živeli med vojno. Polna hiša otrok, partizanij pa so bili tod od 1943. dalje stalni gostje. Spominja se večera, ko je v hišo prišlo 33 partizanov in prvo, kar so ji povedali je bilo to, da že štiri dni niso ničesar jedli. Ja, kaj pa naj jim dam? To je bila prva misel, saj pri hiši niso živeli ravno v izobilju. Toda kot vedno se je tudi tokrat našlo hrane za lačno usta in vsi so bili zadovoljni. Čestočasno so partizani pri hiši puščali tudi svoje ranjence, ki se niso mogli udeleževati vojnih pobodov. Več kot tri tedne je neki ranjeni partizan, imel je prestreljeno nogo, ležal v podzemeljski jami nedaleč od hiše in hrano, ter vse, kar je potreboval, so mu nosili kar otroci, ki pa so v primeru nemškega obiska znali molčati kot odrasli.

Vavdnova mama ima trenutno 21 vnukov, čeprav nobena od njenih sedem hčera ni šla po njeni poti. Povedala nam je, da posebnih želja pravzaprav nima, le zdravja si želi, kajti tega je potrebna. Drugega nič, mladi dobro gospodarijo, preurejajo kmetijo in vsako leto je pri hiši kaj novega. Nov hlev se mogočno dviga sredi majhnega dvorišča, saj je tog sicer vse postavljeno v breg.

Berni STRMCNIK

Ali poznate svoj kraj?

(10)

Med izžrebanci, ki so uganili, da je bil kraj Nazarje, smo izžrebali tudi vojaka Cirila Kralja, ki je, kot kaže, Savinjec. Za odgovor je napisal kar celo pesmico, v kateri pravi tudi:

Ce kraj je Nazarje, oh kakšna sreča,
v žepu že je denarja vreča.
Liter vina in klobasa, hej,
danes vojak-dobro se imej!

Ob nagradi 20,00 din si bo lahko privoščil vina in klobase. Izžrebali pa smo tudi prvo in tretjo nagrado, ki jo prejmeta Marica Tkavec, Dol Suha 5, Rečica ob Savinji — 30,00 din ter Breda Dobnik, Zavodice 5, Nazarje — 10,00 din. Čestitamo! Nagrade bomo poslali po pošti.

Odgovore, kateri kraj je danes pred vami, pošljite na uredništvo Novega tednika, Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka, 16. oktobra 1972.

slovenija avto

flotomoto

POD TO STREHO BOSTE

KUPILI VAŠE VOZILO

IN VSE KAR POTREBUJETE ZANJ

— avtomobili: ZASTAVA, TOMOS CITROEN, NSU

— rezervni deli: ZASTAVA, TOMOS CITROEN, NSU in ŠKODA

— rezervni deli za kolesa in motorje

— avtoelektrični material

— akumulatorji in avto gume

— skratka vse, kar potrebujete za vaš avto

Razprodaja volne

ZA ROČNO

IN STROJNO PLETENJE

VELEBLAGOVNICA
TKOVNINA
CELJE

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

»VEGRAD« VELENJE

razpisuje prosto delovno mesto:

STATIK v razvojnem oddelku

Kandidat mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da je dipl. ing. gradbeništva, specialist za statiko,
- da ima najmanj 3-letno prakso v gradbeništvu.

OD po Pravilniku in dogovoru, možnost stanovanja v 1973. letu.

Prošnje z opisom dosedanjih zaposlitev in dokazil o strokovnosti sprejme kadrovska služba podjetja 20 dni po izidu razpisa.

„UBOGI“ ŠOLARČEK

Res je, da danes šola veliko stane in marsikdo si ne more privoščiti tega, da bo za svojega otroka plačeval še filmski, gledališki in koncertni abonma. Zamikajo se razne zbirke knjig, pa ta prispevek, pa oni in obremenitev za staršev žep je velika. Vendar, povedali bomo zgodbo o otroku, kjer se njegovim staršem in potrebno zategovati pasu, da bo njemu lepše...

Odpovedal se je šolski malici, ker je baje predraga, sprašuje, ali je filmski abonma obrežen ali ne, za gledališkega se tudi ni odločil, da o koncertnem ne govorimo, ker stane 2000 starih tisočakov. Potem v šoli moleduje druge sošolce, če jim kaj ostane od malice, zanima se, kakšen film igra, mika ga v teater, pa nima denarja itd....

Včasih v želji po tistem, kar zapolnjuje življenje naših solarjev, pa naj si bo to samo navadni »čik gumije ali frača v žepu, ki terja nekaj dinarjev, pa tudi želja po barvicah ni od muh, solarček stegne prste malo predaleč, v

upanju, da bo enak sovratnikom. Prijeten je vonj žvečilnega v ustih, še boljše radira sosedova radirka, mikavna je barvica iz sošolkine puščice...

Velike so oči otroka, ki nima toliko denarja, da bi si izpolnil najrahljše želje, tiste, čisto vsakdanje...

Drugi otroci v razredu imajo na njegov račun veliko pripomb, ne znajo si razložiti, kako je mogoče, da njihov sošolec nima toliko denarja, da bi si kupil lučko, navadno lučko. Če bi bil reven, ja, to že, a kaj, ko ga v šolo pripeljejo z žabo, stanuje v razkošni vilij in v jezi se je pred kratkim pohvalil, da imajo doma in v banki milijone. Veliko milijonov, ker varčujemo, je hlastal skozi solze in otroci niso vedeli, ali so solze jeze ali vsega hudega, kar se mora zaradi varčevanja vsemu odreči.

Za koga, zakaj?

Z. S.

sosed sosedu

mini reportaža

PETELINI V KROGU

Kraj dejanja: najbolj prometne (glede na pešce) ulice Celje.

Cas: večkrat v preteklosti Osebe: gladiatorja in množica, ki vpije »Kruha in igera«
Ni še dolgo tega, kar so imeli Celjani znova čudovito možnost ogledati si brezplačno predstavo dveh gladiatorjev na vročem, oprostite, je-senskem asfaltu. Sicer pa začnimo dramatično, v stilu dogodka.

Dan se je pregibal v večer. Tihe sence so se zlovesče zgrinjale na črne pločnike belega mesteca ob Savinji. Ljudje so hiteli drug mimo drugega. Vsak po svojih opravkih, z mrkimi pogledi.

Znanec znanca: »Zdravo. Je kaj novega v Celju?«

»Ja, kinospored,« zavihra odgovor.

Toda, tistim, ki ne vedo kaj početi, in tistim, ki so odšli iz varnih stanovanj nakupovat na kredit, se je ponudila izredna prilika: brezplačna predstava.

Vzrok neznan. Vendar običajen. Prepuščamo ga domišljiji bralcev.

Skratka, zakaj je padel prvi udarec, kateremu je predhodila folklorna psovka, ni znano.

»Puff...« je reklo in že jo je eden od dveh mladeničev imel na nosu.

Nato je reklo dvakrat »puffff« in je oni drugi imel dve. Na nosu. Potem se je začelo.

Zobje so še celi, torej lahko nadaljujemo.

Padali so udarci kot v ringu.

Da, kot v ringu. Okoli pa se je zbrala množica. Zeljna krvi.

»Daj ga!«
»Po gobcu, po gobcu!«
»Nič ga ne šparaj!«

»Tovariši, saj vendar nismo na nogometni tekmi,« se je skušal vmešati starejši možakar.

»Gospod, vi bodite pa tiho, pa domov izginite, če vam ni kaj všeč,« so ga potlačili.

Tako, približno sto se jih je zbralo okrog dveh petelinov.

Spodžigali so ju medklici. Zdaj nista mogla več odnehati. Slo je za prestiž. Nista hotela razočarati ljudi, ki so pričakovali predstavo. Zal, nista videla obrazov okoli.

Nasmeljani, z iskričimi oč-

mi in slinami v kotličkih ust.

»Daj ga, daj!«
Vmes so bili mladi in stari možje. Močni in slabi. Vendar, nikogar toliko močnega, da bi posredoval.

»Kaj me briga, naj se tepta,« so brzele misli.

In če bi kdo potegnil nož? Od obeh petelinov?

Množica bi se osuplo umaknila za korak in nato opazovala, kako nekdo mori drugega.

Tako je bilo. Sredi Celja.

Res, vesela predstava.

Vendar, nihče v krogu si ni želel, da bi bil sredi njega. In če bi bil, bi pričakoval, da mu bodo pomagali POSTENI, DOBRI LJUDJE. Kot je on sam, ki je gledal.

M. SENICAR

mali intervju

Sprašuje: Stefan Zvižej

Odgovarja: Marija Stante, Predsednik Prosvetnega društva »F. Prešeren«

Smo pred novo sezono. Katere društvene sekcije bodo v prihodnje delovale?

Preden odgovorim na vprašanje, moram poudariti, da je precejšnja ovira za dobro delo še vedno neurejen kulturni dom. Kljub temu pričakujemo, da bo nadaljeval tradicijo moški pevski zbor, da bo zaživele gledališka skupina ob pomoči celjskega občinskega sveta ZKPOS, da bo urejena knjižnica nudila Vojničanom veliko koristnega čtiva in da bo zavzeto sodelovala tudi godba na pihala, ki deluje pod našim okriljem že slabo leto.

Omenili ste kulturni dom. Kaj vam je uspelo doslej? Ali vam je zmanjkalo denarja ali volje?

Vsega po malem. Lani smo imeli na voljo 92.000 dinarjev, od tega smo realizirali nekaj več 82.000 dinarjev. Ob adaptaciji smo imeli veliko težav, predvsem z vodstvom gradnje (režijski odbor) in z nekaterimi pomanjkljivostmi, ki jih je zakrivil izvajalec del. Kljub temu pa smo nekatere stvari le uredili: garderobo v pododermu, ploščad na odru, razsvetljavo, priprave za ureditev centralne kurjave in še kaj.

Mi se vaša krajevna skupnost zanima za vaša prizadevanja? Ali je uresničila svoje obljube, dane na prvem pripravljalnem sestanku?

Krajevna skupnost nam pomaga, kolikor le more. Vsi smo vedeli, da je zbiralna akcija s planiranimi 500 kub. metri lesa nerealna, kljub temu pa smo upali, da bomo nabrali še več. Doslej je članom krajevne skupnosti uspelo popisati nekaj več kot 130 kub. metrov lesa (oblika krajevnega samopriskpeva) in nekaj denarja. Začetna vsota 6.500 din (predtudi smo že 27 kub. metrov lesa) nam daje upanje, da bomo obljubljeni les vendarle podrl še to sečno obdobje in nadaljevali akcijo za dokončno ureditev. Če gre za urejen kulturni dom, bodo pravgotovo morali pomagati vsi. Tudi to je stvar naše krajevne skupnosti.

Omenili ste tudi, da knjižnica v redu deluje. Kdo je k temu pripomogel?

Zasluge za ponovno oživitve naše knjižnice ima edinole Zakon o sistematičnem urejanju knjižnic. Celjska Studijska knjižnica je kot matična knjižnica in izvrševalec sklepov celjske Kulturne skupnosti namenila nekaj več sredstev in časa tudi našim dolgoletnim prizadevanjem ter želji po urejeni knjižnici. To se je s pomočjo profesionalnega inštruktorja tudi uresničilo. Knjižnico vodi odslej skromno honorirana knjižničarka Marjana Vrečko. Vabimo vse ljubitelje lepe knjige, naj izkoristijo to priliko!

Dobro vemo, da marsikje ob tako odgovorni in nehalni funkciji ženska le stežka uspeva? Kako pa je s tem pri vas?

To mi ne dela posebnih težav. Tu in tam bi želela le več pomoči in dobrohotnih tovariških nasvetov, manj pa kritike, saj vsi vemo, da so časi pristo-voljnega dela že davno minili in da se da še kaj napraviti samo s prijateljski-mi odnosi ter tovarštvom. Rada delam, to pa pričakujem tudi od drugih.

M. B.

SREČANJE

V VELENJU

ZBORI OBČANOV...

Občinska organizacija SZDL v Velenju vsekakor sodi med tiste dejavnike, ki jih je čutili na vsakem koraku. Po pravici povečano je gibal vsega družbenega dogajanja v občini.

»Trenutno so na vrsti zbori občanov na terenu in seveda tudi zbori delovnih ljudi v delovnih organizacijah,« je v razgovoru dejal sekretar občinske konference SZDL, Jože Veber. »Gre namreč za organizirano razpravo o osnutku družbenega načrta občine za prihodnje leto. Po našem načrtu bi morali zbori končati do 22. oktobra. Prvi so za nameni in lahko rečemo, da več kot uspešni. K temu je dala lep delež tudi razprava o programnih krajevnih skupnosti v prihodnjem letu.«

»Kako gledate na nedejavnost krajevne skupnosti v Velenju?«

»Svet krajevne skupnosti obstaja le formalno, na papirju. Ko ugotavljam, da za delo velenjske krajevne skupnosti ni pravega zanimanja, moram hkrati dodati, da gre pri vsem tem tudi za drugo vprašanje, za financiranje namreč. To je še vedno odprto vprašanje in dokler ne bomo dali tudi velenjski krajevni skupnosti ustrezne materialne osnove za izvajanje delovnega načrta, potem je vsako pričakovanje o njeni aktivnosti zaman.«

M. B.

CELJE NA 7. MESTU

Pred kratkim je revija Antena zaključila svojo veliko akcijo Iščemo biser Slovenije, ki je trajala celo poletje. Prvo mesto je zasedel Bohinj, za njim pa so se zvrstili po vrstnem redu Most na Soči, Bled, Portorož, Ptuj, Murska Sobota in Celje, na 7. mestu. Za prvouvrščen Bohinj je glasovalo kar 18.765 glasovalcev, za Celje pa 499. S tem je še enkrat potrjeno, da živimo v lepem mestu, ki ga turisti zelo radi obiščejo.

REKORDEN OBISK OBRTNE RAZSTAVE

V nedeljo, 8. t. m. so zaprli vrata petega sejma obr-

ti, turizma in šeste zlatarske razstave v Celju. Po zadnjih podatkih poslovnega združenja Formator si je sejem ogledalo nekaj nad 82.000 ljudi, kar je za približno 5.000 več, kot je imel obiskovalec četrtri obrtni sejem. Med obiskovalci je bilo tudi okoli 5.000 šolske mladine, ki so prišli na razstave organizirano pod vodstvom svojih učiteljev.

Cetudi bodo ocene o letošnji prireditvi različne in bodo med njimi tudi negativne, bodo vendar vse enotne v tem, da je treba improvizaciji napraviti konec in zato čimprej zgraditi nove prostore v okviru rekreacijskega središča pod Golovcem. To je imperativ, ki ga terja ne samo ta prireditev, marveč še druge razstave in drugi dejavniki, med katerimi ne gre prezreti športnikov.

OBISK MLADIH V TRSTU

Pretekli teden je delegacija Občinske konference ZMS

Celje obiskala Avtonomno tržaško federacijo Zveze komunistične mladine Italije, s katero ima dogovor o aktivnem sodelovanju. Po ogledu kulturnih spomenikov na Tržaškem in razgovori s Slovenci na tem ozemlju je bil pogovor o mednarodnih političnih dogajanjih in izmenjava mnenj delegacij o političnem stanju v obeh republikah. Sledil je še dogovor o nadaljnjem programu sodelovanja med obema mladinskima organizacijama. Ta zajema izmenjave mišljenj posameznih političnih dogajanj, seminar poglobljanja marksistične teorije in skupne ob-sodbe negativnih pojavov, ki nasprotujejo načelom obeh strani.

V prihodnje pa se naj redno vrši izmenjava literature in gradiva o delu in programu obeh organizacij.

AKCIJA USPELA

Krajevna organizacija Rdečega križa Sempeter je pretekli petek pripravila v Združenem domu v Sempetru krvodajalsko akcijo, katere se je udeležilo 123 ljudi. Skupno je bilo oddane 32 litrov krvi, kar je zelo veliko. Posebno sta se izkazali delovni organizaciji SIP Sempeter in LJK Savinja, ki sta omogočili, da so lahko njeni delavci prišli na odzvem krvi. Od posameznikov pa je treba pohvaliti Antona Grosa, Ivana Matka, Stanka Klančnika, ki so darovali kri že več kot 30 krat.

BOŽIDAR JAKAC V ŽALCU

Prosvetno društvo Svoboda Zalec se že pripravila na razstavo Božidarja Jakca, ki bo v Savinovem salonu v Zalcu. Razstava bo od 16. oktobra do vključno 15. novembra.

SAVINOV SALON ODPRT

Muzej Rista Savina v Zalcu, ki je bil doslej odprt le enkrat tedensko, je odprt dvakrat, in sicer ob sobotah in nedeljah od 9. do 12. ure. V kratkem bodo za ogled uredili tudi hmeljarski muzej in si bodo obiskovalci lahko v eni zgradbi ogledali kar dva muzeja.

V spomin Mariji Kuntarič

Tiha jesen je položila svojo trudno, dobro roko na admirajočo naravo. Skrlatnordeče in rumeno listje dreves, se je zlitvalo s temno zeleno Krko, ki se je tisti dan komaj vidno, počasi premikala pod mostom. Ujeta v našo skupno bolečino.

V ta turoben dan, ki je nosil hlad v zraku in je sivina segala prav do Gorjancev, so žalostno sklonile svoje glavice še posklednje cvetlice na vrtu urejene domačije, v slovo plemeniti, zavedni in marljivi gospodinj, partizanski materi MARIJI KUNTARIC-evi, iz Kostanjevice na Krki.

Njeno življenje sta vsak dan izpolnjevala delo in dobrot. Kakor posamezni list dopolnjuje drevo, ki daje zavetje vsakemu, ob vsakem času, tako tudi njena topla skrb za druge ni nikoli prenehala.

Ni se ustavila pred grožnjami okupatorja, ni obstala ob trpljenju in grenkoba, ki jih ji je prinašalo življenje.

Le tedaj, ko je zvedela za smrt sina partizana Nani-ja, je v bolečini za kratek čas otopela. Njen hrabri Nani je kot borec

Brkinskega odreda, kjer se je boril, ko se je vračal po kapitulaciji Italije iz Gonarskega taborišča, daroval v Goriških brdih svoje mlado življenje za domovino.

Partizanska pesem »Smrt v Brdih je ovekovečila tudi spomin na nje, nega sina in vsak stih posebej je neizbrisno žarel v njenem materinskem srcu.

Kolikokrat je prebrala tople vrstice, ki so jih ji napisali borci in aktivisti iz Goriških brd, ki so žalovali za svojim sborcem. — Svobode ne bi bilo brez krvi — je utišala v sebi najglobljo bolečino matere. V povezanosti borbe in sinove žrtve za domovino se je razdajala naprej, do konca svojih dni.

In ko smo se 2. oktobra pred njenim domom poslednjic poslovili od nje, nam je bilo hudo.

Cetudi vsi ljudje živimo z vizijo smrti pred seboj, je njena smrt pustila bolečo praznino vsem, ki so jo poznali in spoštovali.

Zelena Krka tiho teče naprej, ob njenem sedaj tako žalostnem domu širno neskončnost...

DRAGI OBČANI SLOVENSКИH KONJIC,

za občinski praznik 12. oktober vam iskreno čestitamo in vas vabimo na veliko javno zborovanje in podelitev praporja partizanski enoti občine Slovenske Konjice

12. OKTOBRA 1972 V ZREČAH!

**SKUPŠČINA OBČINE
SLOVENSKE KONJICE
KOMITE OBČINSKE KONFERENCE
ZKS SLOVENSKE KONJICE
OBČINSKA KONFERENCA
SZDL SLOVENSKE KONJICE
OBČINSKI SINDIKALNI SVET
SLOVENSKE KONJICE
PREDSEDSTVO ZB NOV
SLOVENSKE KONJICE
OBČINSKA KONFERENCA ZMS
SLOVENSKE KONJICE**

KAMP PRIKOLICE 50 % CENEJE • KAMP PRIKOLICE 50 % CENEJE

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem

(3)

Autonotna CELJE

Toda ne, saj Rahele ne ljubim.

Bil je večer pred Bertinim godom. Prišel sem prej ko Brünnerjevi. Tako sem hotel. Prinesel sem vazo in v njej šest belih tulpih. Lepe, velike tulpike sem prinesel z Bistrice. Zaradi njih sem šel predpoldne domov. Pa tudi matere že dolgo nisem videl.

Berta je postavila vazo z vodnimi rožami na mizo. Bile so spomin na čase, ki smo jih v dijaških letih preživeli skupaj ob strugah in starih murskih rokavih. S Krampačem sva v gimnazijskih letih prebila največ časa na ribolovu. Ko sva se srečala z bogatim plenom, sva natrgala tulpike in jih nesla dekletom. On jih je neseš Bertu, ki je hodila na učiteljske, jaz pa Vidi, njeni prijateljici, ki je bila vsake počitnice pri Bertu.

Večkrat sva povabila dekletu s sabo k vodam med visokim protjem in gostim, dišečim srobotom.

Krampač je imel puško, ki jo je iz starih delov naredil Ščavničarjev Peter. Ta puška se je lahko zložila in dala pod suknjico. Z njo sva strahila po vrodih čaplje in divje rabe, ki so v strahu zletele, če se nama je posrečilo ustreliti. Vidi je mnogo bolj ugajal lov s puško kakor ribolov s kršakom. Meni je bilo žal, da nisem imel veselja niti razumevanja za puško. Krampač je bil strasten divji lovec.

Ko smo se naveličali rib, smo počakali, da je sonce zašlo. Legli smo v travo in čakali divjih rac. Krampač je ležal s puško nekoliko spredaj, mi trije, Berta, Vida in jaz za njim. Vsak ptič, ki je letel preko nas, nas je navdal s strahom. Ko so priletele rabe, je Krampač ustrelil. Zivali so se tako prestrašile, da so se naglo dvignile in jih v trenutku nismo več videli. Komaj se je razkadiril dim, že

ni bilo sluha o njih. Niti perja niso pustile na vodi.

To so bili lepi časi. Pozneje se je Krampač poročil z Bertu. Vide od tistih časov nisem videl. Tudi je nisem imel tako rad, kakor je imel Krampač Bertu. Zdaj je Krampač zakonski mož, jaz sem pa duhovnik. Vendar so nam časi ob strugah in rokavih ostali v spominu. Ko sem dal Bertu vazo s tulpikami, sem opazil, da je Krampača prevzelo. Tudi Bertu se je mudilo postaviti vazo z rožami na mizo. Odhitela je iz sobe.

Krampač je sedel za mizo. Šest belih tulpih naju je gledalo. Srečali smo se po dolgem času. Znale so nama povedati dosti lepega.

»Kako si se spomnil nanje?« je vprašal Krampač. Gledal jih je. Gotovo je mislil na rabe, na puško, na divje rabe, na struge in toplo vodo.

Jaz se tega nisem veselil. Čakal sem, da pozvoni zvočne.

Brünnerjevi so prišli, toda pozneje kot po navadi. Vsak izmed njih je prinesel darilo in ga oddal v predsobi. Poslušal sem pogovor. Ko so prišli v sobo, sem vstal.

Gospa Brünnerjeva je osupnila. Opazoval sem Rahele, kaj bo storila ona. Ko je zagledala vazo z rožami, je stopila k materi, jo prijela za roko in široko odprla oči. Tako je stala nekaj trenutkov in ni rekla niti besede.

»Gospod kaplan!« se je začudila gospa in rekla nekaj toplih besed zaradi darila, potem smo sedli. Rahele ni rekla ničesar. Lepa je bila, od tistega trenutka sem jo ljubil.

Lju-4j sem jo, a ne tako, kot je ljubil Kandič. Moja ljubezen je bila tiste vrste, ki je Bog ne zameri. Ali je za duhovnika greh ljubiti enega človeka bolj kot ostale? Sedel sem kraj Rahele kakor po navadi. Jed se je vrstila za jedjo in dobro lendavsko vino nam je prijalo. Vladalo je praznično razpoloženje.

Krampač je dvignil vazo z rožami in rekel:

»Berta! Podobne so fistim, ki sem ti jih nosil z murskih luž. Mnogo sva jih izvlekla iz vode, ne Arpad?« se je obrnil k meni.

Smejati smo se in postajali smo dobre volje. Vino nas je razgibalo.

Le Rahele je ostala tiha.

Ko sem se že razgrel, sem ji rekel, naj piše. Se celo vprašaj sem, ali se slabo počuti.

Črne lase je imela počesane nazaj. Nosila je tanko, črno obleko.

»Odključujem vaš okus, gospod,« mi je nenadoma dejala, ko sem ji nalival vino. Vedno mi je rekla samo gospod, nikdar gospod kaplan!

»To mislite zaradi rož?« sem vprašal, ker sem hotel začeti kakršenkoli pogovor.

»Zaradi rož in vase.« Zelo sem bil vesel tega priznanja. Pila sva. Rahele je komaj namočila ustnice v vino.

»Počasi, počasi,« je rekel Krampač in se smejal. Vsa družba se je obrnila k nama. Čutil sem, da so mi lica postala vroča. Čeprav sem se je bal, vendar me je veselilo, da občuduje moje darilo.

Bila je že pozna noč. Nerodno smo peli. Tega nismo še nikoli storili, odkar sem zahajal h Krampaču. Proti polnočji so se začeli Brünnerjevi poslavljati.

Krampač in Berta sta nas spremila do doma, Brünnerjeve in mene. Pripovedovanju ni hotelo biti konca.

Ko smo prišli na cesto, je naše čebljanje odmevalo od hiš. Bila je že pozna ura. Nebo je bilo jasno, noč topla. Govorili smo vstoprek; nismo se brigali za nikogar. Šli smo z Brünnerjevimi proti domu. Tudi jaz sem jih spremljal, ker je bil jarof v isti smeri. Pa čeludi ne bi bil, bi jih spremljal.

Pred kavarno nas je Krampač ustavil. Zolekel nas je v lokal. Težak zrak po tobaku me je neprijetno ščegetal v nosu. Nekaj na pol oblečenih žensk je sedelo na odru za instrumenti. Ko smo vstopili in si našli prostor, so nas obkrožili natakarji.

Sedli smo v kot. Krampač je bil razigran. Takega ga še nisem videl, odkar sem bil v Lendavi. Mnogi so pasili zijala nad nami.

Na odru so zaigrali, močno, razgibano, da je šlo do kosti. Tu in tam je kdo pel ob godbi in primaš je šel od mize do mize. Kozurec je zažvenketal. Drobtci so leleteli po kavarni.

A primaš je nemoteno igral naprej. Niti ena guba na njegovem obrazu se ni spremenila. Rejen človek pri oknu je zgrabil steklenico in jo zadržal na mizi. Mogoče je bil Madžar, ki je dal duška svoji nacionalni mržnji. Zopet je zažvenketalo nekaj kozarcev. Nastal je pravi pekel. Mnogi so peli, ne peli, tulili so. Bili so z nogami po taktu in razbijali vse, kar jim je prišlo pod roke.

Mene je tako ravnanje vznemirilo. Sedel sem pri Rahele in nisem vedel, kaj bi. Ni bilo prav, da sem šel v lokal.

Krampač je krilil z rokami, da ga je Berta smeje se mirila. Tudi Brünner je pel, toda mirno, zmerno in niti za las ni prekoračil svoje običajne dostojnosti.

Rahele je bila vznemirjena. Ne vem, kaj me je prijelo takrat. Tudi jaz sem pel. Pomagal sem Krampaču in Brünnerju.

Ves prostor je bil en sam krik in žvenket. Razgret sem bil od vina, kajti tokrat sem se spozabil. Nagnil sem se k Rahele kako me je pogledala — nikoli ne bom pozabil.

Drugega dne so že lastovke nad Lendavo vedele, povedati, kaj sem počenjal ponoči. Vrabci in kalasturi, vse je drobilo samo o mojem ponočevanju. Od okrajnega načelnika pa do zadnjega odvetniškega pisarja je šlo od ust do ust.

V Lendavi živijo ljudje samo zato, da gledajo drug drugemu na prste. Madžari sovražijo Slovence, Slovenci Madžare. Vsi se med seboj poznajo. Vedo točno, kdaj in kaj je kdo proti komu rekel. Se to vedo, kdaj je kateri ugasil luč in legel v posteljo.

Od pisarja do načelnika, vse se mi je smejalo. Kaj šele mati trgovci in židovski branjevci!

(Se nadaljuje)

KAMP PRIKOLICE 50 % CENEJE • KAMP PRIKOLICE 50 % CENEJE

V KOMOSU napredujejo

PROSTORI PROBLEM

Kolektiv KOMOSA v Slovenskih Konjicah dosega iz leta v leto pomembnejše poslovne rezultate. S težavo so si utrli svojo pot, zato pa odslej po njej korakajo trdno z jasno perspektivo za prihodnje obdobje. Z letošnjim letom so uvedli novo proizvodnjo, ki jo je tržišče odlično sprejelo.

Osrednji problem, ki pa je star že toliko kot podjetje samo, so proizvodni prostori, ki so skrajno neprimerni. Kljub temu, da so danes še ravno taki kot nekoč, teče v njih povsem drugačna proizvodnja, ki pomeni bistveno preorientacijo, katere rezultati pa so odlični. Bo kolektiv tudi v bodoče prepuščen le lastni iniciativi? Mar res ni nikogar, ki bi mu priskočil na pomoč, saj bi se sleherni naložba bogato obrestovala? To kažejo doseženi uspehi!

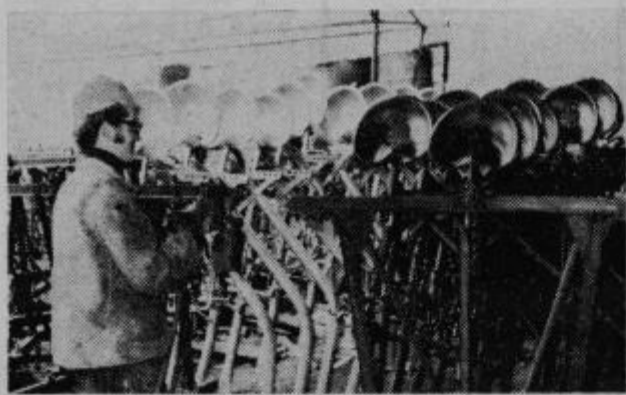
Bistveno novost tega leta predstavlja za proizvodnjo opreme, med katero vzbujajo še zlasti veliko zanimanje kupcev nekateri priključki za traktorje. Zlata plaketa, ki so jo prejeli na letošnjem obrtnem sejmu v Celju, pa je dokaz, da je kolektiv vso pozornost usredotočil tudi na kvaliteto proizvodov. Interes med kupci je bil tolikšen, da bodo že v prihodnjem letu samo tovrstne proizvodnje ustvarili za več, kot znaša letošnja celoletna realizacija celotnega proizvodnega programa. Še več, predstavniki podjetja so morali celo odkloniti nekatere ponudbe, kajti zavedajo se, da sprčo pogojev, v katerih delajo, ne morejo prevzeti prevelikih obveznosti. Podobne uspehe v dosegel tudi pri notranje opreme

tudi za predhodno obdobje zaenkrat še nepremostljiv problem, pa predstavljajo proizvodni prostori. Samo za obnovo celotne električne instalacije, ki je docela dotrajala, je moral kolektiv v letošnjem letu iz

svojih skladov odšteti težko prisluzenih pet starih milijonov. Možnosti za adaptacijo nekaterih sosednjih starih objektov sicer obstajajo, toda v podjetju se zavedajo, da je tudi to lahko le kratkocasn rešitev. Ob večjem razumevanju tudi zunanjih dejavnikov bi kolektiv končno le lahko prišel do ustreznih prostorov, ki bi v bodoče pogojili še hitrejšo rast in napredek tega 52 članskega kolek-

tiva. Ob 14 odstotkih manj zaposlenih delavcev kot lani so letos v prvem polletju povečali proizvodnjo kar za 33 odstotkov, dohodek pa za 20 odstotkov! Ker tarejo podjetje tudi drugi problemi, predvsem pa stalno pomanjkanje obratnih sredstev, in ker morajo vlagati tudi v osnovna sredstva, se z osebnimi dohodki trenutno še ne morejo posebej pohvaliti, saj so dosegli le 1.310 dinarjev povprečne plače. Odpirajo pa se jim večje možnosti tudi na tem področju.

Pravzaprav maloštevilni kolektiv, ki zaposluje kar 40 odstotkov žensk, si prizadeva ustvariti svoje mesto v konjškem gospodarstvu in kot smo že omenili, v svojih prizadevanjih ne bi smel ostati še nadalje osamljen, kajti možnosti za nadaljnji razvoj so v celoti podane.

Traktorski priključki so nova proizvodnja, po kateri je vedno večje povpraševanje.

TOPNICARJI SO PRAZNOVALI — V soboto so imeli svoj praznik topničarji JLA, ki so za to priložnost pripravili v domu JLA v Celju kvalitetno prireditev. Zbrane vojake in goste je najprej pozdravil kapetan I. razreda MILAN DELIČ, nato pa je vodnik MILISAV BOGDANOVIČ govoril o razvoju topništva v JLA. Pet skupin vojakov je tekmovalo v kvizu na teme — družbeno politično delo, občja vojaška pravila in olimpijske igre v Münchnu. Nagrada za prvo skupino je bila izredno privlačna — sedem dni nagradnega dopusta. Vojakom je nato zaigral še njihov ansambel PO-PO-CRI s pevko Tatjano Dremelj (na sliki). Tako so v Celju svečano proslavili dan topničarjev. Foto: T. V.

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN PREBIVALCEM
OBČINE SLOVENSKE KONJICE ČESTITA ZA
OBČINSKI PRAZNIK

Elektro Radio

SLOVENSKE KONJICE

Ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljublj

Spoznajmo se!

V vsaki številki Novega tednika bo naša fotografija, objavljena na tem prostoru, predstavila skupino ljudi iz različnih krajev. Največkrat na mestu, kjer se zbere mnogo občanov. Kakšna je vaša naloga? Dobro si oglejte fotografijo in na njej obkrožite osebo, ki ste jo spoznali. Nato na kupon napišite ime in priimek osebe, ki ste jo spoznali, izrezano fotografijo pa pošljite v pismo na naslov: Uredništvo Novi tednik, Gregorčičeva ul. 5, Celje, z oznako SPOZNAJMO SE. Po možnosti napišite naslov osebe, ki ste jo obkročili na fotografiji.

Kaj bomo storili mi? Pregledali vaše kupone in ugotovili, katera oseba je bila največkrat obkrožena oziroma spoznana. Tako bomo dobili OSEBO TEDNA. Seveda bomo to osebo ali osebo predstavili vsem našim bralcem.

Vsi, ki sodelujete v igri, pa ste udeleženi v nagradnem zrebanju. Trem izžrebancem bo Ljubljanska banka vsak teden razdelila tri hranilne knjižice:

1. PO 150 DIN
2. PO 100 DIN
3. PO 50 DIN.

Kupone in fotografije z označbo (obkrožite osebo, ki ste jo spoznali) pošljite na naš naslov do ponedeljka. Če bi se zgodilo, da kak teden nihče od bralcev ne bi pravilno navedel imena in priimka osebe, se nagrade prenesejo v naslednje kolo.

Prav veselji smo, da smo že pri prvem kuponu prejeli toliko odgovorov. Skupino ljudi, ki so prepoznali otvoritvi osnovne šole v Gotovljah v nedeljo, 1. oktobra je prepoznalo veliko bralcev, največ pa Jožeta Jerama iz Spodnjih Gor pri Braslovčah. Med temi smo za nagrade Ljubljanske banke — hranilne knjižice — izžrebali naslednje:

- 100,00 din — Majda Cilenšek, Gotovlje 50, Zalec
- 50,00 din — Marija Pajnič, Rakovlje 31, Braslovče
- 50,00 din — Zdenka Zakrajsšek, Smrekarjeva 6, Celje

Naj povemo, da smo prejeli tudi nekaj kuponov, za katere vemo, da so nepravilni. Zakaž? Trije bralci — vsak iz drugega kraja — so za isto osebo napisali kar tri imena! Nekoč je sprepoznala v Vinku Jordana Petra Hrastelja iz Lašškega. V tem tednu je bil najboljši poznanec Jože Jeram. Upamo, da ga bomo še prihodnjic predstavili.

Dragi bralci, sodelujte še! Boste videli, igra bo vedno bolj zanimiva in privlačna.

Ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljublj

Varčevalce vladno vabimo, da se udeležijo javne radijske prireditve radia Ljubljana, ki jo poklanja Ljubljanska banka podr. Celje svojim poslovnim prijateljem. Koncert iz naših krajev bo v nedeljo 22. oktobra 1972 ob 9. uri v Narodnem domu v Celju. Varčevalci dobijo brezplačne vstopnice v naših poslovnih enotah.

Ljubljanska banka — podružnica Celje

Ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljublj

KUPON 2

Ime in priimek osebe na fotografiji _____

Njen naslov _____

Moj priimek in ime _____

Naslov _____

ljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljublj

Obisk v Cometu

OBETAVNE MOŽNOSTI

V svoji skromnosti in zavoljo tega tudi večji ali manjši anonimnosti, doživlja delovni kolektiv tovarne brusov COMET iz Zreč velike in pomembne delovne dosežke. Mladci podjetja si je z vztrajnim prizadevanjem in zgolj z lastnimi sredstvi že ustvarilo renome tako na domačem kot na tujem tržišču.

Ob večjem razumevanju družbe (beri bank), bi kolektiv lahko uresničil prenekatero možnost pri izkoriščanju surovinske baze, ki jo ponuja zeleno Pohorje. Projekti so v izdelavi in upamo lahko, da tokrat kolektiv v svojih prizadevanjih ne bo ostal osamljen.

Podjetje COMET je bilo ustanovljeno leta 1958 in naslednje leto zaposlovalo le šest delavcev. V naslednjih letih je bil razvoj dokaj uspešen in že leta 1964 je bilo v kolektivu 58 delavcev. Nato pa je sledilo obdobje relativne stagnacije. Podjetje je bilo formirano z namenom, da bo proizvajalo velika brusna telesa v magnezitnem vezivu, ki bodo zamenjala naravne bruse, ki so povzročili silikozo. Del svojega proizvodnega programa je mlademu podjetju odstopilo podjetje SWATY iz Maribora, s čimer je bila zagarantirana rast vse do leta 1964.

Večji vzpon tega samorastniškega podjetja se pričanja po letu 1970, kar je pripisati predvsem povečanemu izvozu, svoje pa je prispevala tudi proizvodnja, oziroma izkoriščanje dolomita, katerega proizvodnja je v lanskem letu že doseglo 20.000 ton.

Razširitev proizvodnega asortimana je pozitivno vplivala na prizadevanja kolektiva. Nova proizvodnja (1967) visokoturažnih armiranih brusov je v glavnem zagotavljala v vseh minulih letih razširjanje, oziroma vzpon celotnega podjetja, ki trenutno že zaposluje 117 delavcev. Kljub hitremu vzponu, kljub renomeju na tržišču, pa podjetje doslej pri bankah ni naložilo na ustrezno razumevanje. Trenutno obračajo v podjetju kar 95 odstotkov vseh obratnih sredstev iz lastnih virov, kar je nedvomno izjemen primer.

Uspehi, ki jih je kolektiv dosegel v minulem obdobju, pa vodstva podjetja nikakor ne uspavajo. Že danes razmišljajo o svoji perspektivi, o jutrišnjem dnevu. Možnosti so obetavne, vsaj kar se gojijo tiče. Surovinska baza je pri roki, kader tudi ne bo vprašanje, problem bodo le sredstva, saj kolektiv svojih

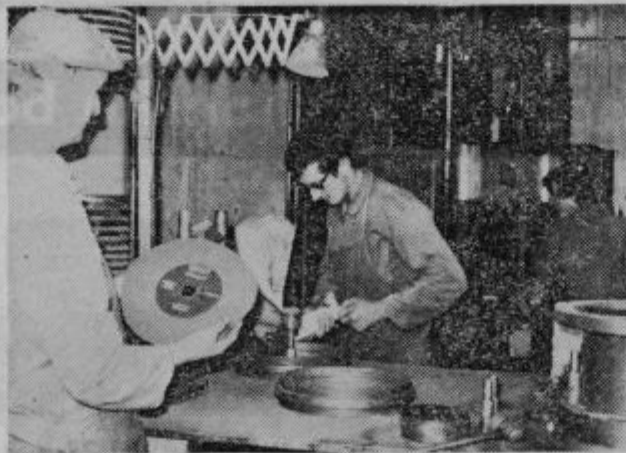
bodočih načrtov nikakor ne bo mogel izpeljati le z lastnimi sredstvi. Trenutno pripravljajo dva programa. Gre za razširitev proizvodnje visokoturažnih brusov in dolomitov (za oskrbovanje steklarne), na novo pa nameravajo upostaviti proizvodnjo marmorja. V podjetju si želijo, da bi v kar največji možni meri izkoristili bogata ležišča surovin, čeprav določeni dejavniki do njihovih prizadevanj ne kažejo največjega razumevanja. Tu bo treba nekaj spremeniti!

Poglejmo še nekaj podatkov, ki pobje osvetljujejo gospodarjenje v COMETU. Letos so v osmih mesecih že dosegli proizvodnjo lanskega celega leta, v istem obdobju pa so dosegli tudi že lansko višino ostanka dohodka in dobička. Skladi, ki jih bo leto ustvarilo podjetje, bodo taki, da tudi kolektiv z nekaj sto zaposlenimi delavci ne bi bili ravno v sramoti! Porast dohodka pa v nobenem primeru ni rezultat kakšnih

zunanjih ukrepov, saj ima kolektiv cene še iz leta 1968, kljub temu, da bi jih lahko povečali (redki, ki to lahko) pa tega zaradi tržišča ne store! Kako je COMETU rastla produktivnost, je med drugim razvidno tudi iz podatka, da so na primer leta 1968 izdelali 5.000 komadov določenega tipa brusov, danes pa izdelajo v enem letu nič več in nič manj kot 100.000 komadov istega artikla!

Take rezultate pa je med drugim kolektiv dosegel tudi na osnovi svojega sistema nagrajevanja delavcev, ki izhaja iz rezultatov dela posameznika in skupin. Izpopolnjevanje tega sistema, na podlagi katerega so že dosegli preko 2.000 din poprečnega dohodka na zaposlenega v podjetju, pa je pogojilo med delavci še večji interes za kvalitetno delo ter dobro gospodarjenje, kar vse se odraža v resnično lepih rezultatih, ki jih kolektiv dosega. Podatek, da imajo kapacitete praktično do konca leta razprodane, pa kaže tudi na njihovo trdno mesto na tržišču, kjer se srečujejo z močno konkurenco.

Če bodo v bližnji prihodnosti prizadevanja kolektiva deležna tudi ustrezne družbene podpore, potem ni daleč dan, ko bodo obetavne možnosti, ki obstoje, postale konkretna stvarnost.

Stotisoči brusov zapuščajo Comet in tržišče vedno terja nove in nove.

Fran Roš

(5)

MAČJI DOM

»Le se pridite kaj na obisk k mucikam! Jim je velela v slovo gospodarica Bobovska. Vabilo je ponovila se Suzana.

Vsi trije so pohiteli k avtobusni postaji. Lizika je imela zdaj na sebi še svoj topli zimski plašč, prejšnjega lahkega pa si je položila čez roko. Tudi kučnica ji je dobro pristajala in pod njo so se ji kar smejele oči. Drejček se je zdaj vračal s prazno košaro.

»Oh, kaj smo videli!« je mama veselo vzkliznila. »Kaj takega pa še ne! Deset mačk! Na svetu so pač tudi čudni ljudje, ki jih mi drugi ne moremo prav razumeti. Jaz sem nekoč že slišala o neki takšni ženski. Da so njene mačke imele dovolj hrane, je sama stradala in nazadnje od lakote umrla. Tale Bobovska, ki smo bili pri njej, pa seveda ne živi slabo. Videti je poštena in dobrasrčna. Ljudje pravijo takšnim ženskam »mačkarice«. To bo naš atek poslušal, ko mu bomo nočjo pripovedovali!«

»In kako se bo smejal šel naš stric Tomaž!« je dodal Drejček. »Takoju mu bom pisala, naj mi kmetica prihrani belo mačko, če jo še ima.«

Ze v mraku so prispeli domov in so ta dan doživeli še neko presenečenje. Obiskala jih je teta Francka, ki je bila očetova sestra. Bila je vdova in je v bližnjem kraju vodila trgovino. In kaj jim je prinesla! Mlado črno mačko z belo liso na vratu! Prav lepo, ljubko muciko!

»Izvedela sem, da vam je stara mačka poginila. Pa je ravno šofer, ki vozi robo za našo trgovino, okrog ponujal tri mlade mačke. Tako sem vzela eno za vas. Pet zavitkov cigaret sem mu dala zanj, nič več. Zdaj pa mi je brat že povedal, da ste ravno spet brez mačke. Seveda smo veseli!« je zaklical Drejček, stala pa je

po barvi zelo podobna naši Crnki, seveda je še majhna. Kako ji ušesa stojijo pokonci, to pa pomenja, da je zdrava! Dosti lepša je od one bele, ki sem zaradi nje hotel pisati stricu Tomažu. Hvala vam, teta Francka! »Dali ji bomo spet ime Crnka, ali ne?« je pripomnila Lizika in vsi so ji pritrtili.

Minila je zima, odcvetela je pomlad in poletju je sledila jesen. Tedaj je domači časopis objavil novico:

Na razstavi mačk v našem glavnem mestu so rejci teh živali iz vse države prejeli nagrade za najlepše mačke. Tako je tretja nagrada bila prisojena naši someščanki Dori Bobovski iz Vrtnice ulice 7 za njeno mačico Cici. Veselimo se tega uspeha in čestitamo.

Casopis je priložil tudi sliko z razstave. Na njej je stala Bobovska s Cici v naročju.

Isti dan so Habjaničevi prejeli pismo.

Dragi prijatelji!

Morda že veste, da je Cici dobila nagrado kot tretja najlepša mačka v državi. Ne morem vam povedati, kako veseli sta jaz in Suzana. Najin trud je bil bogato poplačan. Tudi Cici je dobre volje, kakor da bi se zavedala svojega uspeha. Da proslavimo tako važen dogodek, vas vse vabim za jutri popoldne ob štirihi k sebi na dom. Morate priti vsi Habjaničevi! Pričakuje vas veseli Mačji dom.

Do svidenja vas pozdravlja vaša

DORA BOBOVSKA

Sredi popoldneva prihodnjega dne je v vilo na drugem koncu mesta vstopila Habjaničeva mama z otrokoma. Oče je zvečer moral v službo, zato so prišli brez njega.

Z vile je visela zastava. V stanovanju Bobovske so bili razsvetljeni vsi prostori. Se drugi povabljeni so prišli. Med njimi je bil neki majhen, plešast mož, zelo

VSEM

PREBIVALCEM

OBČINE

SLOVENSKE

KONJICE

ISKRENO

ČESTITAMO

ZA PRAZNIK —

12. OKTOBER

IN

PRIPOROČAMO

SVOJE

IZDELKE

kolektiv

TAPETNIŠTVA

SLOVENSKE
KONJICE

prometne
nesreče

KOLESAR UMRL

JOZE LOKAR, 58, iz Celja, se je peljal zvečer s kolesom proti Celju. V Tremarjih je pripeljal za njim s tovornjakom in prikolico KAREL KORBBER, 27, iz Prebolda. Vozil je z neprimerno hitrostjo in kratkimi lučmi zaradi prometa iz nasprotni smeri. Kolesarja je opazil na kratki razdalji in ga zadel s prednjim desnim žarometom. Lokar je bil mrtev na kraju nesreče.

IZVEN KOLESAR-SKE STEZE

ALOJZ STEINER, 38, iz Zalca, je zapeljal na semaforizirano križišče Dečkove ceste in Kersnikove ulice v Celju ter zavijal v levo. Nasproti mu je pripeljal izven kolesarske steze kolesar MARJAN GORJANC, 18, iz Boletine. Avtomobil se je zaustavil in kolesar se je zaletel vanj. Pri padcu se je Gorjanc laže poškodoval.

SLAB MOST? —

RUDOLF GOBEC, 59, iz Celja, je vozil z osebnim avtomobilom iz Pristave pri Mestinju proti Kristan vrhu in zavijal na levo. Peljal je po mostu, ki je zelo slab. Kot je sam povedal, se je na mostu postavila pokonci deska. Iztrgalo mu je krmilo iz rok. Avtomobil je zavil levo, zadel v betonsko ploščo in se prevrnil na streho v potok Mestinjsčico. Pri nesreči sta se laže poškodovala voznik in njegov sopotnik ANTON GOBEC, 17, z Roginske gorce. Skode na avtomobilu je za 5.000 dinarjev.

NI NAKAZAL
SMERI

PAVEL ARH, 36, iz Založ, se je peljal s kolesom na pomožni motor proti Celju in v Sempetru nenadoma zavil na levo, ne da bi nakazal spremembo smeri. V tem je za njim pripeljal z osebnim avtomobilom EDO LAKNER, 53, iz Celja. Pri trčenju si je Arh poškodoval glavo.

TRIFE
POŠKODOVANI

NAZIF BEGANOVIČ iz Velike Kladuše je pripeljal s tovornim avtomobilom po Kersnikovi ulici v Celju in na križišču z Dečkovo zavijal v levo. Tako je izsiljeval prednost vozniku osebnega avtomobila HENRIKU KOLARJU iz Lokrovca, ki je vozil naravnost skozi križišče. Pri trčenju so bili laže poškodovani voznik in njegova sopotnica JOZE TOFOLSEK iz Celja in JOLANDA KOLAR. Skode na avtomobilih je za 4.000 dinarjev.

SMRT OTROKA

LUDVIK ZUPANC, 49, iz Celja, je vozil z osebnim avtomobilom proti Vranskemju. V Sempetru je nenadoma stekla z desne na levo stran ceste 9-letna ANDREJKA HALUZAN iz Sempetra. Voznik je dekle zaždel ob sredinski črti. Otrok je zaradi težkih poškodb med prevozom v bolnišnico umrl.

VOZNIK ODŠEL

Neznani voznik je z osebnim avtomobilom vozil proti Arji vasi. Z njim sta bila lastnik avtomobila RUDI STRAVS in NIKO IGNJATOVIČ, oba iz Celja, ki sta se z voznikom poznala samo površno. Na ovinku je avtomobil zaneslo, prevrnil se je na bok in nato preko nasipa na travnik. Pri nesreči je bil poškodovan Stravs. Voznik ni počakal na kraju nesreče.

Pozneje so ugotovili, da je vozil — brez izpita — IGNAC MUTEČ, 23, iz Levca, ki bi naj istega dne odtužil kravo, jo prodal in nato popival v Celei, kjer se je spoznal z lastnikom avtomobila. Nato je hotel v Velenje. Poti je bilo konec.

NEPREVIDNOST

ALOJZ BLAZIČ, 21, iz Grušovelj, je vozil z osebnim avtomobilom iz Nazarja proti domu. V Sp. Rečici je s stranske ceste pripeljal na prednostno, ne da bi se prepričal, če je prosta, s kolesom na pomožni motor JOZE LEVAR, 56, iz Potoka pri Mozirju. Pri trčenju se je Levlar hudo poškodoval.

ugleden kot predsednik društva prijateljev živali. Gospodarico sta obiskali dve njeni stari znancki, obe v krilih do tal in z lasmi, spletenimi v kitah okoli glave. Tu je bila tudi ženska, ki so iz njene trgovine mačke dobivale mleko. Z njo je prišla še postrežnica, ki je tu prala in ribala.

Odprla so se vrata v veliko sobo k mačkam. S stropa in sten so ta dan tukaj bleščali raznobarni lampioni. Z zelenjem obdan je na zidu visel širok papirnat trak z napisom:

POZDRAV IN HVALA NASIM PRIJATELJEM!

Pod tem napisom je v pozlačenem okviru visela tiskana diploma — spričevalo o podelitvi tretje nagrade Dori Bobovski za mačko Cici.

Vsi so se ozrli po mačkah. In glej! Habjaničevi so med njimi takoj spoznali svojo nekdanjo Tigrico. Po svojih redkih barvi in pravilnih progah v dlaki se je vidno razlikovala od drugih. Nosila je okrog vratu privezано svilen pentljo. Kako zelo je bila zrasla v tem letu, kar je prebivala tu! Resnično je bila nenavadno lepa žival. Kako ljubko se ji je gibalo mehko, prožno telo!

Zdaj si je sedel na zadnjih nogah ogledovala obiskovalce in si vmes obilovala tačice. Videti je bilo, da Habjaničevih ne pozna več. Saj tudi ni bila dolgo pri njih in prav mlada je bila tedaj!

Star gramojon z ogromno trobljo je v sobi zatrgal »Mlade vojake«. Nato je predsednik društva prijateljev živali spregovoril nekaj svečanih besed v čast gospodarici Dori Bobovski. Fohvalil je njeno ljubezen do živali in ji čestital k nagradi. Za njim so ji segli v roko še vsi drugi. Potem pa je slavljenska povedala še sama:

»Ta nagrada je pravzaprav nagrada moje ljube mucice Cici. Z njo sem šla na to veliko potovanje v glavno mesto. Da, da, Cici je morala prepotovati stotine kilometrov, da se je lahko pokazala pred strogo komisijo. Kakor njena lepota je tudi njeno dostojno odnašanje bilo občudovanja vredno. O, ti moja predraga Cici!«

med štirimi očmi

MED POGOVOROM

Fantka imam, ki hodi v tretji razred osnovne šole. V šoli mi pravijo, da je bister in to opažam tudi sama. Tudi redoljuben je za silo, šolske stvari ima urejene, da sem kar zadovoljna. A kaj, ko pa mi dela druge skrbi! Z možem se oba zelo trudiva, da bi ga lepo vzgojila, pa nam včasih take mušpicis, posebno rad takrat, ko je kdo na obisku. Vsede se med nas in potem ima on prvo besedo. Sprašuje tudi družinske stvari in se vti-ka v pogovor. Spominjam se, kakšna sem bila jaz, če je bil kdo pri nas. Ali sem tiho sedela v kotu in poslušala, zahvaljujoč dejstvu, da so na mene pozabili, ali pa sem morala pri pogovorih oditi ven. Danes pa je moj sin enakovreden sogovornik ali vsaj hoče biti! Sem res toliko starokopitna, se večkrat vprašam, ali pa imam prav, ko menim, da otrok ni za našo družbo! Takale vprašanja se mi motajo po

glavi in ne vem, kako ravnati. Fant triumfira, če pove kdo kakšen vic in se smeje, četudi ga ne razume. Meni je nerodno, le možki tega ne opazijo in jemičejo fanta kot enakovrednega. Morda ta moja bojazen izvira tudi iz tega, ker se bojim, da bi se fant pokvaril? Mamica

Spoštovana tovarišica, jaz menim nekoliko drugače, ker mislim, da se fant lahko »pokvari« tudi na drug način, ne le ob poslušanju vicev. Veliko bolj nevzgojna je slaba literatura, saj sem zadnjič videla malega dečka, kakšnih osem let je imel, ki je z vso vno vsem prelistaval revijo Čik, ki je polna spolzke in neodgovorne literature. Mislim, da je ta vaša bojazen, ki izvira iz zakoreninjene mentalitete, da ne sme otrok v mladih letih nič slišati, malo odveč.

Druga stvar pa so vaši pogovori. Res je, da je bilo včasih tako, da smo morali iz sobe, ko so se starejši pogovarjali. Danes ne poznam več družine, ki bi tako delala. Otroci postajajo enakopravni partnerji v našem življenju, ostaja pa še odprto vprašanje, ali je tako povsem prav. Jaz mislim, da le do gotove mere, do tam, ko je odločitev prepuščena staršem. Zato se mi ne zdi prav, da

bi otroci pri vsakem pogovoru sodelovali in se vmešavali v pogovore odraslih oseb. Nekaj pa mora ostati tudi za nas, kajne? Zato mislim, da je od vaše presoje odvisno, kdaj boste fanta izločili in kdaj dovolili, da sodeluje. Primerni čut boste morali najti sami, pomaga pa naj vam mož, saj mislim, da je on tisti, ki pripelje v vašo hišo možko družbo, ki potem ne ve, da ima v svoji sredini otroka.

LJUBIM GA

Vsak teden grem v kino in vsak teden vidim fanta, ki mi je tako všeč, da sem že čisto ponorela od zaljubljenosti. Ker gledam v njega, on pa vame, se mi zdi, da tudi on čuti tako. Kako naj zvem za njegove občutke, ali me ljubi ali ne?

Milena draga, kar vprašaj ga! Milena
Nataša

VABILO ŠE ENKRAT

Prosim tovarišico, ki je pod naslovom Nočem fanta pisala v vaš tednik, za naslov ali pa mi naj piše na moj naslov: Ivo Tilinger, Črešnjevce, Vojnik!

Nataša

ženin vsakdan

PRAKTIČNO IN LEPO

Kadar mislimo in pišemo o modi, malokdaj pomislimo na otroke. Sploh se ne spomnimo, da si tudi oni kdaj želijo kaj posebnega in da ne marajo vedno enakih oblačil. Pa vendar obstaja in se spreminja tudi otroška moda in prav bi bilo spregovoriti tudi o njej. Topli sončni dnevi se počasi poslavljajo in že

bo tu jesen. Zato moramo pravočasno pripraviti topla, udobna in praktična oblačila, ki pa naj se jim ljubko podajo. In to niti ni tako težko, marsikaj lahko otroku sami naredimo. Iz očetovega puloverja ali iz jopice starejše sestre se da marsikaj preurediti ali splesti. Iz gladkih pletenin naredimo deklicam puloverje in kratke hlače, iz debelega očetovega smučarskega puloverja ima sin tople hlače, star jopič pa spremenimo v brezrokavnik z žepi in poudarjenimi robovi. Za najmlajše lahko napravimo igralne hlače in majico, ki jo

okrasimo z liki, izrezanimi iz usnja. Deček se bo prav dobro počutil v pam. paricah in pisanih dokolenkah, mlajša sestrca pa bo tudi rada sprejela obleko starejše sestre, če jo nekoliko predelamo, okrasimo s cofki ali našijemo volančke.

Prav lepe stvari pa nastanejo tudi s pletenjem koncev volne. Crtast raznobarven pulover je nekaj posebnega in gotovo bi ga tudi vsak otrok rad nosil. Lahko mu naredimo tudi žep z zadržko, kamor bo gotovo imel kaj spraviti. Bermuda hlače za otroka spletemo čisto preprosto, otroci pa se bodo v njih prav lepo počutili. Brezrokavnik lahko spletemo iz samih majhnih kvadratkov različnih barv, deklici pa lahko skvačkamo majhne kroge in jih sestavimo. Pod tak brezrokavnik nosimo enobarvne majice ali bluzice. Prav tako pisani so lahko copati, primerni za vrtec, sole in dom, razne jopice, šal, kape, dokolenke in drugo.

Pri obutvi otrok upoštevamo predvsem, da jim izberemo praktično, lahko in udobno. Za dež jim pripravimo škornje in plaščke s kapucami. Predvsem so priporočljiva oblačila iz nepremočljivega materiala, iz impregnirane neplašča.

STASA GORENŠEK

pogled v preteklost

O SPLAVARJENJU PO SAVINJI

Splavarstvo je vse do prvih let po zadnji vojni ostalo poklic in posebnost Zgornje Savinjske doline. V krajih niže Mozirja je v glavnem izgubilo že davno prej. Ko je leta 1895 okrajno glavarstvo v Celju zaradi statističnih namenov želelo podatke, koliko lesa nameravajo posamezne občine splaviti po Savinji, je okoliška občina Celje odgovorila, da ni interesov, ker trgovci z lesom pošiljajo tse blago le po železnici. Kolikšen obseg je savinjsko splavarstvo doseglo v posameznih obdobjih, kakšna so bila nihanja v času vojn, političnih in gospodarskih kriz, konjunktura in podobno. Arhiv splavarske zadruga, kate-

re sedež je bil v Rečici ob Savinji, ni ohranjen. Za preučevanje te pomembne gospodarske dejavnosti, ki je dajala pečat življenju teh krajev v teku stoletij, bi bili dragoceni vsakršni, zlasti pa pisani podatki.

Iz konca preteklega stoletja imamo neko poročilo, ki govori o povprečnem obsegu prometa za leta 1881-1883. Poročilo temelji na evidencah, ki jih je registrirala mitnica v Celju na podlagi pobranih pristojbin. Povprečni letni inkaso za ta leta je bil 163 goldinarjev in 31 krajcarjev. Ker je bila pristojbina za en splav dva in pol krajcarja, pomeni to letni promet 6.532 splavov. Do Celja so smeli voziti, kot je bilo že omenjeno, le manjši splavi, v katerih je bilo trinajst kubičnih metrov lesa. Iz tega vidimo, da je bil povprečni letni promet v tem času okrog 85 kub. metrov. Sicer nepopolni podatki za leto 1890 potrjujejo približno isti

obseg prometa. Vidimo torej, da je splavarstvo že v tem času doseglo velik razmah, saj bi to danes pomenilo deset do petnajst velikih kamionov rednega dnevnega prometa. Po prvi svetovni vojni so se navedene številke še bistveno povečale.

Promet v teku leta je bil seveda odvisen bolj od vodnega stanja kot letnega časa. Najugodnejši so bili spomladanski meseci od marca do junija, ko je kakšen dan plulo mimo Celja tudi več kot avesto splavov. Seveda so bili to izjemni primeri. Če je vreme in stanje vode odgovarjalo, ni bilo meseca, ko bi bila Savinja brez splavov. Posamezni posestniki so splavljali velike količine lesa, neredki na en sam dan tudi preko dvajset splavov. 24. marca 1890 je od 107 splavov, kolikor so jih ta dan našli v Celju, bilo kar 38 last Ivana Komarja iz Spodnjih Kraš. Leta je v času od 22. marca do 10. aprila 1890 prepe-

ljal s svojimi ljudmi kar 34 splavov lesa; pravo pravcato »ladjevje« z več kot tisoč kubiki lesne mase.

O življenju splavarjev in njihovem vsakdanu na dolgih potovanjih, bomo spregovorili kdaj drugič. Celjski občinski tajnik Hojman se je na nekem zaslišanju o njih izrazil takole: »Ne ozirajo se na nobena opozorila. Izgovarjajo se, da plačujejo davke, tudi vse mogoče druge pristojbine in bodo pristajali, kjer bodo hoteli. Ne puste si ničesar ukazovati. So surovi, trmoglavi ljudje, ki hočejo z grobostjo in silo vse doseči. Grozili so mi, naj se poberem, če ne, mi bodo pomagali s koli. Ko smo odšli po žandarmarijsko pomoč, so se na hitrico odpeljali naprej.« Če je v tej karakteristiki kaj resnice, se ji ne čudimo, kajti trdo in nevarno delo jih je pač prisililo, da nadležnim darcem niso izkazovali prijaznosti.

horoskop

21. marec
20. april

24. sept.
23. okt.

V prihodnjih dneh boste lahko povsem mirni, vse vam bo šlo lepo od rok. Svojo skrivnost ne obešajte na veliki zvon, ohranite jo zase.

Občutek imate, da so vam storili krivico in radi bi se maščevali. Vaša odločitev, da potlačite svoja čustva, pa bo preudarnejša.

21. april
20. maj

24. okt.
22. nov.

Problem, pred katerim stojite, ni tako težak kot si mislite. Morali se boste zbrati in malo več razmišljati. Dobite važno sporočilo.

Ne obetajte si toliko pričakovanih sprememb, ne da bi tudi pri sebi kaj spremenili. Ob koncu tedna boste vendar le imeli priložnost.

21. maj
21. junij

23. nov.
21. dec.

Zdravstveno se ne boste počutili najbolje in morali bi upoštevati nasvete. Srečanje s starim prijateljem bo popravilo vaše počutje.

Imeli boste polne roke zelo zanimivega dela, na denar pa bo treba še počakati. Neznaten dogodek vas bo močno razveselil.

22. junij
22. julij

22. dec.
20. jan.

Ponudili vam bodo možnost boljšega zaslужka, vendar dobro premislite vse okoliščine. Zljaj tudi še ne bo čas za uresničenje drugih načrtov.

Nekdo bi se vam rad približal, pa mu ne boste dali povoda. Vaša poslovna usmerjenost v prihodnjih dneh ne bo imela prevelikega haska.

23. julij
23. avgust

21. jan.
18. febr.

Nekdo vam bo skušal škodovati, a mu ne bo uspelo. Bodite zelo pozorni do svoje okolice in ne nasedajte lepim in sladkim besedam.

Napaka, ki ste jo storili, boste hitro popravili, pred vami pa bo življenjsko pomemben problem. Presodite, kje se ga boste lotili.

24. avgust
23. sept.

19. febr.
20. marec

Prihodnji dnevi bodo polni razburljivih dogodkov. Tudi finančno boste precej na tenkem. Pismo, ki ga čakate, vas bo šokiralo.

Izboljšali si boste svoj službeni položaj, ampak le začasno. Konec tedna boste preživeli v velikih skrbih. Pazite predvsem na zdravje.

OBVESTILO REŠEVALCEM NAGRADNE KRIŽANKE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Definicija DEL KNJIGE v tretji vrsti se je žal odlepila, zato je kvadratek ostal prazen. Tudi definiciji OKRAS KORINTSKIH STEBROV in ORIS sta precej okrnjeni. Prosimo, da oprostite!

Komisija za delovna razmerja pri **LOVSKI ZADRUGI »LOVEC« POSLOVALNICA CELJE**

razpisuje prosto delovno mesto

PK ali NK DELAVCA

POGOJI: odslužen vojaški rok.

Nastop službe takoj ali po dogovoru. Poizvedbe pošljite na upravo podjetja Lovska zadruga »Lovec« Ljubljana, Gosposvetska cesta 12.

V VSAK DOM NOVI TEDNIK

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi naše ljubljene mame, stare mame

NEŽKE ARZENŠEK

roj. LESNIK

se iz srca zahvaljujemo vsem, ki so ji v času boleznih stali ob strani in ji s toplimi besedami skušali lajšati trpljenje. Hvala tudi za darovano cvetje. Posebno zahvalo smo dolžni osebu Intenzivnega oddelka celjske bolnišnice za ves trud in požrtvovalnost, č. duhovščini in vsem za spremstvo v njen prerani grob.

Zalujoči hčerki Vida in Majda z družinama

Vesti iz rekreacije

V dobri tekmi zadnjega kola v I. ligi je ekipa Aera po enakovredni igri premagala Zlatarno s 1:0 in tako osvojila naslov sindikalnega prvaka za leto 1972. Tekmo si je ogledalo 200 gledalcev.

Končni vrstni red I. lige: 1. Aero 15; 2. Zlatarna 14; 3. EMO 12; 4. Zična 9; 5. Kovi-notehna 8; 6. Zelezarna 5; 7. Klima 4 (20:28); 8. Cinkarna (21:28); 9. Izletnik 0 (—1).

MALI NOGOMET

Za sindikalno prvenstvo v malem nogometu se je pripravilo rekordno število kolektivov — 39! Ekipa bodo tekmovali v 5 ligah. Problem igrišč so organizatorji rešili tako, da bodo na travnatem igrišču uredili 3 igrišča za mali nogomet. Naslov prvaka brani ekipa Zične.

Končno je tudi tekmovanje v malem nogometu za st. člane. Vrstni red: 1. Klima 9; 2. Cinkarna 8; 3. EMO 5; 4. AERO 3(—2); 5. Občina 2; 6. Zelezarna 1.

TRI TEK ZA ŠPORTNO ZNAČKO

Od srede do petka, od 11. do 13. oktobra, bodo vsak dan od 16. do 17. ure na stadionu ADK Trimovci tekli za športno značko TRIM. V soboto, 14. oktobra bo tek od 11. do 12. ure. Vsakdo lahko pride preizkusit svojo zmogljivost v teku na 1.000 za moške in 600 m za ženske.

T. G.

Brežice na vrhu

V nadaljevanju prvenstvenega tekmovanja v vseh ligah celjske nogometne podzveze so bila odigrana vsa srečanja. Med tem, ko je tekmovalje v I. skupini šele na polovici jesenskega dela tekmovanja bodo v II. skupini, kjer letos nastopa samo šest ekip, tekmovanje kmalu zaključili.

Rezultati 5. kola v I. skupini: Straža — Papirničar 4:0, Senovo — Ljubno 3:1, Osankarica — Soštanj 7:1, Vojnik — Opekar 6:0, Brežice — Boč 6:0, Začec — Celulozar 2:4.

Leštica I. skupine po odigranem 5. kolu:

Brežice	5	5	0	0	21:2	10
Senovo	5	4	0	1	12:9	8
Straža	5	3	1	1	16:6	7
Osankarica	5	3	1	1	21:12	7
Vojnik	5	2	2	1	10:7	6
Soštanj	5	3	0	2	12:11	6
Opekar	5	1	2	2	9:10	4
Ljubno	5	1	1	3	7:10	3
Boč	5	1	1	3	9:15	3
Papirničar	5	1	1	3	4:16	3
Celulozar	5	1	0	4	7:16	2
Začec	5	0	1	4	9:23	1

Rezultati 4. kola v II. skupini: Gotovlje — Vrnsko 1:1, Polzela — Ponikva 0:0, Pivovar — Oplotnica 3:3.

BALETNA ŠOLA SONJA GORJANC

poučuje

BALETNE VAJE

Poučuje in korigira slabo držo otrok. Pouk je redno v I. Osnovni šoli v pritličju ob torkih in petkih od 18. do 19. ure.

Košarkarji uspeli

ŽKK : ZELENA LUČ

Pet dni napornih kvalifikacij za vstop v drugo zvezno košarkarsko ligo je celjskim košarkarjem prineslo lep uspeh v konkurenci šestih ekip iz Slovenije, Bosne in Hercegovine ter Hrvaške so se uvrstili na drugo mesto, kar je bilo še dovolj, da so se uvrstili v višje tekmovanje.

Tako je bilo kronanih več kot pet let naporov in trdnega dela tega košarkarskega kolektiva, ki je pravzaprav zrasel iz košarkarske šole sedanjega trenerja ekipe Mileta Cepina in pod neumornim vodstvom predsednika kluba Jožeta Geršaka. Obema je bilo v pomoč tudi nekaj drugih neumornih prijateljev košarke, zlasti celjske košarke. Danes imajo dobro ekipo, ki je že v tekmovanju republiške lige dokazala, da zna igrati dobro košarko, včasih tudi atraktivno, predvsem pa učinkovito. Le v redkokateri tekmi so Celjani letos dosegli manj kot 80 košev, to pa je že zavidanja vredno povprečje. Brata Miloš in Zmago Sa-

gadin, pa Tone Sagadin, Jerič, Pešec, Ramšak, Leskovar, Divjak, Erjavec, Tomažič in reaktivirani Zupančič so člani ekipe, ki je dosegla v Splitu največji uspeh v zgodovini celjske košarke. Največji uspeh ne samo zato, ker so se uvrstili v zvezno tekmovanje, ampak tudi zato, ker jim je to uspelo z delom v skorajda nemogočih pogojih. Samo spomnimo se, da sploh nimajo lastnega igrišča in so bolj ali manj navezani na prijavnost šolskih kolektivov, ki odstopajo svoja igrišča, pa naj bo to gimnazijsko igrišče ob III. osnovni šoli ali v zadnjem času telovadnica v novi posebni šoli. Tako moramo omeniti, da je uvrstitev celjskih košarkarjev v zvezno tekmovanje tudi nov poziv odgovornim činiteljem, da čimprej začnejo z gradnjo športnih in sejmskih prostorov pod Golovcem.

Hkrati pa je to tudi poziv vsem, ki imajo radi košarkarski šport, da Celjanom pri- skočijo na pomoč. Ne gre na-

mrež prezreti dejstva, da se tekmovanje v drugi zvezni ligi začne že čez tri tedne. To tekmovanje je gotovo napornejše od republiškega — verjetno tudi po finančni plati. Zato bodo morali pri klubu v tem kratkem času zastaviti vse sile, da si zagotovijo kolikor toliko normalno poslovanje. Pri tem upajo tudi na pomoč gospodarskih organizacij. Potrebno pa bo za uspešno tekmovanje v tej konkurenci narediti tudi nekatere spremembe v ekipi sami. Pri klubu se zavedajo, da bodo še kako potrebovali visoke igralce, ki jih pravzaprav nimajo. Pri tem upajo na pomoč ostalih slovenskih ligašev, saj slednjim ne gre samo za prestiž celjske, ampak vse slovenske košarke.

Zelimo celjskim košarkarjem in njihovem vodstvu, da bi mesto Celje častno zastopali v kvalitetnejšem tekmovanju, in da bi njihovo sodelovanje v drugi zvezni ligi ne bil samo »sezonski sprehod«.

E. GORSIČ

AERO PRVIČ PRVI

Na stadionu za Skalno kletjo sta se v torek, 10. X. pomerili v odločilni tekmi za naslov prvaka v sindikalni nogometni ligi moštvi Aera in Zlatarne.

Po boljši igri je povsem zaslužno zmagalo moštvo Aera in tako prvič v zgodovini sindikalnih tekmovanj v nogometu osvojilo naslov prvaka. Vendar je treba povedati, da je zmaga preizkušena, saj rezultat 1:0 nikakor ne ustreza dogodkom na igrišču. Aero je namreč neprestano napadal in razburilji dogodki pred vrati Zlatarne so se vrstili eden za drugim. Le premajhni spretnosti napadalcev Aera in športni sreči se lahko zahvalijo igralci Zlatarne za ta nizek in časten poraz.

Moštvo novega sindikalnega prvaka v nogometu: z leve na desno (stojijo) Krajnc, Rakita, Šeško, Poznič, Skedl, Novač, Zudnič; (čepijo) Rebersak, Marcijus (I), Priganica, Marcijus (II), Kroflič.

VZPON VELENJČANOV

Ljubitelji atletike se gotovo še spominjajo Martina Stajnerja, bivšega atleta Kladivarja, sina šhe bolj bivšega atleta Valterja Stajnerja. Oba sta bila tudi državna reprezentanta, v našem malem intervjuju pa smo vzeli v precep mladjšega. Ime Martina Stajnerja je namreč v veliki meri vezano tudi na zadnje uspehe atletov iz Velenja, ki jih ta bivši atlet in reprezentant trenira. To je seveda njegova dodatna dejavnost, kajti sicer je zaposlen v Rudniku kot referent za rekreacijo.

Praviš, da si referent za rekreacijo pri Rudniku. Ali je pri vas rekreacija že dosegla tako dejavnost, kot si si jo ti zamisliš?

»Organizirana rekreacija se je pri nas kar dobro razvila. Pri tem se seveda prilagajamo finančnim in ostalim možnostim, ki jih imamo. Poleg

iger in rekreacije v okviru podjetja in seveda občine, imamo vsaj enkrat letno tudi športno srečanje s sorodnim kolektivom od drugod.«

V prostem času se udeležuješ kot trener pri AK Velenje, ki obstaja že šest let. V zadnjem času ste dosegli kar precej uspehov. kateri so najvažnejši?

»Naš največji letošnji in lanski uspeh je predvsem v tem, da smo uspeli tekmovati v vseh prvenstvih z vsemi ekipami. Rezultatski uspehi so sicer še skromni, vendar je že nekaterim našim atletom uspela uvrstitev na visoka mesta ne le v republiškem, ampak tudi v zveznem merilu.«

Kaj misliš o prihodnosti velenjske atletike? Ali imate na razpolago dovolj mladine, ki se zanima za atletiko?

»Uspehi kluba narekujejo, da bo moral v prihodnje še bolj kvalitetno delati. Zaledja imam kar dovolj. Zal je večina navdušenih mladih atletov doma bolj v oddaljenih krajih. Tu pa imajo precej manj možnosti za trening. Zato bomo morali poiskati več mladine v samem Velenju. Pri tem pa moram pripomniti, da nam manjka tudi strokovnega kadra. Ne mislim toliko za vodstvo kluba samega, kot za treniranje mladih atletov. Pri tem nam manjka zlasti trenerjev za tehnične discipline.«

Tako meni mladi trener velenjskih atletov, nekdanji reprezentant na srednje proge Martin Stajner o velenjski atletiki. Pravi, da bo v Velenju ostal in si še nadalje prizadeval za kar največji napredek atletike v Saleški metropoli.

športne vesti

STRELJANJE

Celjski strelci so imeli te dni kar dve prireditvi na katerih so pozeli popoln uspeh. V Velenju so na občinskem prvenstvu v d. castitev občinskega praznika zmagali v streljanju z zračno puško tuje serijske izdelave in z rezultatom 1443 krogov nadmočno premagali Velenje 1411 in Slovenjgradec 1389. Med posamezniki je bil najboljši Dobovičnik 363, pred Jagrom 353 in Seršesom 338 (vs Celje). Vsega skupaj je nastopilo sedem ekip iz raznih krajev Slovenije. Le dan pozneje pa so celjski strelci nastopili v Hrastniku. Tu so se pomerili z domačimi strelci Rudnika. To medsebojno sodelovanje je že tradicionalno. V strelskem dvoboju so bili boljši Celjani. Zmagali so z rezultatom 1115:1090. Najboljši posameznik Jager (Ce) 253, Rešetar (Rudnik) 238 in Seršen (Ce) 233 krogov. Po strelskem dvoboju so se strelci Hrastnika in Celja pomerili v malem nogometu, šahu, namiznem tenisu in odbojki. Tudi tu so Celjani bili boljši. Cilj tega prijateljskega srečanja pa je, da se medsebojne športne vezi še bolj utrdijo. J. KUZMA

KEGLJANJE

Na republiškem prvenstvu v kegljanju v dvojicah, ki je bilo v Kranju, so v prvi skupini nastopili tudi nekateri celjski kegljanci. Največji uspeh sta dosegla Viki Vanovšek in Jože Lubej. Podrila sta 1889 kegljev in zasedla trenutno četrto mesto. Pri tem je Vanovšek podrl odličnih 963 kegljev, Lubej pa dobrih 896 kegljev. S svojimi rezultatom pa sta se uvrstila na državno prvenstvo.

Na področnem kegljaškem prvenstvu ženskih dvojic so v Celju imele največ uspeha predstavnice Zalca in Kovinarja. Prijeto je predeneta dva člena iz celjskega Topra. Urankarjeva in Kranjčič sta osvojili peto mesto z 804 keglji. Rezultati: 1. Zalec I. 865 (Št. endefeld 448, Goršek 417), Zalec II. 550 (Stampar 449, Birša 417), Kovinar I. 850 (Marinc 471 !!!, Ocvirk 279), Kovinar II. 822 (Lutvig 408, Urh 414).

TENIS

Celjski tekmovalki Irena Sekirnik in Blanka Godnik sta tekmovali na Tedyjevem memorijalu v Mariboru. Dosegli sta lep uspeh. Sekirnikova se je uvrstila v polfinale, kjer je izgubila proti drugovrstni Ščeni Grmovškovi 2:6, 1:6, pred tem pa premagala Rihartovo in Emeršičevo. Godnikova pa je bila peta, po zmagi nad Kornikovo iz Maribora.

HOKEJ NA TRAVI

Celjski hokejisti na travi igrajo iz kola v kolo bolje. Četrta nima najboljših pogojev za redno vadbo in svojega igrišča, so v srečanju proti Akademikarju iz Zagreba pokazali v nedeljo odlično igro in zmagali 1:0 (0:0). Pri tem smo videli enega od najlepših zadevkov v letošnji sezoni. Voško Bratec je prodir po desni strani polvisoko podal na sredino igrišča in v polnem teku je Grill zadel črno. Boljšo igro pri Gaberju so tokrat pokazali Lednik, Jošt in vratar Avdič. Sigurna v obrambi je bil tudi Rovani.

V soboto igrajo Celjani doma prijateljsko srečanje proti italijanski vrsti Vicence, v nedeljo pa proti Marathonu v Zagrebu.

ODBOJKA

Tudi naslednjih sedem dni bodo na vrhu republiške razpredelnice celjski odbojkarji. To po zaslugi sigurne zmage nad Trebnjem i rezultatom 3:1 (15:2, 14:16, 15:12, 15:11). V tem srečanju so namreč pokazali mnogo bolj zrela in taktično igro in niso dovolili presenečenja mladim gostom.

Ženska vrsta Gaberja je začela slabo. Prvi set je osvojila Ljubljana. Pozneje so se domačinke zbrak in po odličnih udarcih in skakove in Podbrežnikove osvojile naslednje tri sete. Rezultat srečanja 3:1 (13:15, 15:7, 15:12). Pri celjski moški in ženski vrsti ni bilo slabega mesta.

NOGOMET

Pred štirinajstidnevni odmorom, zaradi nastopa državne reprezentance, so celjski nogometni predstavniki le dosegli le: izklopček. Od šestih točk so osvojili štiri. Kladivar je v Kranju proti Triglavu osvojil eno točko, rezultat 2:2, in s tem »pozdravil«

labilnost. Ta točka je lahko prelomnica v nadaljnjem tekmovanju. V conski ligi je Kovinar doma premagal mlado moštvo Opekjarja. Ponovila se je podoba zadnjih srečanj. Terenske premoči igralci Kovinarja ne znajo izkoristiti. Tokrat so se zdrznila šele, ko so gostje povedli ena proti nič. V drugem polčasu sta Marinčič enkrat in Sivka dvakrat zaresla mrežo gostov. Drugi predstavnik Olimpa je proti Velenju nastopil brez kaznovanih igralcev. Odsotnost Hornika in Conradija se je tudi tokrat poznala. Ekipa je igrala nečisto in dosegla samo neodločen rezultat 0:0. Mladim in starejšim igralcem Olimpa pa svetujemo da zadržijo svojo vročo kri. Izklopček Kostomaj, Hojnik in Conradi so tako povzročili, da so igralci Olimpa v zadnjih srečanjih po nepotrebnem izgubili točke proti Kovinarju 0:1. Dravinji 1:1 in sedaj proti Velenju 0:0. Skoda, da se tako poceni delijo točke direktnim nasprotnikom za vrh razpredelnice.

J. KUZMA

V soboto pa smo videli v Celju nastop naših veteranov, ki so pred petnajstimi leti ogrevali številno občinstvo. Na sporedu je bila tekma veteranov Branika in Kladivarja. Gostje, ki redno tekmujejo v Mariboru so imeli več moč in zmagali 2:1 (2:0). Edini zadel za Kladivar je dosegel Pavlič. Povratno srečanje bo središča v Mariboru.

ROKOMET

V nadaljevanju tekmovanja v drugi zvezni rokometni ligi so igralci Celja gostovali v Splitu in proti tamkajšnji pomlajeni ekipi doživeli nepotreben poraz 14:15. Po visokem vodstvu v prvem delu igre so močno popustili in tako spet ostali pramih rok na tujem igrišču.

Medobčinska liga: Trim Celje : Old boys Petrovče 25:23, ZBK Celje mladinci : Soštanj B 23:17.

ŠPORT V SAVINJSKI DOLINI

V derbiju štaferske rokometne lige sta se srečali v Grižah ekipi Zalca in Griž. Srečanje bi moralo biti v Zalcu, vendar ker se v Zalcu nimajo asfaltirana igrišča morajo srečanja igrati v Grižah. Srečanje se je končalo z zmago Griž 22:17 (13:8). Najboljši strelci pri Zalcu je bil Agreš 4, pri Grižah pa Turnšek ki je dosegel 7 golov. Srečanje sta pred rekordnim številom gledalcev, bilo jih je kakih 400, vodila Hlačar in Graber iz Celja. V nedeljo bodo Grižani doma igrali s Krogom, Zalec pa uredi kasneje na istem igrišču s Radenci.

Odbojkaši Partizana Sempeter so v letošnji sezoni doživeli prvi poraz. Gostovali so v Misljuni in tam srečanje izgubili s 3:1. Po tem porazu so na lestvici II. republiške lige na drugem mestu in imajo še vedno možnost, da postanejo prvaki v tej ligi.

Boj za točke se je pričel tudi v slovenski šahovski ligi. Ekipa Zalca, ki letos prvič nastopa je v prvem kolu doma s težavo premagala ekipo Ptujca 5,5:4,5 točke. Za Zalec so bili uspešni Stornar, Breznik, Ostruh in Agreševa ki so zmagali, Skok, Ranžiger in Vrsek pa so remizirali. V drugem kolu bodo gostovali v nedeljo proti ekipi Kovinarja iz Maribora.

T. VAVČAR

ZIBELKA AMANDMAJEV

LESNO INDUSTRIJSKO PODJETJE V SLOVENSkih KONJICAH JE BILO MED PRVIMI V DRŽAVI, KI JE SPOŠTOVALO DELITEV PO DELU • TO JE BILO LETA 1958
NAJVEČJI PROIZVAJALEC BOROVEGA POHIŠTVA V DRŽAVI • SPECIALNOST PODJETJA SO ZIBELKE VSEH VELIKOSTI IN OBLIK

Kdo ne pozna ljubkih otroških posteljic in zibelk, ki v našem stanovanju poleg no-projenčka žanjejo občudovanje? Kdo ne pozna masivnih stinskih stolov in pohištva borovega lesa? Malo pozna te stvari, ker lesno industrijsko podjetje v Slovenskih Konjicah svoje izdelke v največji meri izvažajo. Zato je zaposlovalo v tujini, zato tudi ne potrebuje reklame.

Osnovno pravilo za dobro upravljanje so že zdavnaj osvojili. Poznajo kvaliteto in se skrbno držijo, ker ta jim je odprla svetovni trg. Mislijo: »Kako: Najprej moramo s kvaliteto prodreti na svetovno tržišče, ki je največji selektor. Potem pa bomo tudi na domačem trgu lahko konkurirali. S kvaliteto na kvadrat jim je to tudi uspelo, zato kupci iščejo njih in tudi takoj plačajo. Zato podjetje nima nobenega nelikvidnega računa, zato delavci ne poznajo, kaj pomeni »fina« izdelki, ki jih pošiljajo v svet. Zato se širijo, zato morajo misliti na bodočnost. Pravkar sta dva nova

obrata pred otvoritvijo, še zadnja gradbena dela in stekla bo nova proizvodnja vrat in oken... Dva oddelka, v Slovenskih Konjicah in Oplotnici.

Obratuje pa jih že šest. V Vitanju, Konjicah, Oplotnici, Slovenski Bistrici, Poljskavi in Poljčanah. Vsak obrat je specializirana in je samostojna delovna enota. Zato tudi razpolagajo s celotnim obratnim dohodkom, ki gre za osebne dohodke in investicije. Centralno podjetje nasto-

pa le kot korektor in usmerjevalec. Celotno podjetje zaposluje preko 1000 ljudi, ki so enakopravni soustvarjalci pri delitvi dohodka. Podjetje posluje tako, da da 92 odstotkov za obratna sredstva in le 8 odstotkov za investicije. Le to so nastajale brez tuje pomoči. V petih letih se je produktivnost dvignila od treh na dvanaest milijard. V naslednjih letih pa pričakujejo porast proizvodnje od 7 do 9 odstotkov. Največ vlaganja pa gre v tehnologijo, ki zah-

teva hitro ukrepanje in poznavanje tržišča.

Največ proizvodov in to finalnih izdelkov gre na tuj trg. Letošnji izvoz že znaša tri milijarde dinarjev in edina težava je v tem, ker ne morejo zadovoljiti vseh kupcev. Premalo še izdelajo, še in še se odpira tržišče... kupce lahko izbirajo. Zato pribaja njihovih izdelkov malo na domači trg, čeprav je tudi doma povpraševanje veliko.

Dve specialnosti, zibelke in borovo pohištvo navdušuju obiskovalce sejmov, zato LIP s prodajo tudi teh nima težav. Je največji izvoznik borovega pohištva in največji izvoznik zibelk! Konkurence v izdelavi skoraj ni! Čistost linij v pohištveni proizvodnji preseneča, pa tudi usmerjenost v domačnost naših domov žanje velike uspehe. LIP vrača zaupanje v stare čase, LIP proizvaja nekaj kar pritegne uho!

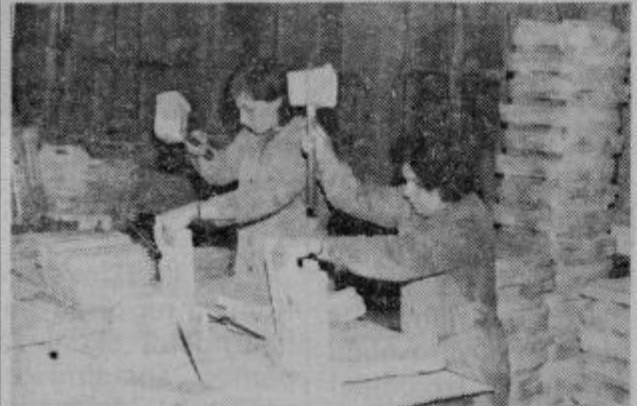
Ce ne bi imela težav s surovino, z borovim lesom, ki ga je vedno manj in ga celo uvažajo 20 odstotkov od celotne potrebe, bi tovarna

planirala še več. Tako pa ostaja v okviru realnih možnosti in skrbi, da je tisto, kar izdelava NAJ, NAJ, NAJBOLJŠE.

Več kot deset let je minilo, ko je njihova delitev na obrate terjala ustanavljanje samostojnih samoupravnih enot. Potem so se obrati centralizirali in tovarna je bila pred bankrotom. Zato se se spet ponovno leta 1962 decentralizirali in tovarna je splavala iz težavnega položaja. To je bilo rojstvo danes

še premalo uresničljivih amandmajev. Terjalo jih je delo, delo v posameznih obratih. Praksa je že tedaj postavila teorijo in ta je danes še bolj uresničljiva. Tako, da se z njo v podjetju ni treba več ubadati, ker jo je že zdavnaj praksa naredila in potrdila. V pogum dvomljivcem, ki se kolebajo. Lesno industrijsko podjetje Slovenske Konjice stopa smele in optimistično naprej. Brez zadreg in zastojev. Naprej! Naprej!

RADIO Celje

Zabitek dopoldanskih oddaj ob 8.10 s poročili, ob 12.00 — dopoldanska srečanja, ob 15.00 — področni zapisi. Zaključek ob 9.00 uri.
Zabitek popoldanskih oddaj ob 16.00 s poročili, ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.40 — zabavni glasbo, ob 17.00 — kronika, ob 17.15 — obvestila. Zaključek ob 18.00 uri.
Četrtek, 12. oktobra: 8.50 — pod konjsko goro, 17.30 — aktualno s singlikatini, 17.45 — zabavni zvočni.
Petek, 13. oktobra: 8.30 po laški občini, 17.30 — mladinska oddaja, 17.45 — zbori iz Savinjske doline.
Sobota, 14. oktobra: 17.30 — poslušate jih najraje.
Nedelja, 15. oktobra: 11.00 — tapoved časa in sporeda, Tehnomercatorjevo sporočilo, ob 11.03 — pogovor s poslušalci, 11.23 — obvestila, 11.38 — zabavni glasbo, 11.50 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — prvi parizanski nspad nad Zrečami, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.
Ponedeljek, 16. oktobra: 8.50 — križem krazev po Korjanskem, 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.
Torek, 17. oktobra: 8.50 — po Savinjski dolini, 17.30 — torkova poročila, 17.45 — harmonikarji Slovode pred mikrofonom.
Sreda, 18. oktobra: 8.30 — življenjski ob Paki, 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe.

Ljubljana

VSAK DAN: poročila ob 8.00, 8.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Vsak dan pisna glasbeni spored ob 4.30 do 8.00.
PETEK, 13. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Koncert za mlade; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Zlindra: Kakšna naj bo naša telca rjave pasne in mlečnosti pravnice; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam; 14.10 Za otroke, otroške pesmi; 15.20 Napotki za turiste; 16.00 Vrtiljake; 17.10 Operni koncert; 18.15 »Signalia; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Srečno Kumer in pevski zbor Učiteljske zveze Jugijske Krajin; 20.30 »Top-pops; 21.15 Oddaja o morju in poročilskih; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačin.
SOBOTA, 14. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Godala v ritmu; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30

Kmetijski nasveti — Dr. Tatjana Štupica: Novejšje raziskave na področju vrstenja in kolebarjenja; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočajo vam... 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtiljake; 17.10 Z ansambli Walter Wanderley Set; 17.20 Gremo v zino; 18.15 Dobrimo se ob isti uri; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Zadovoljni Kranjci; 20.00 Spoznavajmo svet in domovino; 22.20 Oddaja za naše izseljence.
NEDELJA, 15. OKTOBRA: 6.00 do 8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — M. Nastasijević-M. Marinc; Srečni princ; 9.05 Srečanje v studiu 14; 10.05 Se pomnite, tovariši... Zmagoviti bojni ponos proletarskih brigad v Bosansko Krajino 1942; 10.25 Pesmi borbe in dela; 19.45 do 13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 11.50 Pogovor s poslušalci; 13.30 Nedeljska reportaža; 13.50 Z domačimi ansambli; 17.15 Radijska igra — Ernst Brauun Olsen: Krnjigarar ne more spat; 18.00 Radijski radur; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 V nedeljo zvečer; 22.20 Zaplešite z nami.

PONEDELJEK, 16. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.20 Z velikimi zabavnimi orkestri; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Marko Lipovek: Nabiranje in shranjevanje semenja gozdnega drevja; 12.40 S tujimi pihalnimi godalami; 13.30 Priporočajo vam; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne; 18.35 »Stierma 469; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z Beneškimi fauji; 20.00 Stereofonski operni koncert; 22.15 Za ljubitelje jazza.

TOREK, 17. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Belokranjske in žumbarske naračnice; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Jože Čuden: Zakaj tako različni gospodarski uspehi na naših kmetijah? 13.40 Z domačimi godci in ansambli; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Kaj vam glasha pripoveduje; 16.00 »Vrtiljake; 17.10 Popoldanski simfonični koncert; 18.15 V terek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Borisa Franka; 20.00 Prodajalna melodij; 22.15 Popovke se vrstijo.

SREDA, 18. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Tone Zafosnik: Gnojenje vinogradov; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtiljake; 17.10 Glasbena galerija; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Koncert simfoničnega orkestra RTV Ljubljana; 22.15 S festivalov jazza.

ČETRTEK, 19. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Mali slovenski pevski sestavi pojko; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste

iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Peter Kunstelj: Past tebe cikaste in lisaste pasme ter križanik; 12.40 Igrajo pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Sestanek instrumentov; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtiljake; 17.10 Koncert po željah poslušalcev; 18.30 Iz kasetne produkcije RTV Ljubljana; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Franca Puharja; 20.00 Otrčkov večer domačih pesmi in napovov; 22.15 Češka mlajša skladateljska generacija.

TV spored

NEDELJA 15. X.
8.50 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec) Bgd
9.45 Po domače z ansambliom J. Jeršinovca in Planšarji (Lj)
10.12 Kmetijska oddaja (Zg)
10.55 Mosaik (Lj)
11.00 Otroška matineja: Vitez Vihar, Vsi vlaki sveta (Lj)
11.50 Poročila (Lj)
11.55 Mestece Peyton (Lj)
12.45 TV kašpot (do 13.05) (Lj)
Nedeljsko popoldne (Lj)
17.45 Poročila (Lj)
17.50 Madane Sans Gene — barv. film (Lj)
19.30 Kratk film (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 Smeš na odrskih deskah (Bgd)
21.15 Stih in pesem (Zg)
21.30 Športni pregled (JRT)
22.00 Poročila (Lj)

PONEDELJEK, 16. X.
9.05 Odprta univerza (Bgd)
9.35 TV v šoli (Zg)
10.30 Angleščina (Zg)
10.45 Nemščina (Zg)
11.00 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.40 Angleščina — ponovitev (Zg)
15.55 Nemščina — ponovitev (Zg)
16.10 Francoščina (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00)
17.55 Gorl, do!, nočtoli: V omari
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Kremenčkovi — serijski film
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Mladi za mlade (Skopje)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 Mlača enciklopedija Jugoslovanke drame (Lj)
Diagonale (Lj)
Poročila (Lj)

TOREK, 17. X.
9.35 TV v šoli (Zg)
10.40 Ruščina (Zg)
11.00 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 Ruščina — ponovitev (Zg)
15.55 TV vrtec (Zg)
16.10 Angleščina (Bgd)
17.15 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.30) Bgd
17.50 J. Russel: Pakova pojedina (Lj)
18.30 Rusarica (Lj)
18.25 Obzornik (Lj)
16.40 Od zore do mraka: Stovni neba — II. del (Lj)
10.10 Mosaik (Lj)
19.15 Telesne značilnosti in bojski v starosti (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Pisno neznane ženske — celovečerni film (Lj)
22.00 Nastop komornega zbora RTV Ljubljana (Lj)
22.30 Poročila (Lj)
SREDA 18. X.
9.30 TV v šoli (Zg)
11.00 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Bgd)
17.50 Vitez Vihar — serijski film
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Jazz na ekranu: Boško Petrović koncert (Lj)
19.00 Mosaik (Lj)
19.05 Na sedmi strel (Lj)
19.30 Naš ekran (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 E. Zola: Nana — III. del
21.15 RTV konferenca (Lj)
22.15 Poročila (Lj)
ČETRTEK, 19. X.
9.35 TV v šoli — ponovitev ob 14.45 (Zg)
10.30 Nemščina — ponovitev ob 15.55 (Zg)
10.45 Angleščina — ponovitev ob 15.40 (Zg)

11.01 Francoščina (Bgd)
16.30 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Bgd)
17.45 Poslušajte nas — Klub OZN v Vintci (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Vsi vlaki sveta — serijski film (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Mestece Peyton (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Cetrikovi razgledi (Lj)
21.35 A. P. Čehov: Medved (Lj)
22.00 K. Čipci: Concertino za orkester (Lj)
22.15 Poročila (Lj)
PETEK, 20. X.
9.30 TV v šoli (Zg)
11.00 Angleščina (Bgd)
14.40 TV v šoli — ponovitev (Zg)
16.10 Osnove splošne izobrazbe
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) Bgd
17.20 L. Suhodolčan: Kapitan (Lj)
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Gospodinski pripomočki: Lila (Lj)
18.25 Ekonomsko izrazoslovje (Lj)
18.30 Glasba za oči: Stravinski-Picasso (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)

19.00 Sodobniki; A. Rabenstein (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Reportaža (Lj)
20.40 Lepotice noči — cel. film (Lj)
22.05 Prvokonec tedna — barv. film s festivala športnih in turističnih filmov v Kranju (Lj)
23.30 Poročila (Lj)
SOBOTA, 21. X.
9.35 TV v šoli (Zg)
17.30 Po domače: Ptujski festival — IV. del (Lj)
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 V deželi klobukov — ser. barvni film (Lj)
18.40 Gospod Piper — barvni film (Lj)
19.10 Mosaik (Lj)
19.15 Humoristična oddaja (Bgd)
19.45 Kratk film (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
19.50 Čiček (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 Zvočni Panonije — festival tamburaških orkestrrov v Osijeku — prenos (Zg)
21.30 Pripočnik njegove ekscelenoe — serijski film (Lj)
23.05 Poročila (Lj)

POSLUŠATE JH NAJRAJŠE

Dragi ljubitelji POP LESTVICE »T«, cenjeni bralci Novega Tednika, lep pozdrav.
Tehnomercatorjeve prodajalne »Radio«, »Elektro« in Veleblagovnica »T« so nam pripravile podatke, mi pa smo sestavili novo POP LESTVICO »T«.
Ime izžrebavca:
JURE PLANK
Prožinska vas 78, Štore

POP LESTVICA »T«

1. ELVIS PRESLEY
2. JIMI HENDRIX
3. PAUL SIMON
4. CHICORY TIP
5. VIS STRANCI
6. LES COSTA
7. TITANIC
8. RADE VUCKOVIC
9. STJEPAN STANIC
10. ANSAMBEL RUDIJA

AN AMERICAN TRILOGY
HAVE YOU EVER BEEN
MOTHER AND CHILD REUNION
SON OF MY FATHER
NEMA NISTA TVOG
LADY HI! LADY HO!
SANTA FE 3:00
BEZ TEBE LEPEŠE ŽIVIM
TAK JE TO
GODCI SO IGRALI
BARDORFERJA

Ime in priimek: _____
Točen naslov: _____
Naslov skladbe: _____

Plošče kupujem v: Veleblagovnici »T«, »Elektro«, »Radio«. (Ustrežno obkroži).

Kupone pošljite do srede 11. oktobra 1972 do 12. ure na naslov:
»NOVI TEDNIK« Gregorčičeva ulica 5, Celje. »TEHNO-MERCATOR« CELJE

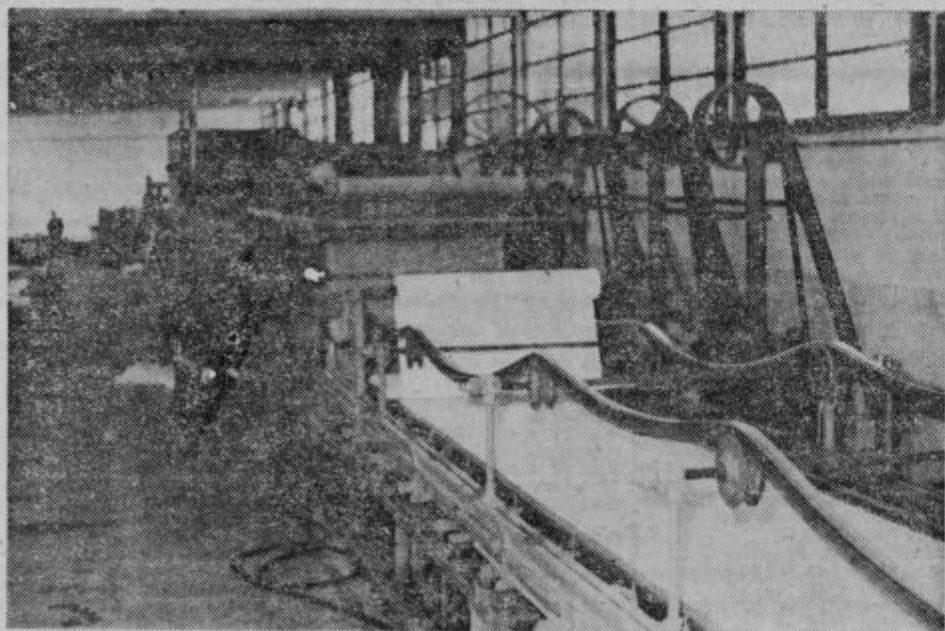
KONUSOVA TRDNA TLA

Industrijski kombinat Konus je najmočnejša tovarna konjiške občine. Zaposluje okoli 2000 ljudi, in sicer v proizvodnji in svojih blagovnih hišah, pri tem pa so specializirane prodajalne ločene od blagovnih hiš.

Proizvodna realizacija tega leta šteje 29 milijard, od tega jih je bilo v proizvodnji ustvarjenih 27, v trgovini pa 16.

ral odnos med finalnimi in polfinalnimi izdelki spremeniti v korist finalnih artiklov. V svetu se odvijajo močni reorganizacijski procesi, kjer delovne in težke panoge opuščajo, zato iščejo partnerje drugod. Z leti bo Konus moral iti po njihovih poteh. Delati in svoj razvoj usmerjati tako, da bodo izvažali 90% finalnih izdelkov. Zato danes

maknili navzgor. Od 130.000 dinarjev so poskočili na 170.000 dinarjev. Razpon osebnih dohodkov pa znaša od 1—5,8, pri tem pa je močno upoštevan faktor minulega dela. Zato so že poskrbeli za analitično oceno delovnih mest, ki gre v javno razpravo v tem mesecu, s 1. 1. 1973 bodo v poizkusni fazi, po juliju pa bo sledila korekcija le

Proizvodnja umetnega usnja

Za drugo leto predvidevajo skupaj 50 milijard, v lanskem letu so jih dosegli 35, do konca letošnjega leta pa naj bi bilo ustvarjenih 42 milijard.

TUJA TRŽIŠČA OSVOJENA

Prodor na tuje tržišče je v Konusu ena pglavitnih nalog. Letos bodo izvozili za 4 milijarde dolarjev, od tega 97% na konvertibilno področje. Danes še vedno v večini izvažajo polfinalne izdelke in to 70%, finalnih izdelkov, predvsem usniene konfekcije, pa je za 30%. Težnja podjetja in gospodarska računica pa kaže, da se bo mo-

že iščejo novo delovno silo, zlasti ženske — okoli 60 bi jih rabili. Tako bodo zavzeli še bolj vidno mesto na evropskem trgu, čeprav spadajo že danes med vodilne izdelovalce usnjene konfekcije na evropskem tržišču.

REORGANIZACIJA PODJETJA

Letošnje leto pomeni za industrijski kombinat Konus prelomnico. Prelomnico v smislu popolne reorganizacije dela. Začeli so tako, da so se lotili korekcije osebnih dohodkov. V začetku leta so bili osebni dohodki tam na repu gospodarskih organizacij, zdaj so se krepko po-

teh. Izvoljena komisija za aplikacijo ustavnih amandmajev ima veliko dela, ker se prav te dni pripravlja na razpravo. Reorganizacija podjetja pa se ne kaže samo v korekciji plač in osebnih dohodkov, ampak tudi v korekciji dela. Raziskovalna dejavnost je močno razvita, osvojili so že tri nove postopke, pri tem pa imajo en sam cilj — pripeljati tehnologijo tako daleč, da bodo surovine ali izdelke koncentrirali v enem obratu. Imeli naj bi več obratov (tudi danes so že razsuti po vsej Sloveniji), a naj bi bili strogo specializirani. Vse usnje naj bi iz-

delovali le v enem oddelku, kjer bi namestili tudi enotno čistilno napravo. Pri tem pa modernizirati proizvodnjo do maksimuma in tudi nekatere proizvode opustiti. Tako so opustili svoj obrat v Mirni na Dolenjskem, obdržali pa so obrat v Lenartu in Ljutomeru. Povpraševanje po usnjenih izdelkih je na svetovnem trgu vedno večje in tudi moda igra tu veliko vlogo. Ker je moderno svinjsko usnje, povečujejo v tem trenutku obrat s svinjskimi kožami.

KOKOVE PRELESTI

Izdelava usnjene konfekcije si je v Konusu že pridobila domovinsko pravico. Na zadnji razstavi v Parizu so njihovi izdelki želi goro občudovanj. Z iznajdljivimi kreatorji, ki so takorekoč zrasli z usnjem, kjer poznajo tudi njegov stroj, so ustvarili modele, ki se lahko kosajo z vrhunci pariške visoke mode. So morda ti izdelki uspešni zato, ker so delani z ljubeznijo oblikovalca? Elana, ki jih prežarja, kot da bi ustvarjali umetnine, res ne srečaš povsod!

Zato ima konfekcijski oddelek KOKO prihodnost in verjetno je v to smer usmerjena tudi njihova bodoča pot. Zavzeti mesto usnjene konfekcije na samem svetovnem vrhu!

Obrat KOKO

ZA DELAVCE — VSE

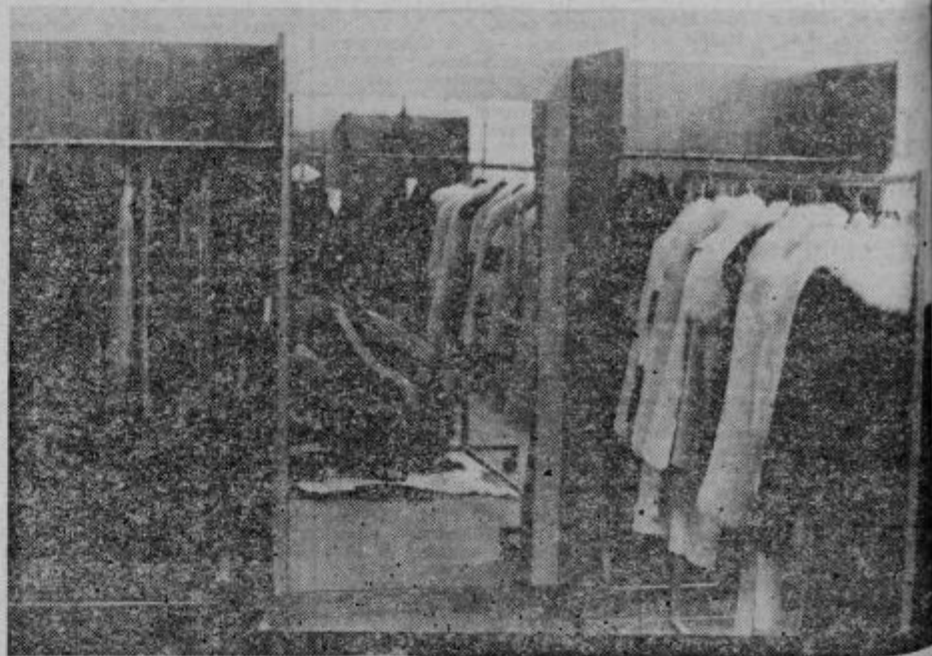
Pred kratkim so v Konusu formirali solidarnostni sklad za pomoč socialno ogroženih delavcev, tistih, ki so padli v trenutno nesrečo ali pa so ostareli v podjetju in jih zato premeščajo na lažje delovno mesto. Težnja po borbi za ljudi in njihove tegobe je v Konusu vedno prisotna. To se izraža v podatku, da je letos bilo rešenih 31 stanovanjskih vprašanj, od tega je dobilo stanovanja 24 delavcev. Vse nerešene prošnje pa bodo uresničene do konca leta. Podpirajo individualno gradnjo, kupujejo pa tudi stanovanjske komplekse, ki jih bodo sami komunalno uredili.

Posebno pozor-

nost posvečajo ž nam ob rojstvu, dobivajo majhno denarno nagrado, obletnicah dela, je 10-letnici, 20-letnici ali 25-letnici imajo njihovi delavci prost dan. V tovarni Konus razmišljajo tem, da bi do konca leta 1973 ukinili no delo, sindikat pa se zavzema za podaljšani porodniški dopust.

Še lastna ambulanta se jim obeta, njej pravkar teko pogovori, in že bo urejena socialna služba, ki bo s preventivnimi zdravniškimi pregledi ovrгла marsikatero hudo poklicno bolezen.

Z reorganizacijo političnih organizacij, ki so v popolnem prenovljenem stavu vzele krmilno roko, je Konus stopil na trdna tla.

Dragoceni izdelki novega obrata KOKO

Med zreškimi kovači

KUJEMO PRIHODNOST

Ni še pozabljen čas, ko se je kolektivu Kovaške industrije v Zrečah slabo godilo. Le redki so bili, ki so verovali, da je možno podjetje rešiti, še manj jih je bilo, ki so bili prepričani v njegove velike možnosti, v napredek. Kdor je poznal tovarno nekoč in jo vidi danes, mora ostrmeti. O starem podjetju skoraj nobenega sledu, staro se je umaknilo novemu, spremenila pa se je tudi miselnost. Danes zre zreški kovač s ponosom na svoje dosežke. Še več, realno zre v prihodnost, skovano s trdim delom, kakršnega pač najbolje poznajo kovači sami. Nesluteno je postalo realno, kolektiv se je povzpел z lastnimi silami, z voljo, s prizadevanjem in sposobnostjo. Danes sodi med najboljše delovne organizacije daleč naokoli in obeti za prihodnost so več kot razveseljivi.

Kolektiv Kovaške industrije Zreče dosegla izredne proizvodne dosežke in hiter razvoj. Sodobna proizvodnja, z vodilno tehnologijo in moderno organizacijo dela je pogojila porast produktivnosti dela, katere rezultati so tudi izredno lepi finančni dosežki. Nova tovarna avtomehanskega orodja UNIOR-EXTRA je v relativno kratkem času dala pomembne rezultate. Z moderno oblikovanimi ter kvalitetno izdelanimi orodji je kolektiv uspešno posegel na naše tržišče, kjer si je izboril svoj prostor in renome izključno s kvaliteto. Predsodki, ki so mnogokje obstajali, gani in UNIOR-EXTRA iz dneva v dan svoj doseženi po-

Naj v podkrepitev o porastu produktivnosti dela navedemo le en podatek, ki je dovolj zgovoren sam po sebi. Leta 1961 so v podjetju izdelali na uro na enega delavca 3 ključke, danes dosegajo z moderno tehnologijo in ob višji kvaliteti nič več in nič manj kot 20 ključev na uro na enega delavca! Tu komentar menda res ni potreben.

Rezultati, ki jih dosegla kolektiv, pa so tem pomembnejši, če upoštevamo čas, v katerem si je podjetje izborilo svoj prostor na tržišču in pri tem uspelo. Čas stabilizacije, mnogih restriktivnih ukrepov ter nestabilnih

gospodarskih gibanj je terjal tehtnih odločitev in hitrega ukrepanja. Čas je bil dejavnik, naperjen zoper prizadevanja, pa vendar je bil končni zmagovalnik kolektiv. Še več, dokazal je, kaj je možno doseči tudi v težkih pogojih,

UNIOR - EXTRA
NAGRAJUJE

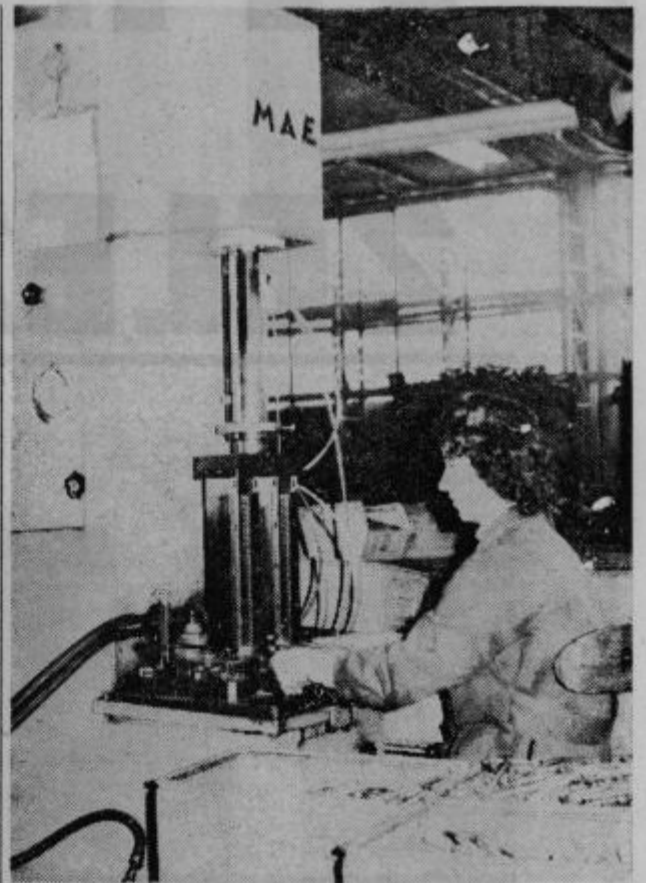
Če ste skrbno prebrali pričujočo reportažo, ste nedvomno prišli do ugotovitve, da je produktivnost dela v Kovaški industriji Zreče v minulih letih izredno porasla. Za ilustracijo naj zapišemo, da so leta 1968 izdelali okoli 400 tisoč različnih vrst ključev. Danes jih seveda proizvajajo znatno več. Koliko, to pa je vprašanje za vas. Kovaška industrija iz Zreč se je namreč odločila nagraditi tri bralce, ki se bodo najbolj približali pravi številki.

Vaša naloga je torej naslednja: na dopisnico napišite samo številko, koliko bodo po vašem mnenju v letošnjem letu v tem kolektivu izdelali vseh ključev skupaj. Dopisnice pošljite na naš naslov: NOVI TEDNIK, Gregorčičeva 5, 63000 Celje, do ponedeljka, 16. oktobra. Trije bralci, ki bodo napisali najbližjo številko, prejmejo nagrade: komplet ključev UNIOR-EXTRA! Na dopisnico napišite oznako: UNIOR-EXTRA. VELIKO SREČE, KAJTI NAGRADE SO LEPE!

če so cilji jasno začrtani, če so ocene realne ter sile vseh zaposlenih usmerjene k uresničitvi postavljenih nalog.

Ze lanskoletni gospodarski dosežki so dali slutiti na še hitrejši razvoj v letošnjem letu. Kljub temu, da si je kolektiv postavil relativno visok proizvodni plan, kažejo podatki za prvo polletje, da bo jazni, da ga ne bi dosegli, ne obstajajo. Finančni pokazatelji so ob prvem poletju pokazali, da so bruto skladi porastli napram istemu obdobju v lanskem letu za več kot enkrat, porastla je amortizacija in s tem seveda tudi lastna obratna sredstva.

Zadovoljiti se z doseženim pa bi pomenilo stagnirati. Tega pa se zavedajo tudi v kolektivu, zato so samoupravni organi podjetja že sprejeli sklepe za nadaljnjo razvojno pot tega uspešnega kolektiva. Pot v perspektivo je jasno začrtana in obeta velike dosežke. Izgradnja obrata za izdelke iz sintra, obrata za hladno kovanje, za izdelavo kirurških instrumentov, za obdelavo odkovkov in obrata za ceneno ročno orodje, so nadaljnje neposredne naloge, ki jih namerava kolektiv uresničiti v bližnji prihodnosti. Ob vsem tem pa se kolektivu odpirajo neslutene možnosti poslovnega sodelovanja z nekaterimi zahodnimi tvrdkami, od katerih se ponekod celo kaže interes za sodelovanje pri skupnih vlaganjih v izgradnjo novih obratov in razširitev proizvodnje. Tako perspektivo ter možnosti pa si je kolektiv ustvaril v minullem obdobju z dokajšnjim samoopovedovanjem, z zavestno usmerjenostjo v bo-

BREZ modernih strojev ni kvalitete, tega se zreški kovači dobro zavedajo. Seveda pa so potrebne tudi vestne in delovne roke. Teh pa v Zrečah ne manjka.

dočnost in zapišemo lahko, da kladiva zreških kovačev resnično kujejo v prihodnost.

Prav zares, kujejo v prihodnost, kajti zreški kovači danes vedo, kaj hočejo, vedo pa tudi to, kako bodo postavljene cilje dosegli. Ni več daleč

čas, ko bo kolektiv z novimi obrati že presegel tisoč zaposlenih, to pa pomeni, da bo v tej veliki družini v prihodnje še prenekateri fant in mož izpod zelenega Pohorja našel svoj kos trdo prislužene, toda belega kruha...

NOVO V KOSTROJU

Optimistično vzdušje, ki vlada v tovarni Kostroj, je plod trdega minulega dela. Poleg lastne proizvodnje, ki ji je v zadnjem času uspelo osvojiti nekaj novosti, je bilo težišče dela usmerjeno tudi na lastne kadre. Ker je bilo vodstvu podjetja jasno, da se solidarizira z delavci, je bil že zdavnaj najden skupni jezik. Za vse! Tako za najhujše socialne primere, ki jih praktično več nimajo, do stanovanjskega vprašanja, ki je že tudi za vse rešeno. Danes tovarna smelo stopa na pot uspehov in že spada v vrsto tistih, ki skrbijo za gospodarsko krepitev občinskega proračuna.

OSVAJANJE
TRZIŠČA Z OKNI

Priprave za osvojitve proizvodnje plastičnih oken in vrat so potekale že vse leto. Danes prihajajo na slovenski in jugoslovanski trg s svojimi prvimi izdelki, ki jih v glavnem v tovarni le še konfekcionirajo. Podpis licenčne pogodbe pa jim lastne proizvodnje ne brani, zato hite z gradnjo nove hale, ki jim bo omogočila večjo in lastno proizvodnjo. Kakšne so prednosti plastičnih oken in vrat? Okna in vrata so narejena iz vremensko odpornega PVC materiala in navadno ali termizolacijsko zasteklena. Njihova največja prednost je ta, da

se lahko grade večje dimenzije kot pri lesenih oknih. Tako rekoč, to so okna na metre...

Zelo so primerna za gradnjo večjih fasad, katerih prednja stran je zasteklena po vsej dolžini. Odpade tudi vsakoletno ali nekajletno barvanje. Res, okna so danes še dražja od običajnih, a imajo tolikšne prednosti, da je povpraševanje po njih večje, kot pa so trenutne zmogljivosti. Zlasti naš južni predel države je nad njimi navdušen.

Skrb, ali bo tovarna zmogla zadovoljiti povpraševanju kupcev, bo odpadla, ko bo tovarna imela toliko prostora, da bo svojo proizvodnjo še

širila. Takrat, ko bo svoje delavnice raztrosila po vseh predelih naše države in se bo lahko prilagajala potrebam investitorja! Takrat bodo nastopili za tovarno Kostroj še lepši časi... Pa vendar, novo zgrajena hala za montažo plastičnih oken bo vsak čas zgrajena, kamen h kamnu in želje bodo postale resničnost. Za vse tiste, ki v Kostroju delajo in za vse tiste, ki Kostroju krojijo v okviru samoupravnega sporazuma njegov nadaljnji razvoj. Ta pa je usmerjen k še večji delovni storilnosti in k delavcu, ki je danes člen v verigi nadaljnega uspešnega samoupravnega sistema v podjetju.

VSEM PREBIVALCEM OBČINE SLOVENSKE KONJICE IN NAŠIM ODJEMALCEM ČESTITAMO ZA NJIHOV OBČINSKI PRAZNIK — 12. OKTOBER

DRAVINJSKI
DOM

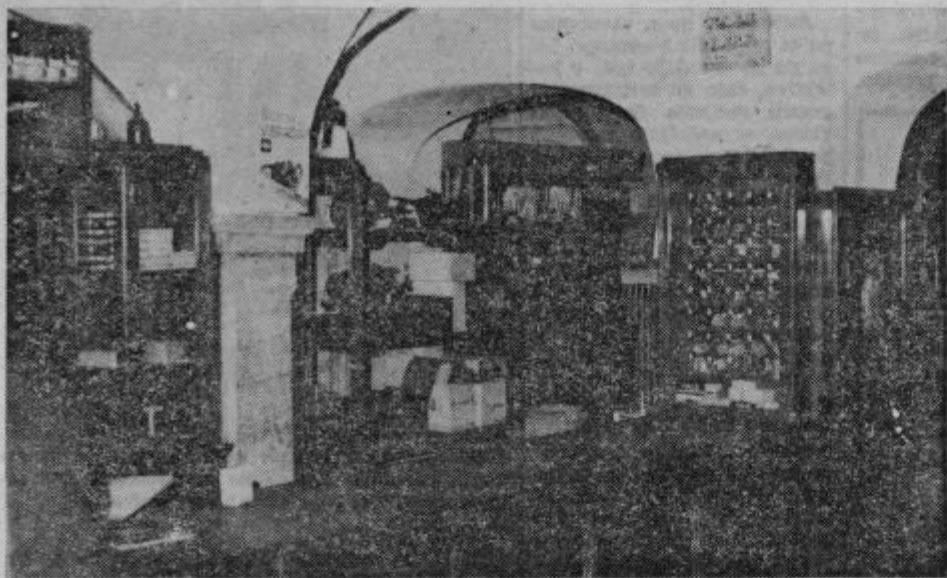
Priporočamo se za obisk v svojih 28 poslovnih enotah v Slovenskih Konjicah, Ločah, Zrečah in Celju.

V naših prodajalnah je možen nakup sobnega in stavbnega pohištva, tekstila, konfekcije in obutve, gradbenega materiala, tehničnega blaga in gospodinjske opreme.

TEHNO-MERCATOR

CELJE

ŽELEZNINAR

Pa pustimo zdaj Janeza in Poldeta, saj vemo, da sta zvesta obiskovalca TEHNO-MERCATORJEVIH trgovin, ki rešujejo in izpolnjujejo njune potrošniške želje.

Danes se vsi skupaj napotimo v staro celjsko trgovino, ki jo pozna vsak Celjan in še mnogo potrošnikov iz bližnje in daljne okolice.

Samo ime prodajalne »ŽELEZNINAR« sega prav v čase njene prve samostojnosti. Ustanovljena je bila kot samostojno podjetje pred se-

demnajstimi leti na pobudo celjske Kovinotehne, kajti v njenem sestavu je prej ŽELEZNINAR deloval.

Vendar je imela Kovinotehna koncept veletrgovine za uvoz in izvoz pa promet z drugimi trgovinami in železninarskim blagom široke potrošnje. Vendar se na ta način nikakor ni mogla dosledno posvetiti maloprodaji železninarskih artiklov. Tako je iz te svoje maloprodaje vedno črpala svoje najboljše kadre za veletrgovino, ni pa ji v or-

ganizacijskem smislu, niti v rekonstrukciji ponudila večjo pozornost.

Tako je podjetje ŽE-

LEZNINAR poslovalo samostojno od leta ustanovitve pa vse tja do 1964. leta, ko se je po sklepu organov samoupravljanja pridružilo trgovskemu podjetju TEHNO-MERCATOR.

Prodajalna ŽELEZNINAR se je poslovno zelo dobro uveljavila. Njeno poslovanje je organizirano po oddelkih. V železninarski stroki slovi po vsej državi, še posebno pa na slovenskem trgu.

SPECIFIČNI ODDELKI SO:

— oddelek orodja

- oddelek pohištvenega okovja
- oddelek vijačnega blaga
- oddelek krogličnih ležajev
- oddelek vodoinstalacijskega materiala
- oddelek široke potrošnje, koles in kolesnih delov
- oddelek 114, 115 v skladišču prodajalne

Podjetje se je kmalu razširilo in sprejelo v svoj sestav pro-

dajalno železnine v Žalcu, Celju, na Vranskem in ustanovilo samostojno prodajalno Železnine v Preboldu. V Čretu pa je ŽELEZNINAR zgradil na lastnem zemljišču prepotrebno skladišče.

Trgovino so vodili samo visoko strokovno sposobni delavci v železninarski stroki. Za TEHNO-MERCATORJEVO trgovino ŽELEZNINAR lahko trdimo, da je vedno dajala dobre rezultate poslovanja. Zato si tudi pri TEHNO-MERCATORJU prizadevajo, da bi čimprej trgovino oplešali, da preuredijo prostore, ki so premajhni. No, načrti so za neposredno povezavo prostorov ŽELEZNINARJA z veleblagovnico T. Menijo, da bodo pred-

videni obnovitveni načrt realizirali do leta 1977. To si seveda želijo vsi delavci pri ŽELEZNINARJU, pa tudi potrošniki takorekoč »živijo« s prodajalno. S tem bi se seveda zelo povečala izbira in sploh bi bili prodajni pogoji veliko boljši.

Tako nam je povedal poslovodja ŽELEZNINARJA Franci Kovačič, ki je tudi sam izšel iz šole dobrih železninarjev.

mali oglasi

PRODAM

FIAT 850 special, letnik 1971 prodam. Vprašajte od 16. ure dalje. Rom Marija, Selce 11 Celje.

W 1200 ugodno prodam. Telefon 21-795.

NUJNO prodam 2 kub. m. suhih štiri leta starih fosnov. Mešani — hrastovi in smrekovi. Ponudbe pod »Dobro in poceni«.

FIAT 1100 poceni prodam. Ponudbe pod »6.000,00«.

NOVO leseno montažno garažo 4 x 2,30 prodam. Plahuta Alojz, Lopata 24 Celje.

ELEVIZOR dobro ohranjen ugodno prodam zaradi selitve. L. Ziegel Skvarčeva 17.

ELEKTRICNI štedilnik na štiri plošče, dobro ohranjen prodam. Jesenek, L. 41.

SEBNI avto Fiat 750 v nevarnem stanju prodam. Ponudbe pod »Skofja vas«.

LEKTRICNI štedilnik »Kontakt« Zagreb, malo rabljen, ugodno prodam. Hostnik Martin, Ul. Bratov Vošnjakov 32 Celje.

NE vseljivi sobi prodam za gotovino. Informacije Obalkova 3 Celje.

LETILNI stroj »Regina« dvovrstni, malo rabljen, ugodno prodam. Trubarjeva 22 I. Celje.

FIAT 750 letnik 1964, karoserija na prenovljenem brezhnjevem motorju prodam. Ogleđ možen vsak dan pri »Avtokleparstvo« Sentjur pri Celju.

ŠTEDILNIK na trdo gorivo, dve lončeni peči, dnevno sobo — oreh — in loščilec prodam. Kavčič, Celje — Celestinova 22 od 15. ure dalje.

COMPLET jedilnico »Living« (omara, miza, 6 stolov) in polkavč prodam. Telefon 211-51.

FIAT 500 Nuova poceni prodam — nujno do 26. 10. 1972. Šumečnik Toni, Vilharjeva 5 Celje.

MOTORNO kosilnico z obrabljeno kosilnico — Vošnjakova letnik 1971, malo rabljena, primerna za hriboviti teren, prodam. Habjan Ivan, Trubarjeva 9 Celje.

PRIKOLICO primerno za moped, motor ali fiča in dva philodendrona z devetimi listi (velikimi) prodam. Markl Ivan, Rečica 14 Laško.

FIAT 750 letnik 1965 prodam. Ogleđ v soboto popoldan. Rupnik Črnolica 3 Sentjur pri Celju.

GRADBENE parcele v Trnavi št. 1 — pošta Gomilsko — prodam.

KOVASKO peč (fidšmidno) z enofaznim elektromotorjem — novo — prodam. Zupanc Jože, Primož 22 Sentjur pri Celju.

DVA fotelja prodam. Ogleđ vsak dan po 19. uri. Celik, Copova 12 Celje.

PRIKOLICO za osebni avto in Pionir prekucnik prodam. Zupanc telefon 22-141 Maribor.

GLOBOK otroški voziček, dobro ohranjen, prodam. Meško, Ljubljanska 31 6. nadstropje.

FIAT 600 D v voznem stanju poceni prodam. Vouk, Store 165 — za novo Zeleno.

ŠTEDILNIK električni in na trdo gorivo, skoraj nova — prodam. Djakovič, Pečovnik 67 b Celje.

FIAT 750 letnik 1970 prodam. Ogleđ vsak dan popoldan. Krpanova 3 Ostrožno (pred Gasilskim domom desno).

TRAKTOR Hanomag, sode od 200 do 1000 l in voz za eno kravo prodam. Belak Frančiška, Stražica 26 Frankolovo.

ENOSTANOVANJSKO hišo prodam. Poizvedbe pri Plahuta Mih. Male Braslovče 16 Braslovče.

KUPIM

MANJSO hišo z nekaj zemlje, lahko tudi polovica hiše, kupim blizu mesta. Upoštevam samo ponudbe s ceno. Sumrak, Kovinarska 16 Celje.

VEČJO količino stare strešne opeke (bobrovec) kupim. Mirnik, Lopata 55 Celje.

STANOVANJE

OPREMLJENO sobo s souporabo kopalnice oddam ženski srednjih let. Pani Salamon, Brinarjeva 3 Celje (Nova vas).

DEKLE sprejemem na stanovanje. Kovinarska 10 — Stilian Gregor.

MLAD par išče opremljeno ali prazno sobo s kopalnico v Celju ali okolici. Ponudbe pod »Prodajalka«.

NUJNO iščem neopremljeno stanovanje ali večjo sobo v Celju ali bližini. Ponudbe pod »Nagrada 300 din«.

MIREN fant nujno išče sobo v okolici Trnovelj. Telefon 21-409.

ENOSOBNO stanovanje ali garsonjero v Celju ali okolici nujno iščem. Ponudbe pod »Ugodno plačilo«.

DEKLE nujno išče ogrevano sobo. Salamona Jelka (pri Vuk) Store 142.

KOMFORTNO dvosobno stanovanje v Celju na Otoku zamenjam za enakega v Laškem. Ponudbe pod »Laško«.

MLADA zakonca z enoletnim sinom iščeta sobo ali sobo in kuhinjo. Možnost pranja in kuhanja. Kotnik Dušan, Smrekarjeva 2 Celje.

MIRNA in poštna zakonca iščeta sobo po možnosti od Celje proti Ljubčini ali Vojniku. Ponudbe pod »Nujno«.

NUJNO iščem opremljeno enoposteljno sobo. Ponudbe pod »Solidna«.

ODDAM sobo moškemu. Plečnikova 2 a.

ZAPOSILITEV

KVALIFICIRANA šivilja sprejme delo na dom. Ponudbe pod »Vojnik«.

DNEVNIK — podružnica Celje, Cuprijska 4 zaposli redno ali honorarno moške in ženske za dostavo časopisov na dom naročnikov. Zaposlitev dnevno štiri ure popoldan.

RAZNO

NAGROBNI spomenik iz naravnega kamna še lahko dobite do Dneva mrtvih, če pohitite. Informacije Malgajeva 14 Celje, prtiličje desno.

DNE 4. 10. zvečer se je med Polulami in mestom Celje izgubil črn pudl star pet mesecev. Poštenega najditelja prosim, da se javi na naslov Vouk Igor, C. na Ostrožno 113 Celje.

LOKAL do 30 kv. m v Vojniku. Ponudbe pod »Vodovod — elektrika«.

V SENTJURJU iščem žensko za dopoldansko varstvo štirimesečnega fantka. Ponudbe pošljite na naslov Jaklič Sentjur 202.

AVTOMEHANIKA za manjše popravilo osebnega avtomobila na domu iščem. Ponudbe pod »Popoldans«.

NIZKE vrtnice vam bomo poslali po pošti — plačali jih boste po prejemu in pregledu. Pišite po seznam. Anton Jelen, drevsnica Sentilj — Velenje.

V NAJEM dam zemljišče, stanovanje in lokal. Vprašati telefonsko 225-32.

KMECKO dekle ali upokojenko za varstvo enoletne deklice iščem. Dogovor v nedeljo. Djakovič, Pečovnik 67 b.

KDO mi popleska okna in vrata? Ponudbe pod »Prežihova«.

UPOKOJENEC 63 let (160) s svojo hišo in 1 ha zemlje želi spoznati žensko — upokojenko od 54 do 60 let — vajeno gospodinjstkih del. Ponudbe pod »Moj doma«.

TRGOVSKO podjetje »Savinjski magazine« Zalec razpisuje javno licitacijo osnovnega sredstva TOCILNE MI-ZE. Izključna cena je 5.000 din plus prometni davek. Licitacija bo v petek 13. oktobra 1972 na upravi podjetja v Zalcu, Slandrov trg 35 ob 8. uri za družbeni sektor, od 9. ure dalje pa za privatni sektor.

PRODAM garažo v Čopovi ulici. Vprašati na telefon 218-71 v soboto in nedeljo dopoldne.

PRODAM Fiat, tuje proizvodnje, letnik 69, prevoženih 50.000 km. Prodajati za gotovino. Bertole Vili, Trnovlje 94, p. Skofja vas.

AUREA

**kovinsko predelovalno podjetje
CELJE**

izdelujemo vse vrste kovinske
galanterije, značke, embleme,
plakete, srebrne kontakte.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Odbor za kadre in standard pri
GRADBENO OBRATNEM PODJETJU
»USLUGE« — POLZELA

razpisuje
prsto delovno mesto:

**ADMINISTRATORJA
v računovodstvu**

POGOJ: ekonomska ali administrativna šola,
zaželena praksa.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Nastop službe je možen takoj. Stanovanja ni. OD
po pravilniku.

Prijave pošljite na naslov: Gradbeno obrtno pod-
jetje »Usluge« Polzela.

**SLUŽBA DRUŽBENEGA
KNJIGOVODSTVA
PODRUŽNICE CELJE**

razpisuje:

I. prsto delovno mesto

**POMOČNIKA DIREKTORJA PODRUŽNICE
ZA SEKTOR KONTROLE**

Za to delovno mesto je potrebna visoka šolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri ter deset let splošne in pet let posebne prakse na delovnih mestih enake ali podobne dejavnosti kot je na delovnih mestih v Službi družbenega knjigovodstva.

II. delovna mesta

V ORGANIZACIJSKIH DELIH PODRUŽNICE

1. ZA SEDEŽ CELJE
- DVEH INSPEKTORJEV
- ŠTIRIH DELAVCEV s srednjo šolsko izobrazbo
- ENE SNAZILKE
2. ZA EKSPOZITURO LAŠKO
- ENEGA KONTROLORJA
3. ZA EKSPOZITURO MOZIRJE
- SEFA EKSPOZITURE
- ENEGA KONTROLORJA
4. ZA EKSPOZITURO ZALEC
- DVA KONTROLORJA
- ENEGA DELAVCA s srednjo šolsko izobrazbo

Za enega inšpektorja in šefa ekspoziture v Mozirju je na razpolago po eno komfortno dvosobno stanovanje.

Za delovna mesta inšpektorjev je potrebna visoka šolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri, za delovna mesta šefa ekspoziture in kontrolorjev pa višja šolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri. Delavci s srednjo šolsko izobrazbo morajo imeti končano štiriletno ekonomsko srednjo šolo ali štiriletno administrativno srednjo šolo ali pa gimnazijo.

Prošnjo v rokopisu, življenjepis, zadnje šolsko spričevalo, pri kandidatih za delovna mesta pomočnika direktorja, inšpektorjev, šefa ekspoziture in kontrolorjev tudi spričevalo o zaključnem izpitu na srednji šoli, je treba poslati naslovu do vključno 18. oktobra 1972.

III. ŠTIPENDIJE

Za kandidate, ki imajo stalno prebivališče na območju:

1. sedeža Celje:
 - eno za šolanje na ekonomski srednji šoli, gimnaziji ali srednji administrativni šoli
 - 2. ekspozitur Laško, Slovenske Konjice in Šmarje pri Jelšah:
 - po eno štipendijo za vsako ekspozituro za študij na višji pravni šoli ali na višji ekonomsko komercialni šoli
 - po eno štipendijo za vsako ekspozituro za šolanje na ekonomski srednji šoli, gimnaziji ali srednji administrativni šoli
 - 3. ekspozitur Mozirje in Zalec:
 - po eno štipendijo za vsako ekspozituro za študij na višji pravni šoli ali na višji ekonomsko komercialni šoli

Kandidati se bodo po končanem šolanju vključili na delo v tistem organizacijskem delu Podružnice kjer imajo stalno prebivališče.

Vlogo, življenjepis in zadnje šolsko spričevalo je treba dostaviti naslovu do 18. oktobra 1972

**ZA VAS
ZA VAŠE GOSTE
ZA VAŠE POSLOVNE
PRIJATELJE**

O DELU ZK

Ali se ZK uspešno spoprijema s problematiko idejnopolitičnega usposabljanja članov ZK? Ali dovolj storimo za idejno osveščenost komunistov? Kaj pa samoupravna ideologija? O teh in drugih vprašanjih je ob nedavnem obisku v Celju govoril Stane Kranjc, predsednik komisije za družbenopolitična in idejna vprašanja znanosti, prosvete in tejejno politično usposabljanje komunistov pri CK ZKS. Stane Kranjc je imel najprej razgovor na komiteju občinske konference ZKS Celje s člani občinske komisije za usposabljanje, nato pa je govoril komunistom Merxa in predsednikom komisij za idejno politično usposabljanje v organizacijah ZK. V dokaj živahni razpravi so komunisti spraševali o vlogi šole pri oblikovanju zavesti mladega človeka, o liku komunista, o sredstvih za družbeno izobraževanje v delovnih organizacijah in o drugem.

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

BLAGOVNICA IDEAL, MARIBORSKA 7

KJE? KAJ? KAKO?

V blagovnici IDEAL — kuhinja Gorenje

- postavljena na različne načine glede na prostorske možnosti
- prospekti z dimenzijami elementov in mnogimi variantami namestitve kuhinje
- izčrpni nasveti in druge uslužnosti

Mlini in mlinarji

Piše DRAGO MEDVED

OD JOŠTA SOTEŠKEGA

Torej, po Evropi je zagospodaril nemški škorenj. Pričelo se je obdobje mračnjaštva, kakršnega bo svet pomnil, dokler bo obstajal. In kaj se je dogajalo v Joštovem mlinu?

Tako je Darinka Joštova hodila po mlinu, spremeljali pa so jo gestapovci, ki so vse premetavali, potrkavali po stenah, rušili in iskali vsako najmanjšo sumljivo točko, ki bi jih privedla do kakšnega ilegalnega gradiva. Pa je Darinka vprašala, kaj iščejo in oficir je revsknil, da orožje. »Tega imate zdaj vi, ne mi«, je odvrnila. Na srečo tega domači ovaduh in prevajalec ni omenil nemškemu gestapovskemu oficirju.

Gestapovci niso v mlinu našli orožja, a zato kar zajeten kup komunistične literature in zapiskov. Takrat je tudi Darinki za hip zastalo srce in vsaka smelost jo je zapustila. Toda rešil jo je pravzaprav Vrunč, za katerega je Darinka mislila, da sploh ni več v mlinu. Še danes ne ve, kako je izmaknil omenjeni paket iz nemškega avta, ki je stal pred mlinom in vse skupaj zakopal pod vrbo ob Ložnici. Pred vojno pa so Ložnico pričeli regulirati in med vojno so Nemci to delo s svojo pedantnostjo nadaljevali in pri kopanju ponovno našli sveženj literature in zapiskov. Pa to je

že druga zgodba, povrnimo se k temu...

Mlin je stal. Iz vojske je prišel Darinkin brat Kazimir, prišla sta njena oče in mama iz obmejnega Sentilja. Nekega dne je prihajal na konju zelo visok nemški oficir in zahteval gospodarja. Iz mlina je stopil Melč, s potlačnim klobukom na glavi, z rokami v žepih in copatah. »Habt acht!« Melč ni »razumel«, oficir pa je izgubljal živce. Zahteval je ključce od mlina. Melč si je dal prevesti nemško zahtevo, potem pa potegnili in Nemcu pomolili pest koruze, umazan robec, nekaj drobiža in vmes neke ključce. Oficir je ves besen pogljal konja in odjahal čez most proti Celju. »Presneto, zdaj bomo pa šli«, je dejal Melč. »Menda ja, ti bedaka«, mu je nazaj zabrusila Darinka in šla snemat slike in pospravljat knjige v zaboje. Slike so se še ohranile v Galiciji pri Klemenčičevih, le miši so okvirje objedle.

No, tako so neke noči prišli Nemci po Melča. Ta mlinar, ki se je na Nemškem naučil graditi mline in postavil v Medlogu tako velikega, si ni nikoli

mogel odpustiti, da so ga Nemci dobili v postelji. Najprej so ga zaprili pri kapucinarjih kot stotine drugih Celjanov. Domači so potem le nekako dobili zvezo z njim in dvakrat tedensko so pekli kruh v mlinu in mlinar Tonač ga je s svojim konjem vozil v zapore.

Tako so prišli časi, ko so Nemci začeli množično seliti. Darinka je pohitela še domov v Sentilj, a je bila hiša že zapečatená. Potrta se je vračala v Celje, ko so v Mariboru, kjer je preživela svoja dijaška leta, pripenjali Slovincem na mostu kljukaste križe na obleko. S tesnobo v sr-

cu je šla ob Ložnici proti mlinu, kjer pa je našla vse tiho, prazno in razmetano. Iz hleva je prijokalo dekle, ki je pri njih služilo. Povedala je, da je Darinkin brat otroke in starše vse nekam z vozom odpeljal, ker po Levcu že vse selijo.

Darinka je našla družino

Darinkina mama je varovala Bredo in Alenko med odsotnostjo njunih staršev.

v zidanci nad Grušovljami. Poskrbela je zanje, da so jih odpeljali na italijansko mejo in so se tako nekako prebili na Dolenjsko. Darinka ni mogla z njimi. Melč je bil v zaporu in začela se je vojna z Rusijo, kar pa se je bistveno poznalo v odnosih Nemcev do Slovincov. Darinka je bila že pripravljena, ko so neke noči prišli tudi ponjo. Gestapovca, ki sta prišla, sta bila kar nekam presenečena, ko je omenila, da bodo morali počakati do jutra, da bo pač nekemu mlin izročila, saj so bile v mlinu še zaloge, ki niso niti bile njihova lastnina. Tonač je pogljal konja, kajti gestapovci niso bili pri volji z Darinko filozofirati o lastnini. Toda ona je sedela na vozu, gestapovca pa sta šla peš zraven vse do Celja. Mlinarji so se zbrali ob mostu in poslovili so se. Toda Darinka je bila prepričana, da bodo prišli čez dva meseca že nazaj. »Kaj smo pa takrat vedeli, kaj je vojna«, pravi in zamahne z roko.

S tovornim vlakom so jih odpeljali v Srbijo, z Melčem pa sta se našla v vasi Preljina pri Čačku. Bila sta pri dobrih ljudeh in imela sploh veliko srečo, da sta se sploh našla, to mnogim ni uspelo.

Melč je ponaredil njune legitimacije in že v oktobru sta se prebila ilegalno skozi zbombardirani Beograd in ustaški Zagreb v Belo krajino. V Nemški vasi pri Ribnici sta našla svoje starše in otroke. Darinkina mama se je zjokala in rekla vnučki: »Glej, Lenčica, kdo je prišel!« »Teta« je hladnokrvno odvrnila Darinkina mlajši hči in se mirno igrala dalje.

Se nadaljuje